Εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Γονυκλισίας, Ἦχος Δ', Πα

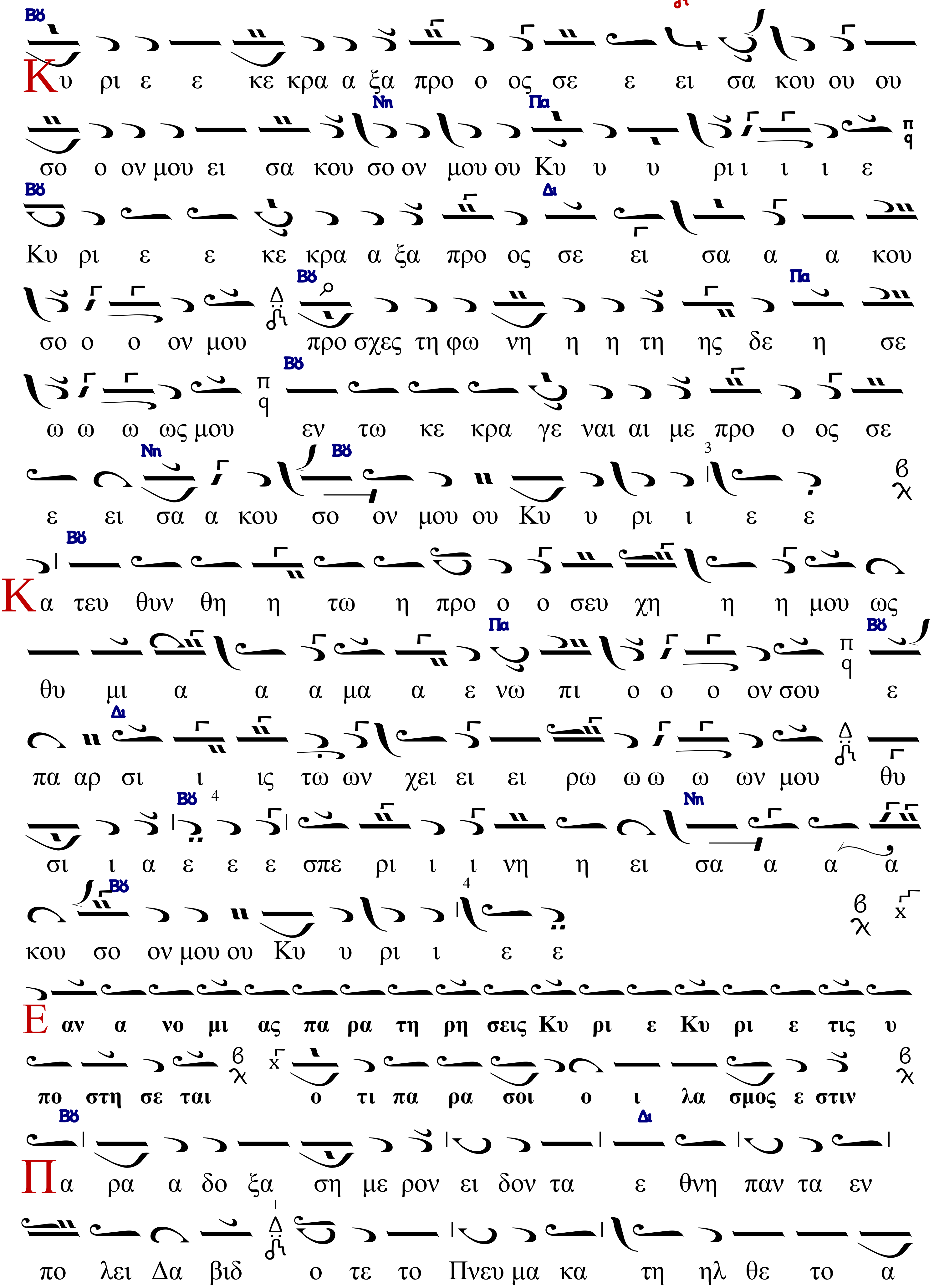

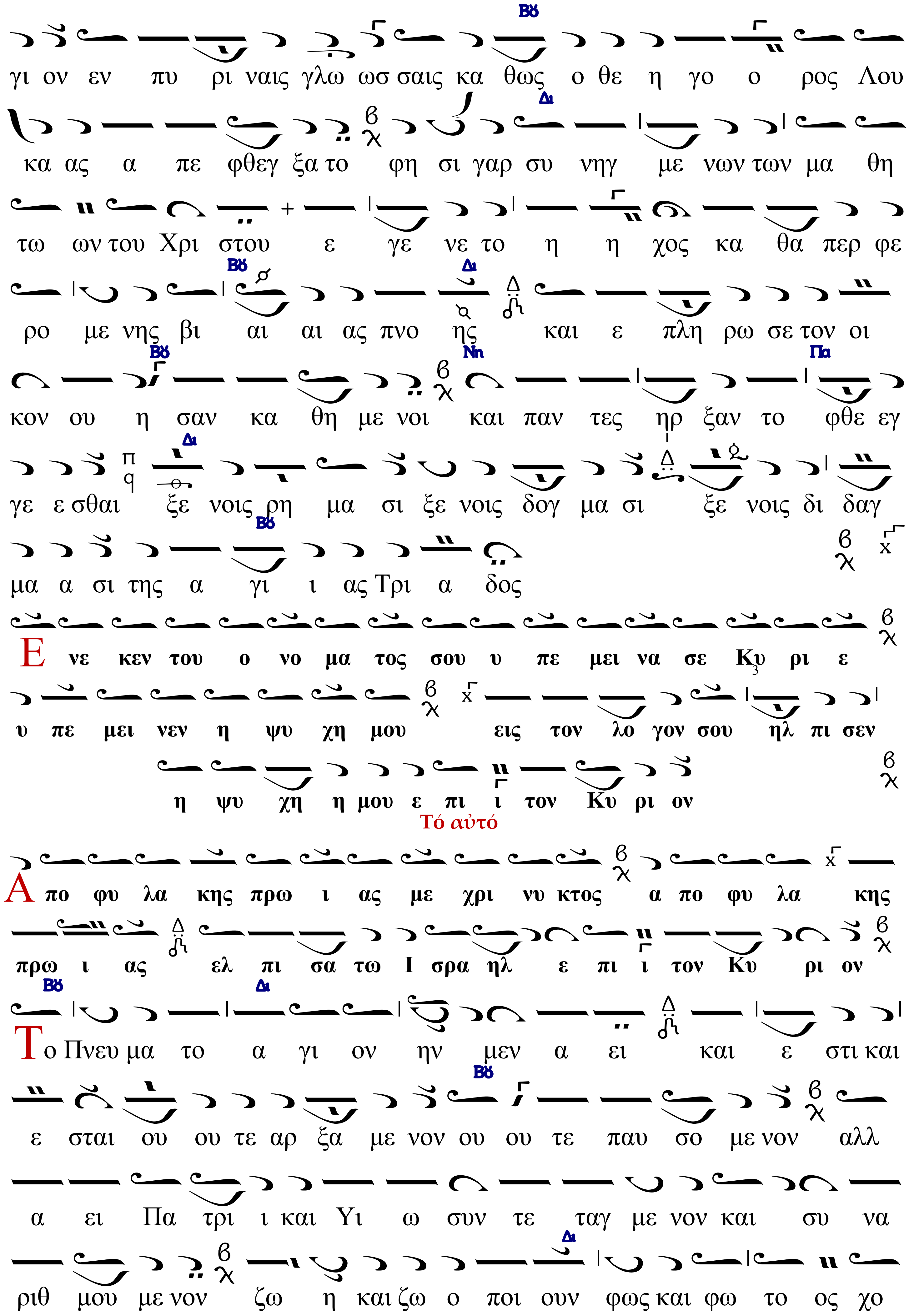
γι ον εν πυ ρι ναις γλω ωσ σαις κα θως ο θε η γο ο ρος Λου
κα ας α πε φθεγ ξα το φη σι γαρ συ νηγ με νων των μα θη
τω ων του Χρι στου ε γε νε το η η χος κα θα περ φε
ρο με νης βι αι αι ας πνο ης και ε πλη ρω σε τον οι
κον ου η σαν κα θη με νοι και παν τες ηρ ξαν το φθε εγ
γε ε σθαι ξε νοις ρη μα σι ξε νοις δογ μα σι ξε νοις δι δαγ
μα α σι της α γι ι ας Τρι α δος
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε
υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν
η ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον
Τό αὐτό
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης
πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον
Τ ο Πνευ μα το α γι ον ην μεν α ει και ε στι και
ε σται ου ου τε αρ ξα με νον ου ου τε παυ σο με νον αλλ
α ει Πα τρι ι και Υι ω συν τε ταγ με νον και συ να
ριθ μου με νον ζω η και ζω ο ποι ουν φως και φω το ος χο

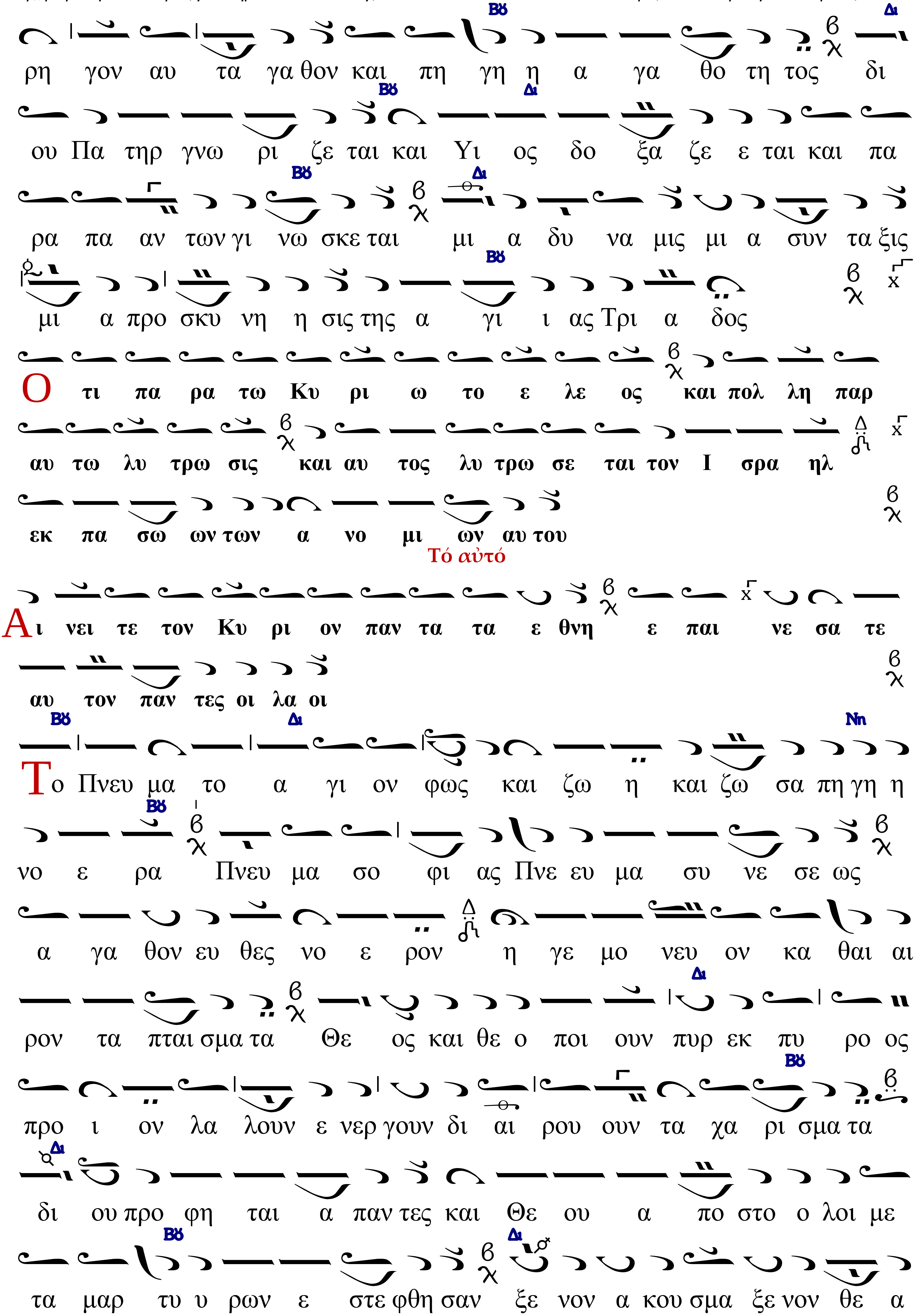
ρη γον αυ τα γα θον και πη γη η α γα θο τη τος δι
ου Πα τηρ γνω ρι ζε ται και Υι ος δο ξα ζε ε ται και πα
ρα πα αν των γι νω σκε ται μι α δυ να μις μι α συν τα ξις
μι α προ σκυ νη η σις της α γι ι ας Τρι α δος
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ λη παρ
αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ι σρα ηλ
εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του
Τό αὐτό
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε
αυ τον παν τες οι λα οι
Το Πνευ μα το α γι ον φως και ζω η και ζω σα πη γη η
νο ε ρα Πνευ μα σο φι ας Πνε ευ μα συ νε σε ως
α γα θον ευ θες νο ε ρον η γε μο νευ ον κα θαι αι
ρον τα πται σμα τα Θε ος και θε ο ποι ουν πυρ εκ πυ ρο ος
προ ι ον λα λουν ε νερ γουν δι αι ρου ουν τα χα ρι σμα τα
δι ου προ φη ται α παν τες και Θε ου α πο στο ο λοι με
τα μαρ τυ υ ρων ε στε φθη σαν ξε νον α κου σμα ξε νον θε α

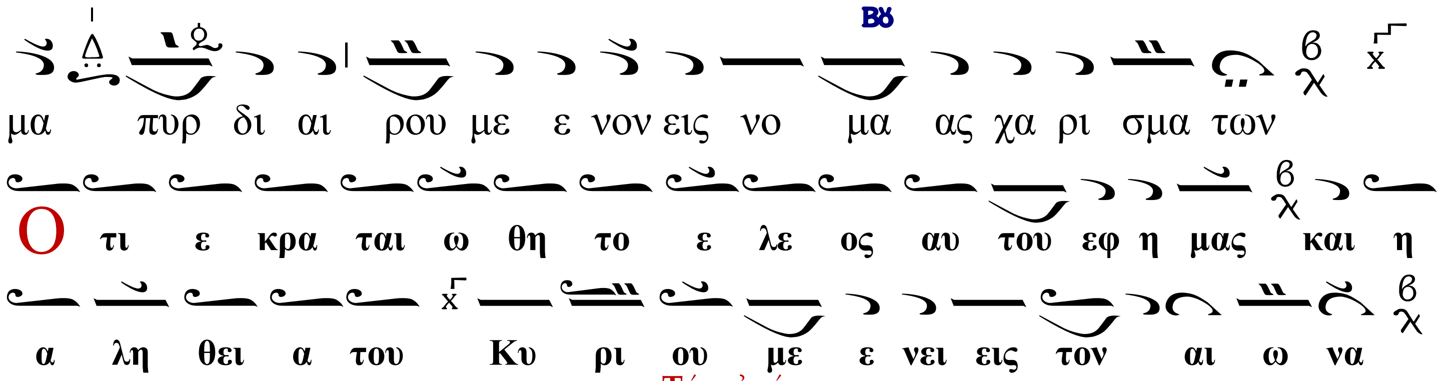

Τό αὐτό

Δοξαστικόν Ἑσπερινοῦ, Ἦχος πλ β', Πα

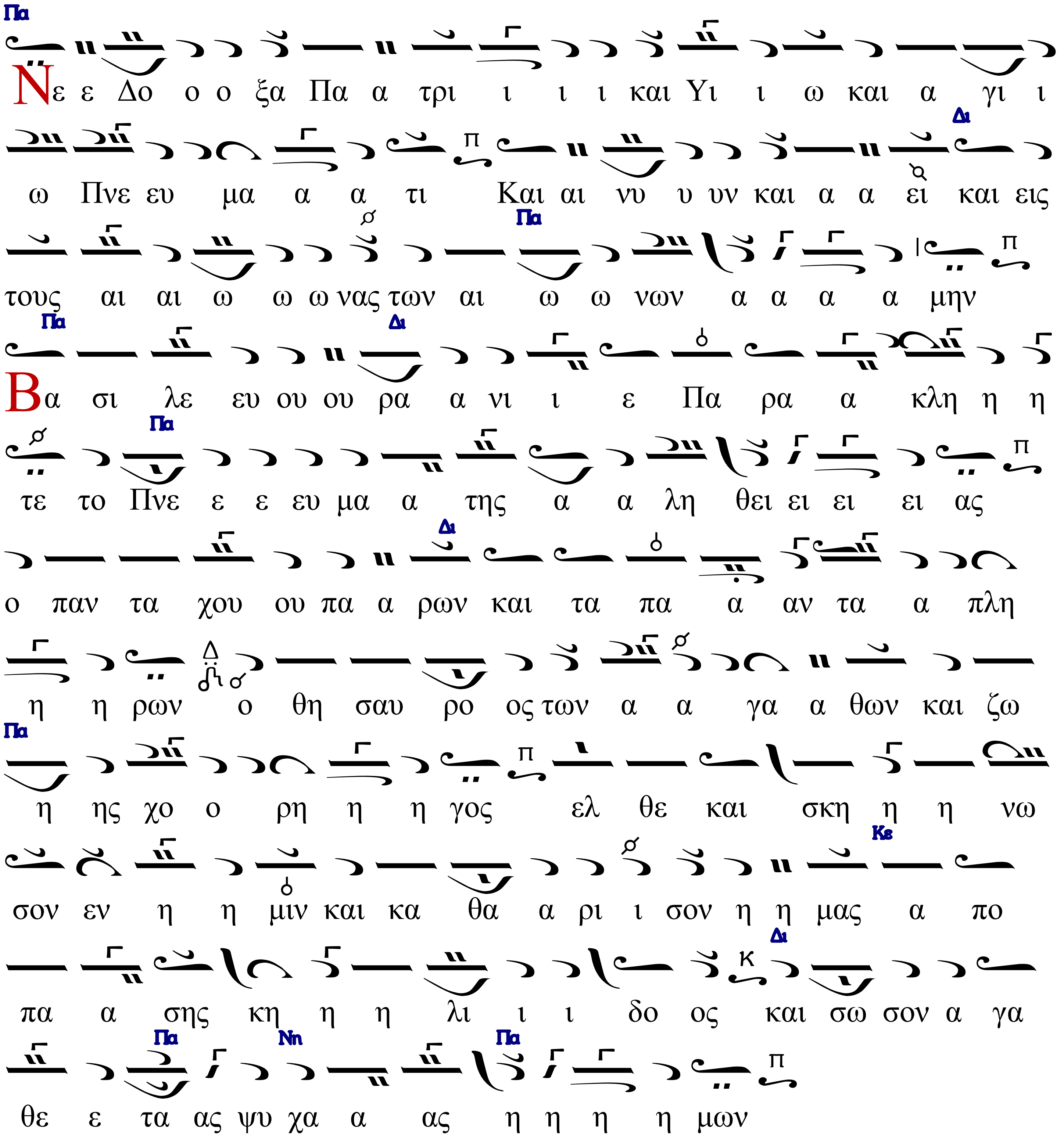

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς

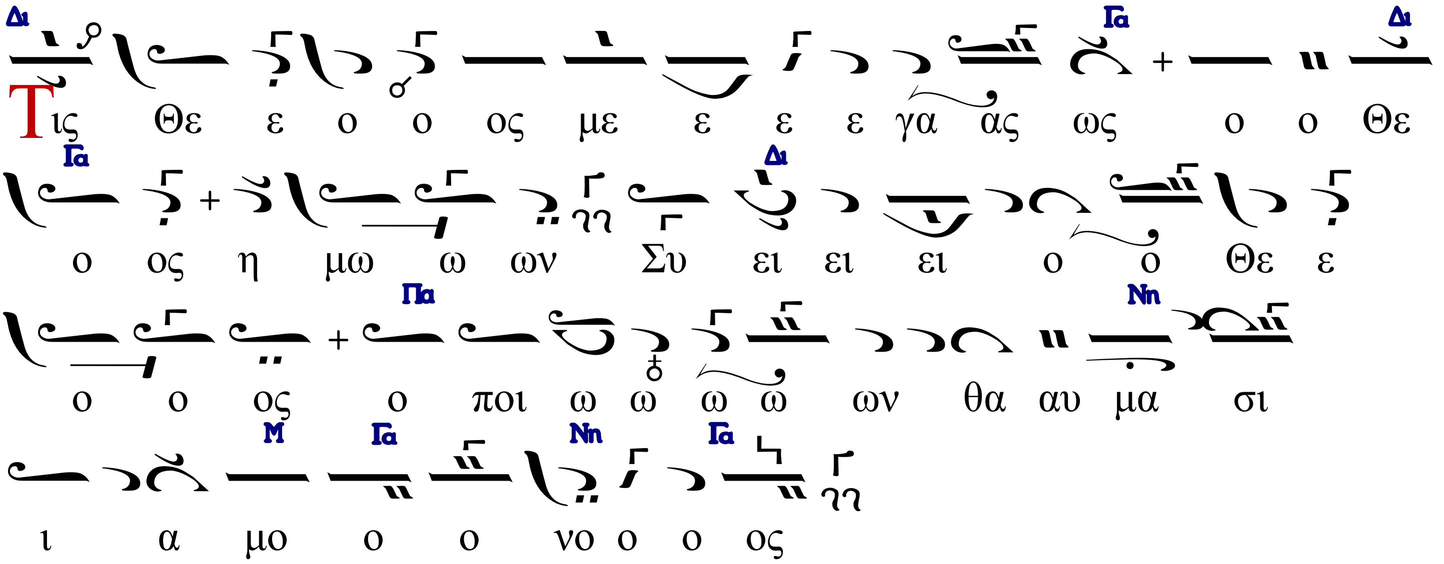

Στίχ α' Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου
Στίχ β' Νῦν ἠρξάμην αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου
Στίχ γ' Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου

Ἀπόστιχα Ἑσπερινοῦ, Ἦχος γ', Γα

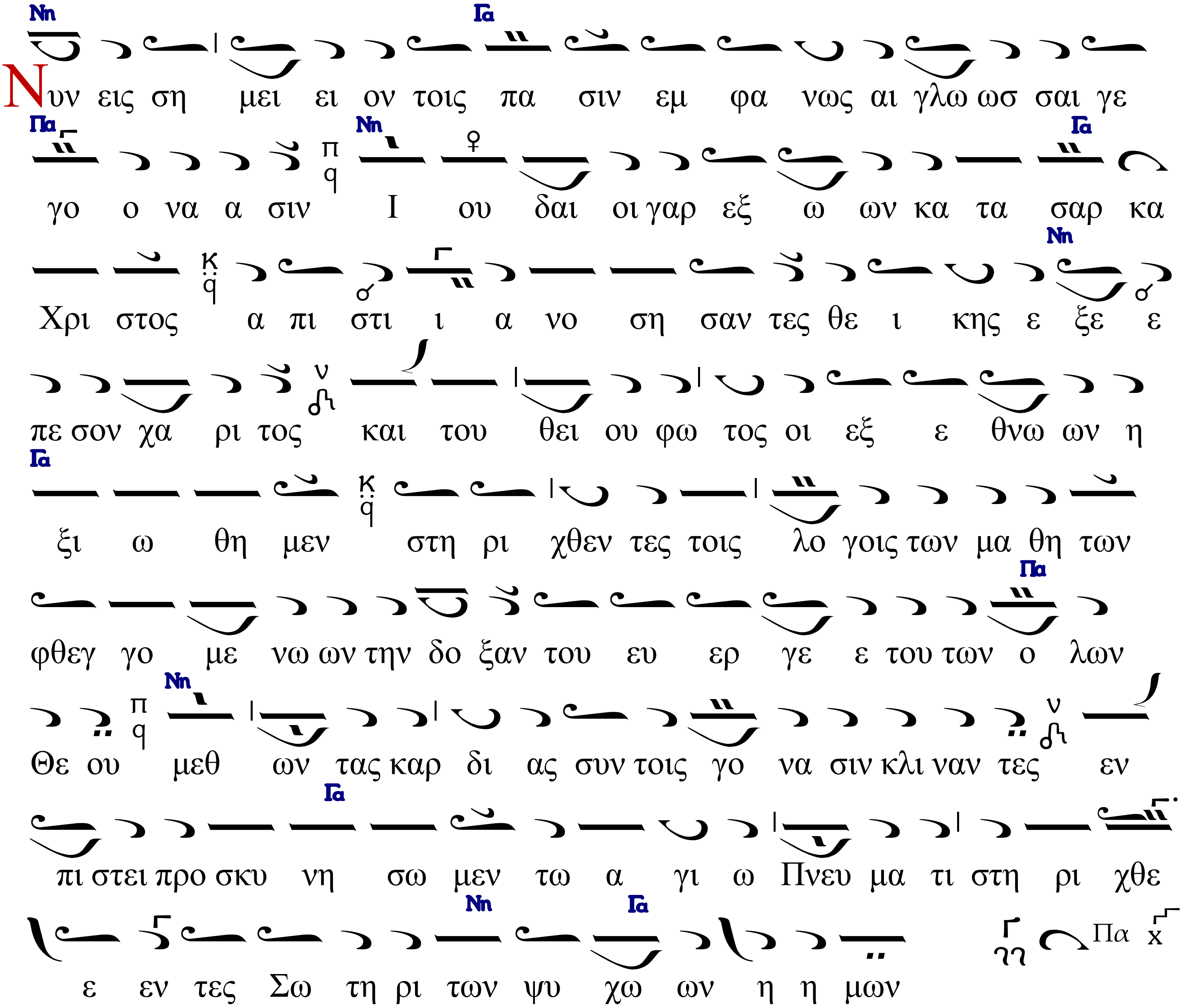

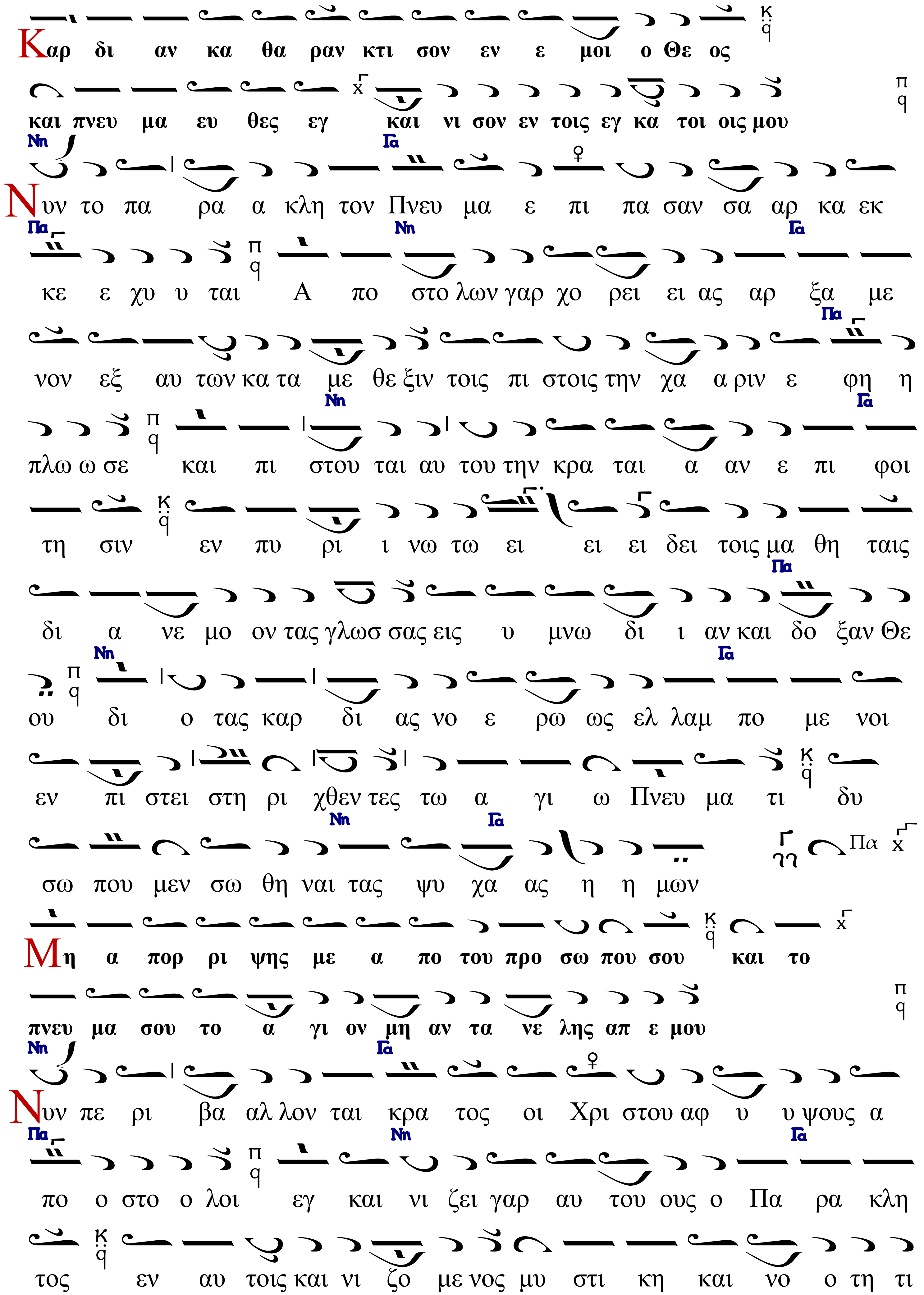
Καρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοι οις μου
Νυν το πα ρα α κλη τον Πνευ μα ε πι πα σαν σα αρ κα εκ
κε ε χυ υ ται Α πο στο λων γαρ χο ρει ει ας αρ ξα με
νον εξ αυ των κα τα με θε ξιν τοις πι στοις την χα α ριν ε φη η
πλω ω σε και πι στου ται αυ του την κρα ται α αν ε πι φοι
τη σιν εν πυ ρι ι νω τω ει ει ει δει τοις μα θη ταις
δι α νε μο ον τας γλωσ σας εις υ μνω δι ι αν και δο ξαν Θε
ου δι ο τας καρ δι ας νο ε ρω ως ελ λαμ πο με νοι
εν πι στει στη ρι χθεν τες τω α γι ω Πνευ μα τι δυ
σω που μεν σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων
Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και το
πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μου
Νυν πε ρι βα αλ λον ται κρα τος οι Χρι στου αφ υ υ ψους α
πο ο στο ο λοι εγ και νι ζει γαρ αυ του ους ο Πα ρα κλη
τος εν αυ τοις και νι ζο με νος μυ στι κη και νο ο τη τι

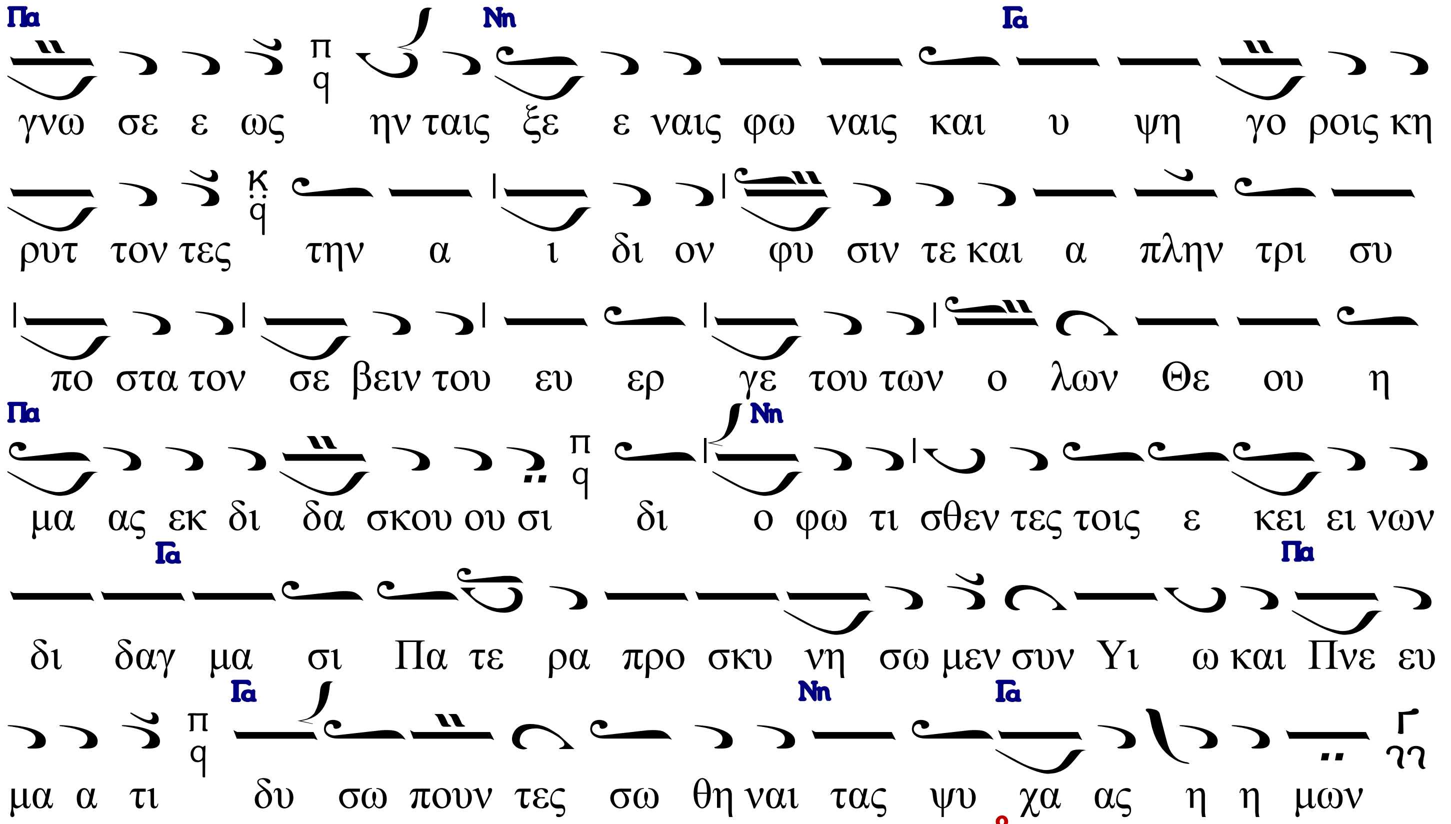

Δοξαστικόν Ἀποστίχων, πλ. Δ΄, Νη

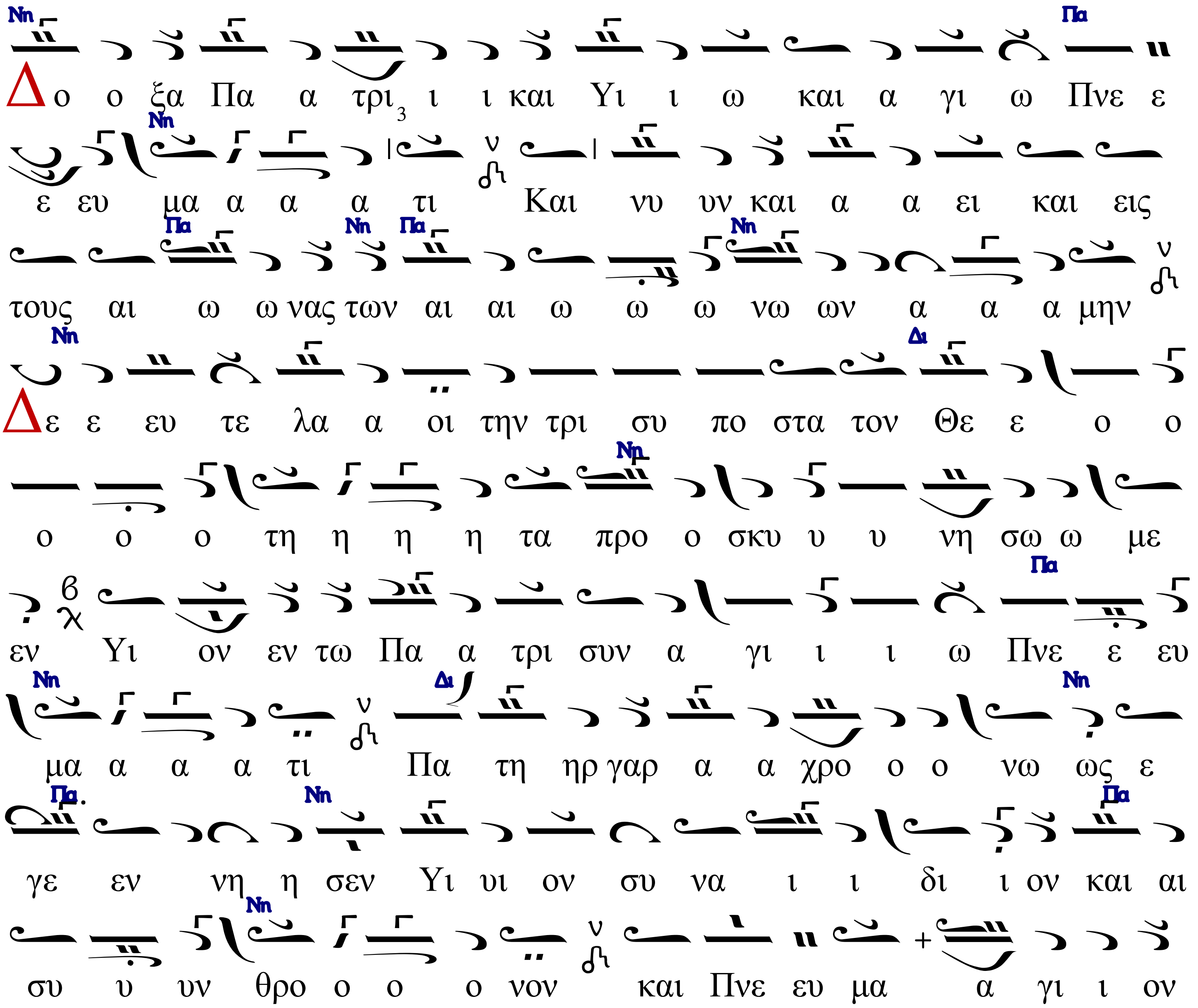

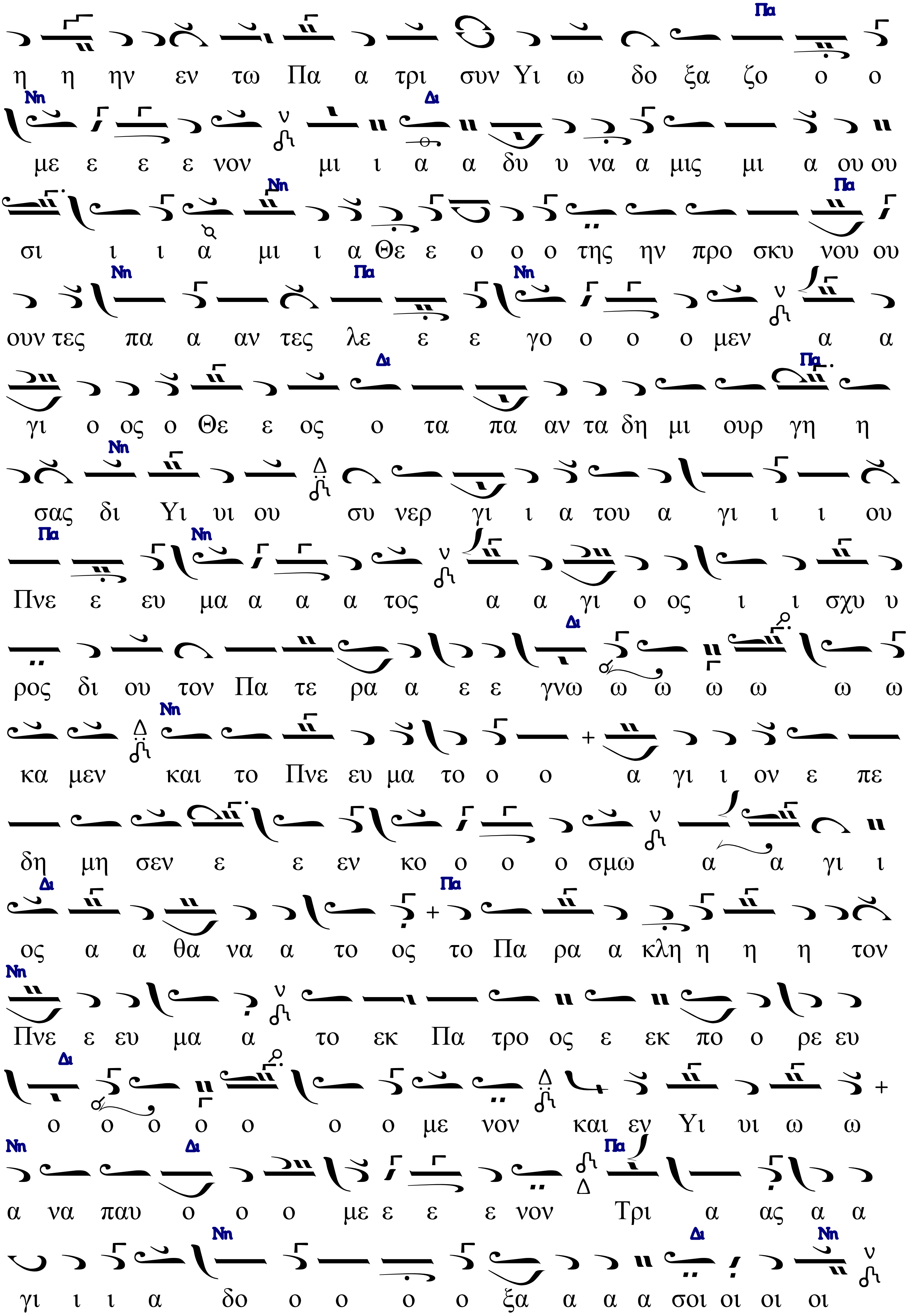
η η ην εν τω Πα α τρι συν Υι ω δο ξα ζο ο ο
με ε ε ε νον μι ι α α δυ υ να α μις μι α ου ου
σι ι ι α μι ι α Θε ε ο ο ο της ην προ σκυ νου ου
ουν τες πα α αν τες λε ε ε γο ο ο ο μεν α α
γι ο ος ο Θε ε ος ο τα πα αν τα δη μι ουρ γη η
σας δι Υι υι ου συ νερ γι ι α του α γι ι ι ου
Πνε ε ευ μα α α α τος α α γι ο ος ι ι σχυ υ
ρος δι ου τον Πα τε ρα α ε ε γνω ω ω ω ω ω ω
κα μεν και το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι ον ε πε
δη μη σεν ε ε εν κο ο ο ο σμω α α γι ι
ος α α θα να α το ος το Πα ρα α κλη η η η τον
Πνε ε ευ μα α το εκ Πα τρο ος ε εκ πο ο ρε ευ
ο ο ο ο ο ο ο με νον και εν Υι υι ω ω
α να παυ ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α α
γι ι ι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ δ', Νη

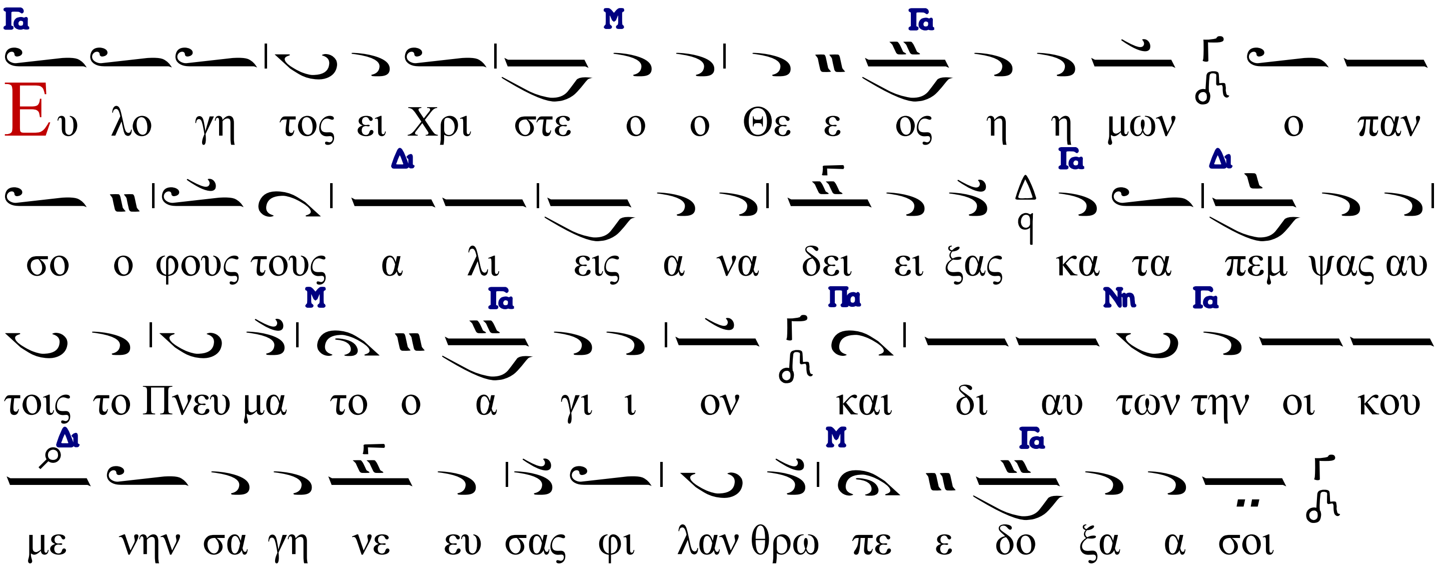

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Καταβασίαι Ὠδὴ α'

«Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ.
Ἐρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνῶσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν».

الاودية الاولى باللحن الرابع.

إنَّ الألْثَغَ اللِسانِ لَمَّا أنْحَجَبَ في الغِمامِ الإلَهِي كَرَزَ الشَّريعَةَ المُدَوَّنَةَ مِنَ اللهِ لأنَّهُ نفَضَ الحَماةَ عَنْ حَدْقَةِ العَقْلِ ، فعايَنَ المَوْجُودَ وحَازَ مَعْرِفَةَ الرُوحِ ناشِداً تَسابيحَ إلهِيَّةً.

Ὠδὴ γ'

«Ἔρρηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

الاودية الثالثة

إنَّ قَديماً صَلَاةَ حَنَّةِ النَبِيَّةِ فقَطْ المُقرَّبَةَ بِرُوحٍ مُنسَحِقٍ نَحوَ إلَهِ العُقُولَ المُقْتَدِرِ، قَدْ حَلَّتْ رِباطَاتَ حَشَى العَديمَةِ التَوْليدِ، والشَتيمَةَ المُسْتَصْعَبَةَ، التي كَانَتْ لِذاتِ الأوْلاد.

Ὠδὴ δ'

«Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθών, Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου.
Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
Ἄιδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε».

الاودية الرابعة

أيُّها الكَلِمَةُ مَلِكُ المُلُوكِ الذِّي أقْبَلَ وارِداً وَحْدَهُ مِنَ الآبِّ الوَاحِدِ غَيْرِ المَعْلُولِ ، بِما أنَّكَ المُحْسِنُ أرْسَلْتَ الرُّوحَ القُدُّسَ المُسَاوِي لَكَ في القُوَّةِ بالحَقِيقَةِ ، لِلْرُسُلِ المُسَبِّحِينَ المَجْدَ لِجَبَرُوتِكَ يا رَب.

Ὠδὴ ε'

«Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

الاودية الخامسة

يا أولادَ البِيْعَةِ المُنيري الشَّكْلِ إقْبَلُوا نِداءَ الرُوحِ المُتَنَسِّمِ ناراً، الذِّي هُوَ طُ هرٌ وَحَلٌ مِنَ الجَرَائِمِ ، لأنَّ الشَّرِيعَةَ قَدْ خَرَجَتْ الآنَّ مِنْ صِهْيَوْنَ بِشَكْلِ أَلْسُنَ نارِيَّةٍ، التِي هِيَ نِعْمَةُ الرُوحِ القُدُسِ.

Ὠδὴ ς'

«Ἱλασμὸς ἡμῖν Χριστὲ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἵν, ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα».

الاودية السادسة

أيُّها المَسِيحُ السَيِّدُ لَقَدْ أشْرَقْتَ مِنَ البَتُولِ إغْتِفاراً وَخَلاصاً لَنَا ، لِكَيْما تَخْتَطِفَ مِنَ الفَسَادِ آدَمَ السَّاقِطَ وَجَمِيعَ ذُرِّيَّتِهِ ، كَمَا اخْتَطَفْتَ يُونَانَ النَبِيَّ مِنْ حَشَى الْوَحْشِ البَحْرِيِّ.

Ὠδή ζ'

«Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριὰς μόνη,
Ἰσοσθενής, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

الاودية السابعة

إنَّ إتِّفاقَ نَغماتِ تَلْحينِ الآلاتِ قَدْ دعَا بِ إطْرَابٍ إلَى عِبادَةِ التِمْثَالِ الفاقِدِ التنَفُسِ ، المَصنُوعُ مِنَ الذَّهبِ ، فلَمَّا نِعمَةُ المُعَزِّي الحَامِلُ الضِياءِ فتُحَرِّكُ المُؤمِنِينَ بِوَرَعٍ أَنْ يَصرُخُوا أَيُّها الثَّالُوثُ الأَزَلِيّ المُتَسَاوِيّ فِي القُوَّة، أَنْتَ وَحْدَكَ لَمْ تَزَلْ مُبارَكاً.

Ὠδή η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.
«Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος,
Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις».

الاودية الثامنة

إنَّ رَسمَ الرِئَاسَةِ الإلَهيّةِ المُثَلَّث ضِياءُها قَدْ نَدَّى اللَهِيبَ وَحَلَّ العَقالاتِ بِما أنَّهُ المُحسِنُ وَالْمُخَلّصُ وَخالِقُ الكُلِّ ، فَالْطَبِيعَةُ المبَرُ وءَةُ بِأَسرِهَا مَعِ الفِتْيَةِ تُسبِّحَهُ وَتُبَارِكَهُ وَحْدَهُ.

Κανὼν β', Ὠιδὴ θ', Ἦχος δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα,
Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν».

الاودية التاسعة

افْرَحِي أَيَّتُها المَلِكَةُ فَخْرُ العَذارَى والأُمْهات ، لأَنَّ كُلَّ فَمٍ فَصِيحٍ وَمُقْتَدِر ، لا يَستَطِيعُ أَنْ يُبالِغَ في مَديحِكِ بِحَسَبِ الوَاجِبْ ، وَكُل عَقْلٍ يَنْذَهِلُ مِنْ فَهمِ حَالِ مِيلادِكِ، لِذَلِكَ بِصَوْتٍ مُتَّفِقٍ نُمَجِدكِ.

Ὕδειν ἔοικε τὴν φυσίζωον Κόρην.
Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρύφει Λόγον
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν.
Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος
Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

لِنُسَبِّحْ حسَبَ الْوَاجِبِ لِلْفَتاةِ الْتِي أَحيَتْ الْطَبِيعَةَ ، الْتِي وَحْدَها حَجَبَتْ الْكَلِمَةَ فِي حَشاها الْذِي شَفَى سِقْمَ الْجِنْسَ البَشَرِي وَجَلَسَ الآنَ عَنْ مَيامِنْ الآبِّ فِي العَرْشِ، وَأَرْسَلَ نِعْمَةَ الرُوحِ بَاعِثاً.

Ὅσοις ἐπνευσεν ἡ θεόρρυτος χάρις,
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλοιωμένοι,
Ὀθνείαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην
Ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

نَحْنُ الذينَ هَبَّتْ عَلَيْنا الْنِعْمَةُ البَارِزَةُ مِنَ اللهِ قَدْ صِرْنا مُضِيئِينَ وَلامِعينَ وَمُتَغَيِّرينَ تَغيُّراً بَهيّاً فَائِقَ الجَمالِ وَعارِفِينَ الجَوْهَرَ الحَكِيمَ المُثَلَّث الضِياءِ المُتَساوِي القُوَّةِ غَيْرِ المُنْقَسِمِ فَلِنُمَجِدْهُ.

Καταβασία Ὠδή θ'

«Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος.
Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον εὔλαλον στόμα,
Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν».

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ', Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προϊὸν ἐκ τοῦ Πατρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημῆσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἁγίασον πάντας. (Δίς)

الاكسابستلاري باللحن الثالث

أَيُّها الرُوحُ الكُلِّي قُدْسِهِ الصادِرُ مِنَ الآبِ والآتِي بِالإِبْنِ عَلَى التَلاميذِ العَدِيمي الكِتابَةِ خَلِّصْ وقَدّسْ كُلَّ الذِينَ يَعْرِفُونَكَ إلهاً.

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος γ'

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη, καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἁγίαν.

نُورٌ هُوَ الآبُ ، نُورٌ هُوَ الكَلِمَةُ ، نُورٌ هُوَ الرُوحُ القُدُسُ، المُنْحَدِرُ عَلَى الرُسُلِ بِأَلْسِنَةٍ نارِيَّةٍ الذي بِهِ استَضاءَ العَالَمَ بِأَسْرِهِ لِيَعْبُدوا الثالُوثَ المُقَدَّس.

Εἰς τούς Αἴνους, Ἦχος Β', Δι

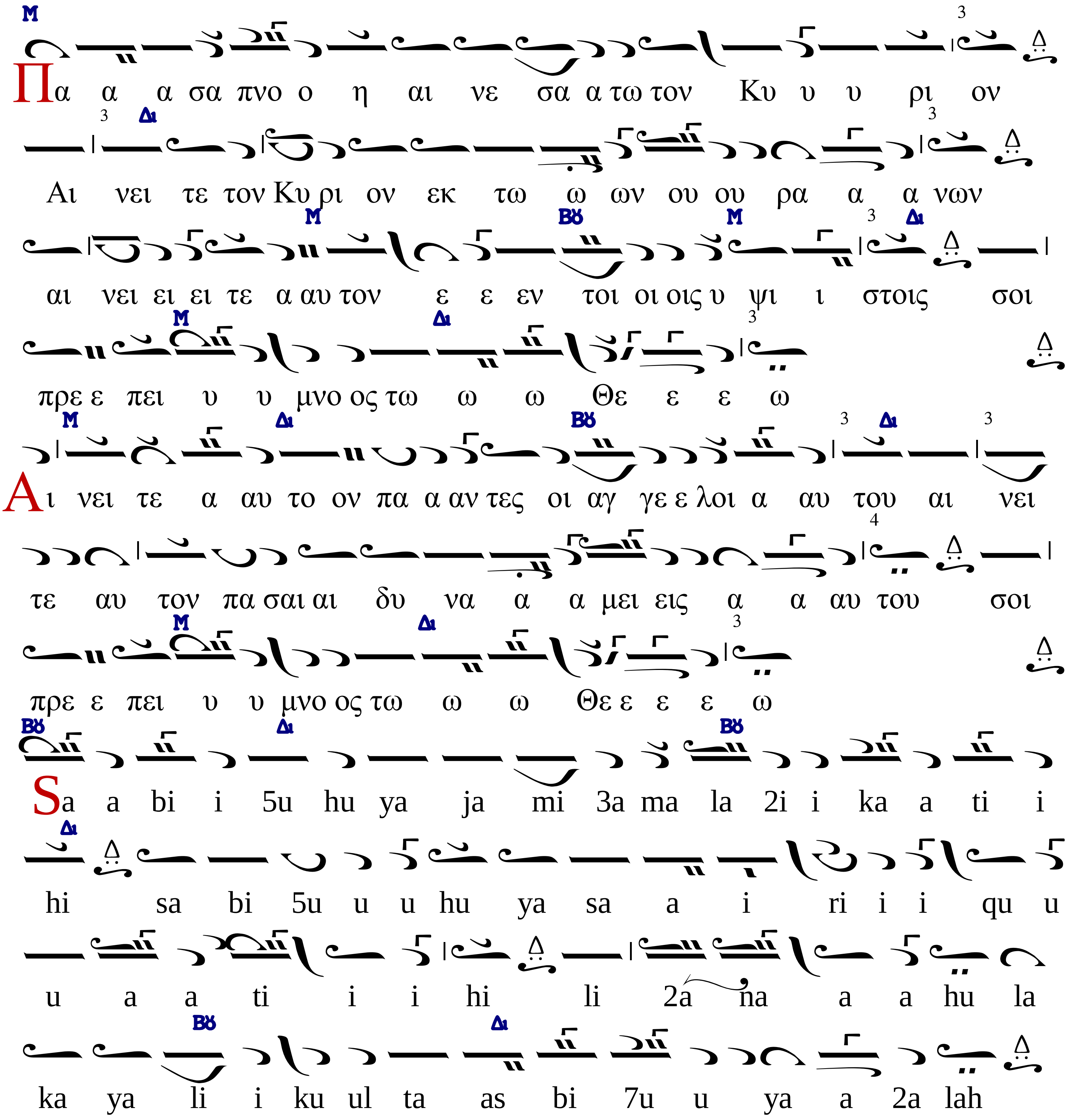

سَبِحوهُ يا جَميعَ مَلائِكَتِهِ سَبِحوهُ يَا سائِرَ قُوّاتِهِ لِانَّهُ لَكَ يَليقُ التَسْبيحُ يَا الله.

Τόν Δεσπότην, Ἦχος Βαρύς, Ζω

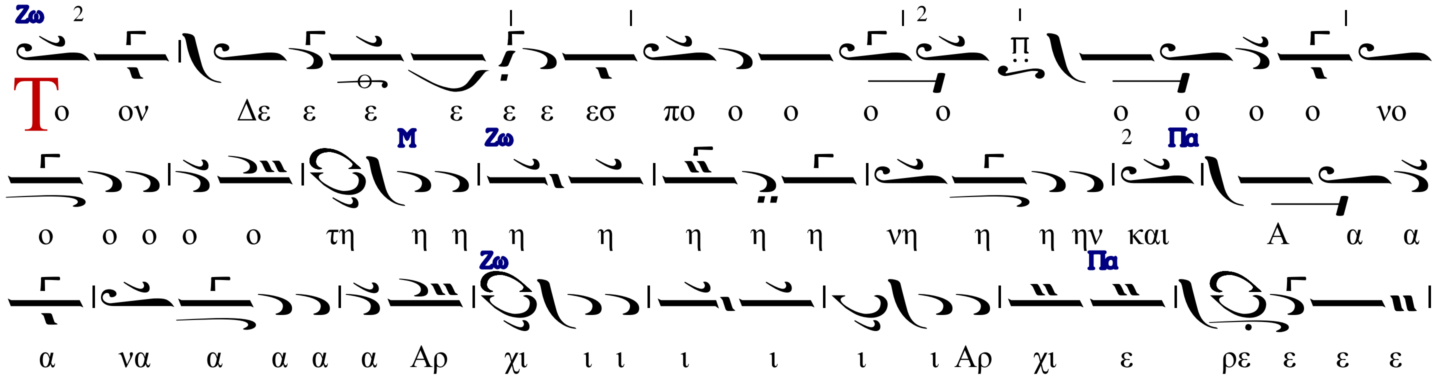

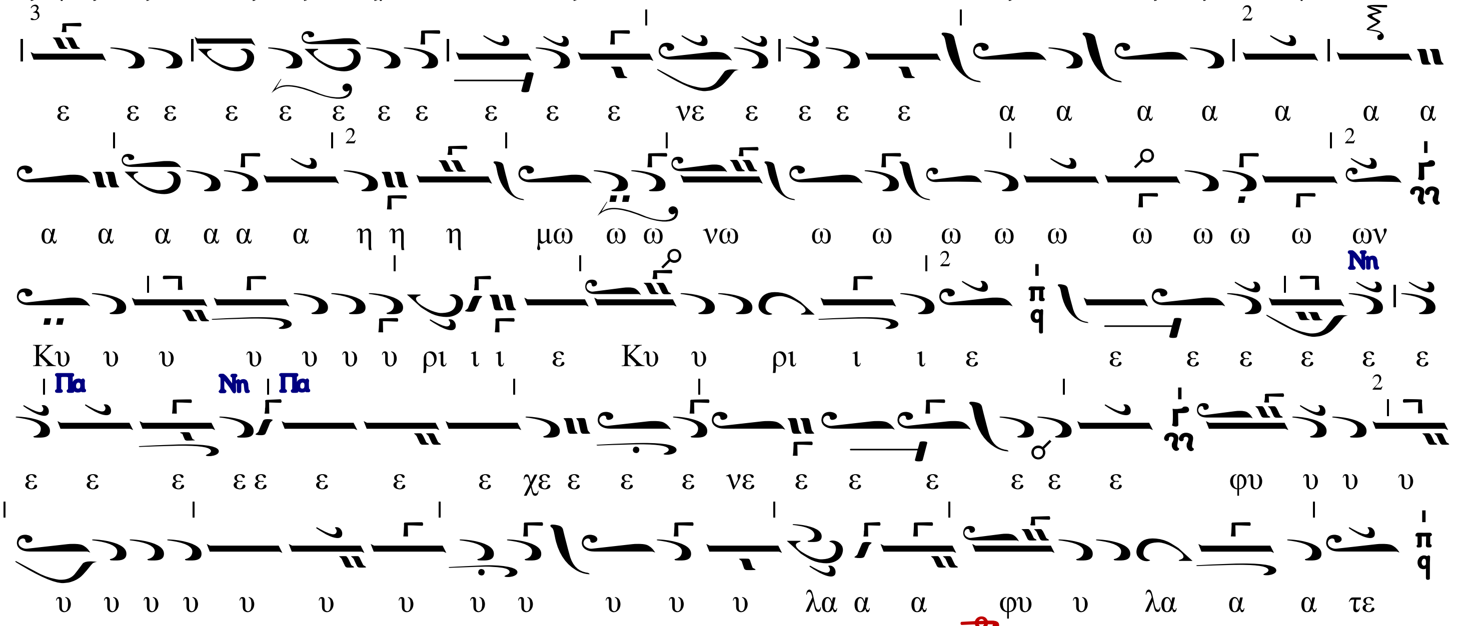

Εἰς τούς Αἴνους Ἦχος Ἦχος Β', Δι

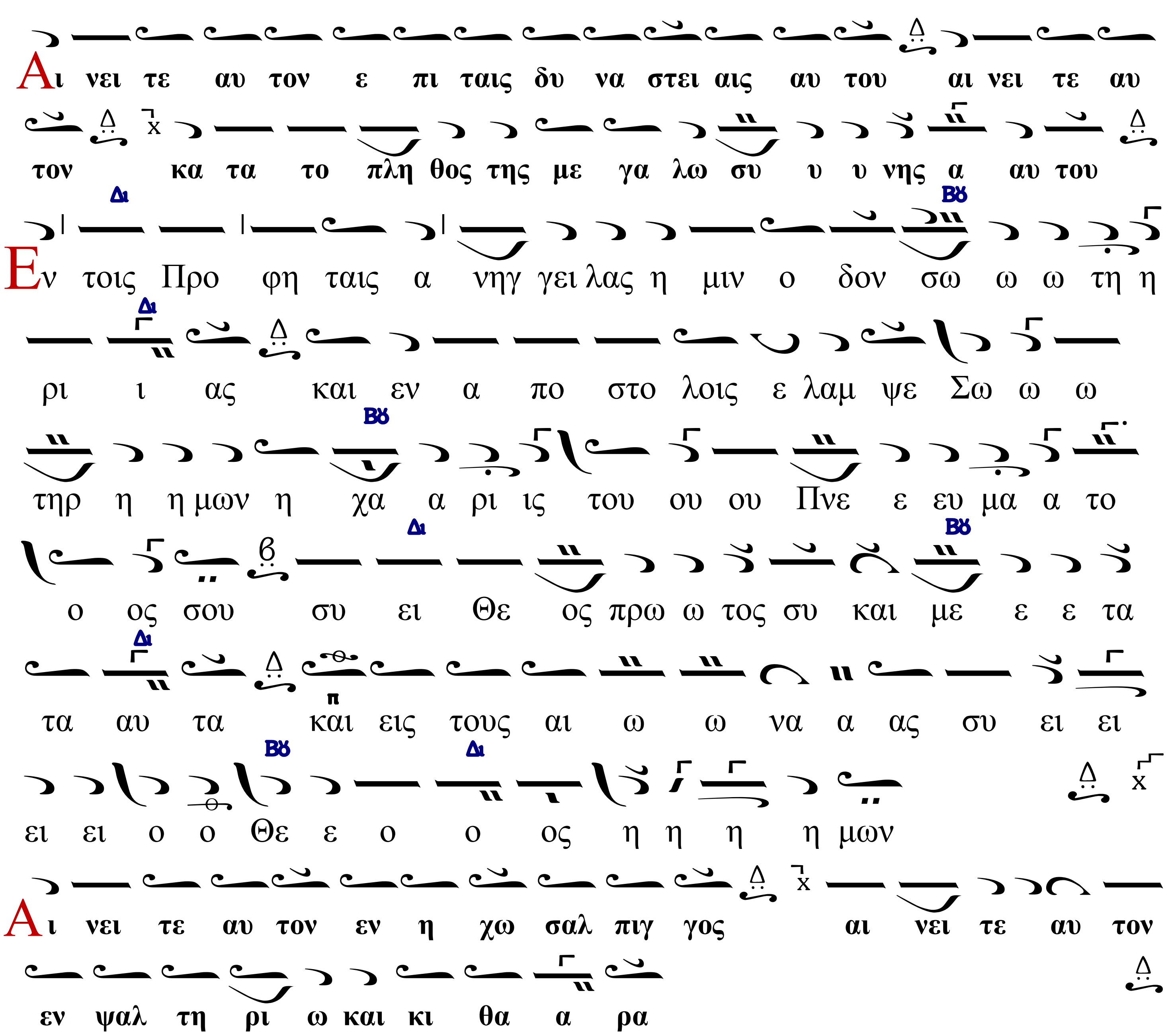

Τὸ αὐτό

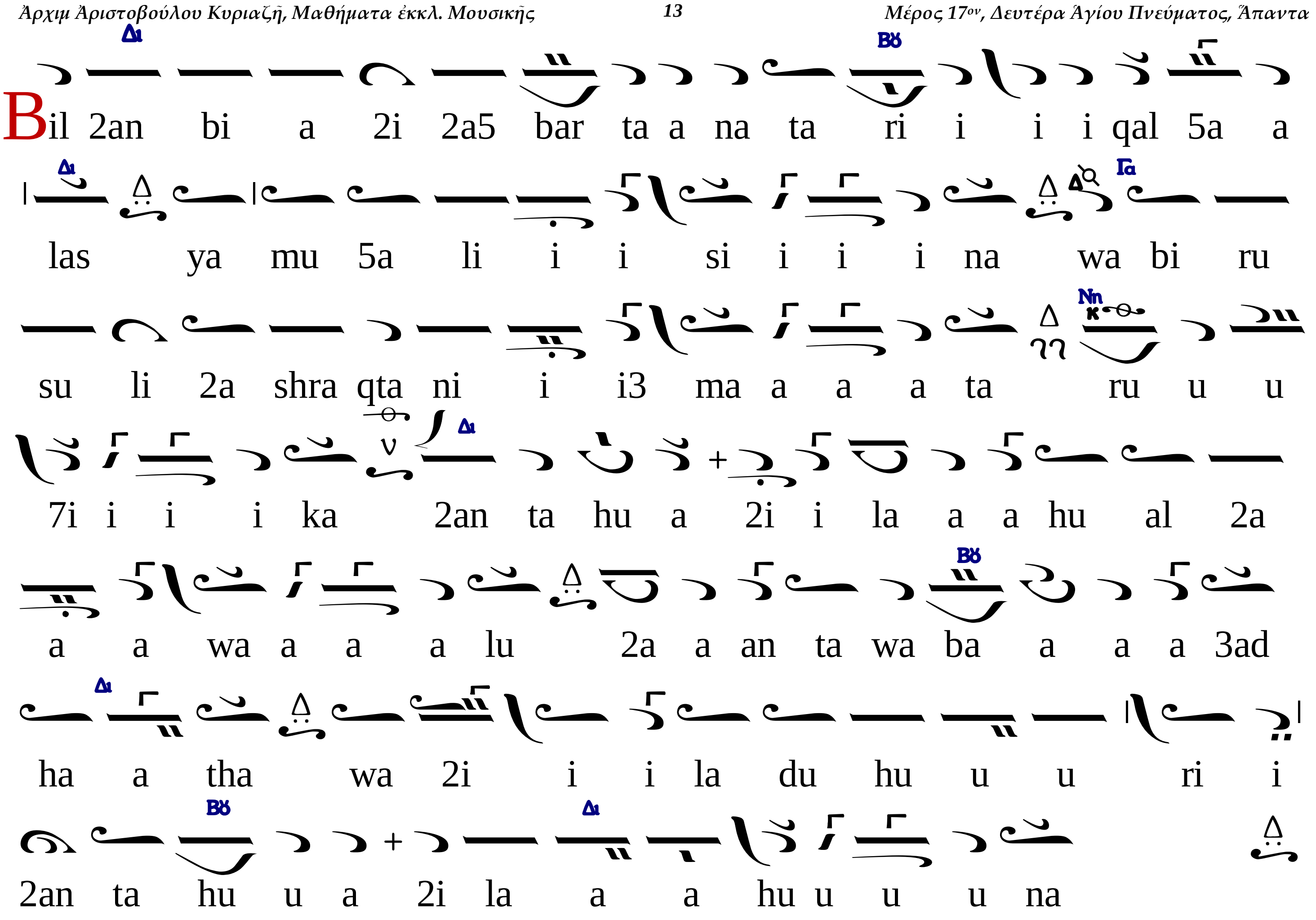

الاينوس ذيومالات باللحن الثاني

بِالأَنْبِياءِ أَخْبَرْتَنا طَريقَ الخَلاصِ يا مُخَلِّصَنا وَبِالرُسُلِ أَشْرَقْتَ نِعْمَةَ رُوحِكَ، أَنْتَ هُوَ الإلهُ الأَوَّلُ، أَنْتَ وَبَعْدَ هَذا، وإلى الدُهورِ أَنْتَ هُوَ إِلَهُنا.

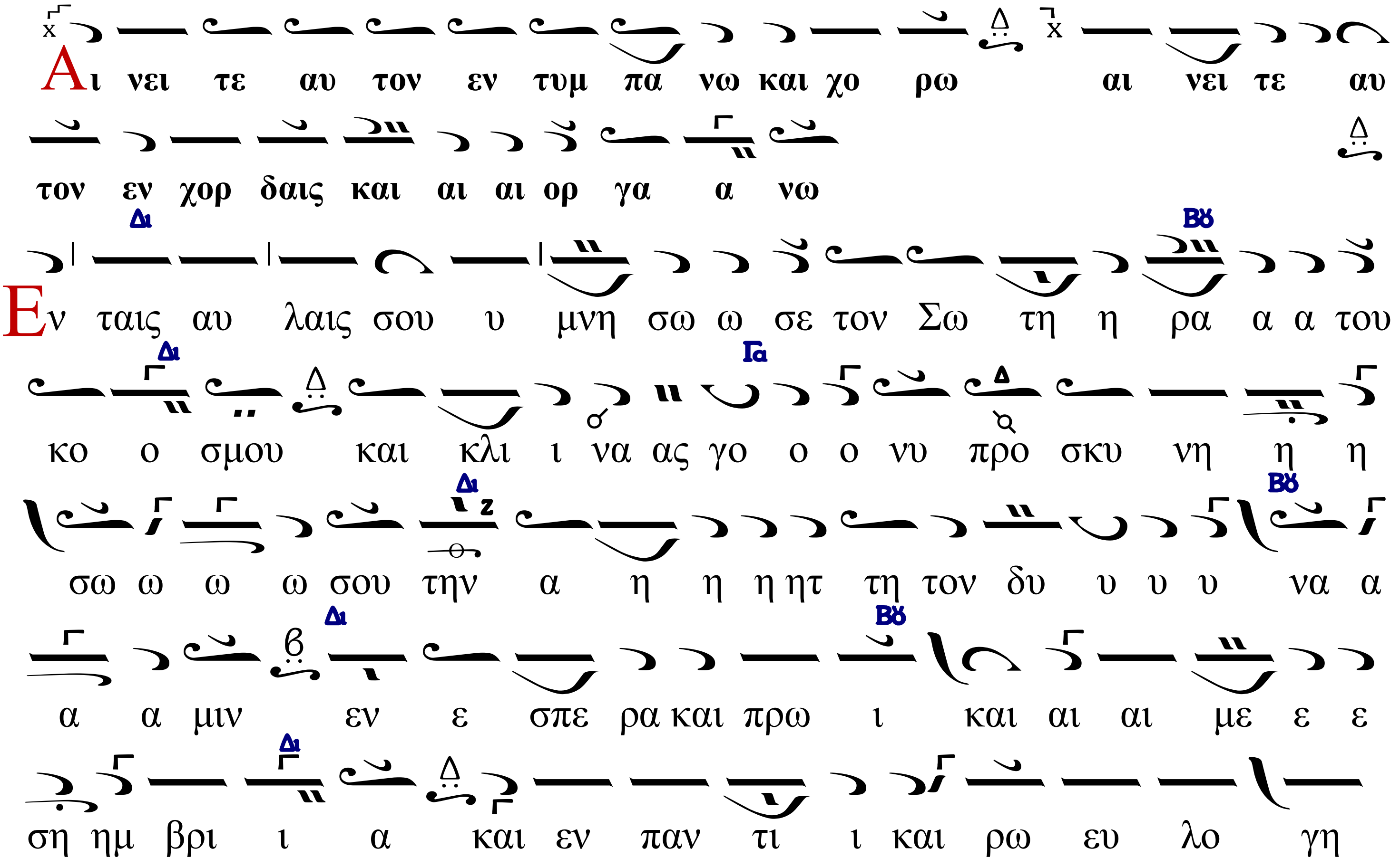

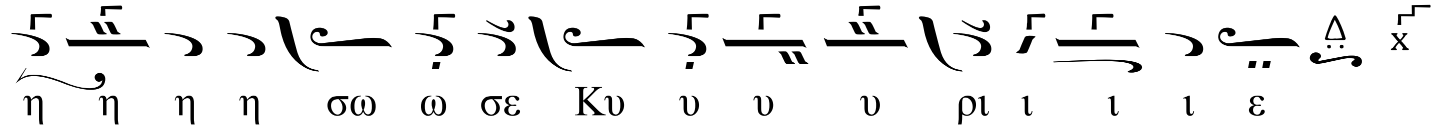

أُسَبِّحُكَ فِي دِيارِكَ يا مُخَلِّصَ العالَمِ وَياحْنَاءِ الرُكَبِ   أَسْجُدُ لِقُوَّتِكَ التِي لا تُقْهَرْ بِالمَسَاءِ وَبِالغَدَاةِ وَنِصْفَ
النَهارِ وَفِي سَائِرِ الأَوْقاتِ أُبارِكُكَ يا رَبّ.

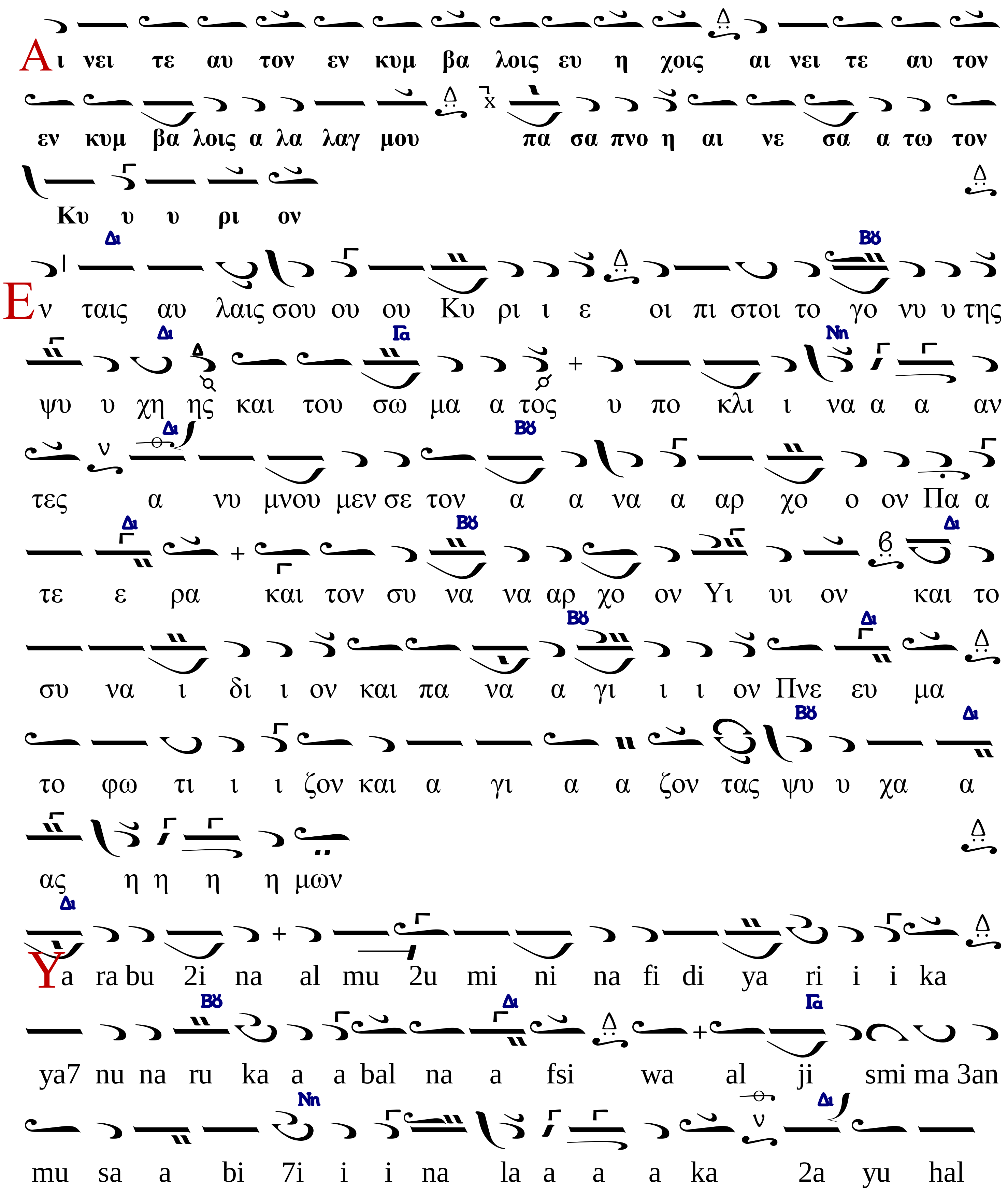

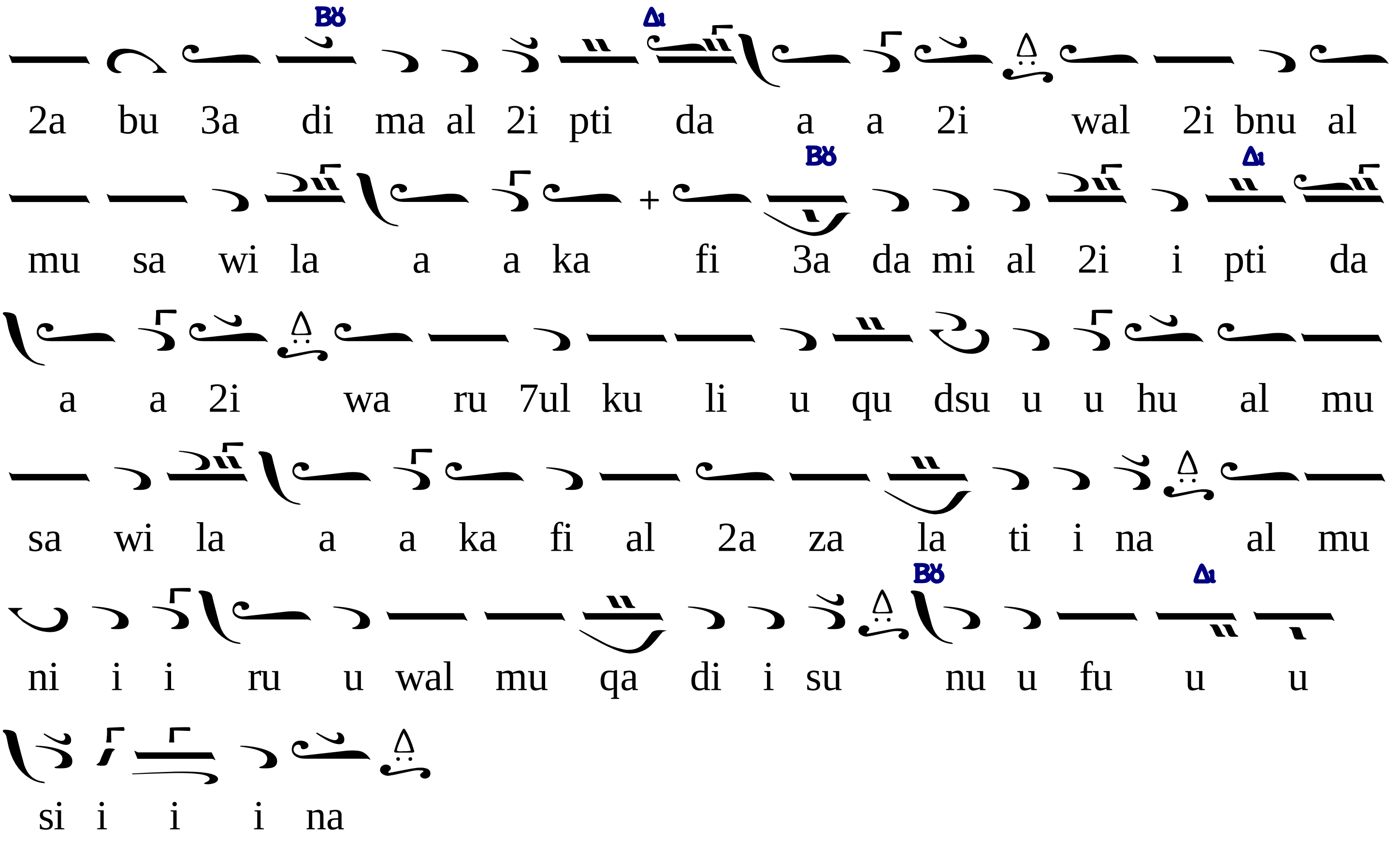

يا رَبُّ إنَّ المُؤْمِنينَ فِي دِيارِكَ يَحْنُونَ رُكَبَ النَفْسِ والجِسْمِ مَعاً مُسَبِحِينَّ لَكَ أَيُّها الآبُ عَدِيمَ الإبْتِداءِ والإبْنُ المُساوِي لَكَ فِي عَدَمِ الإبْتِداءِ والرُوحُ الكُلِّيّ قُدْسُهُ المُساوِي لَكَ فِي الأَزَلِيَّةِ المُنيرُ والمُقدَّسُ نُفُوسَنا.

Δοξαστικόν τῶν Αἴνων, πλ. Δ΄, Νη

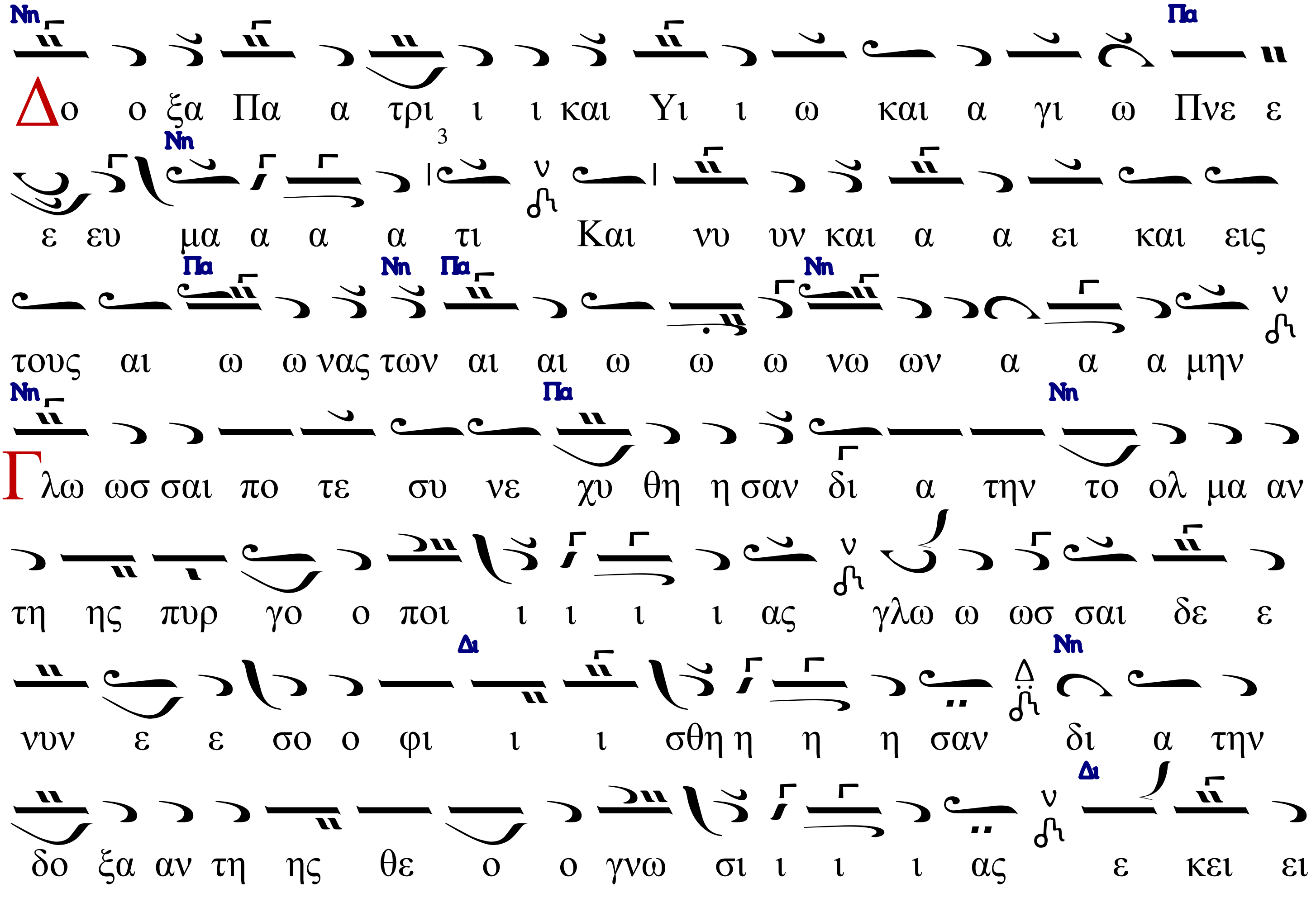

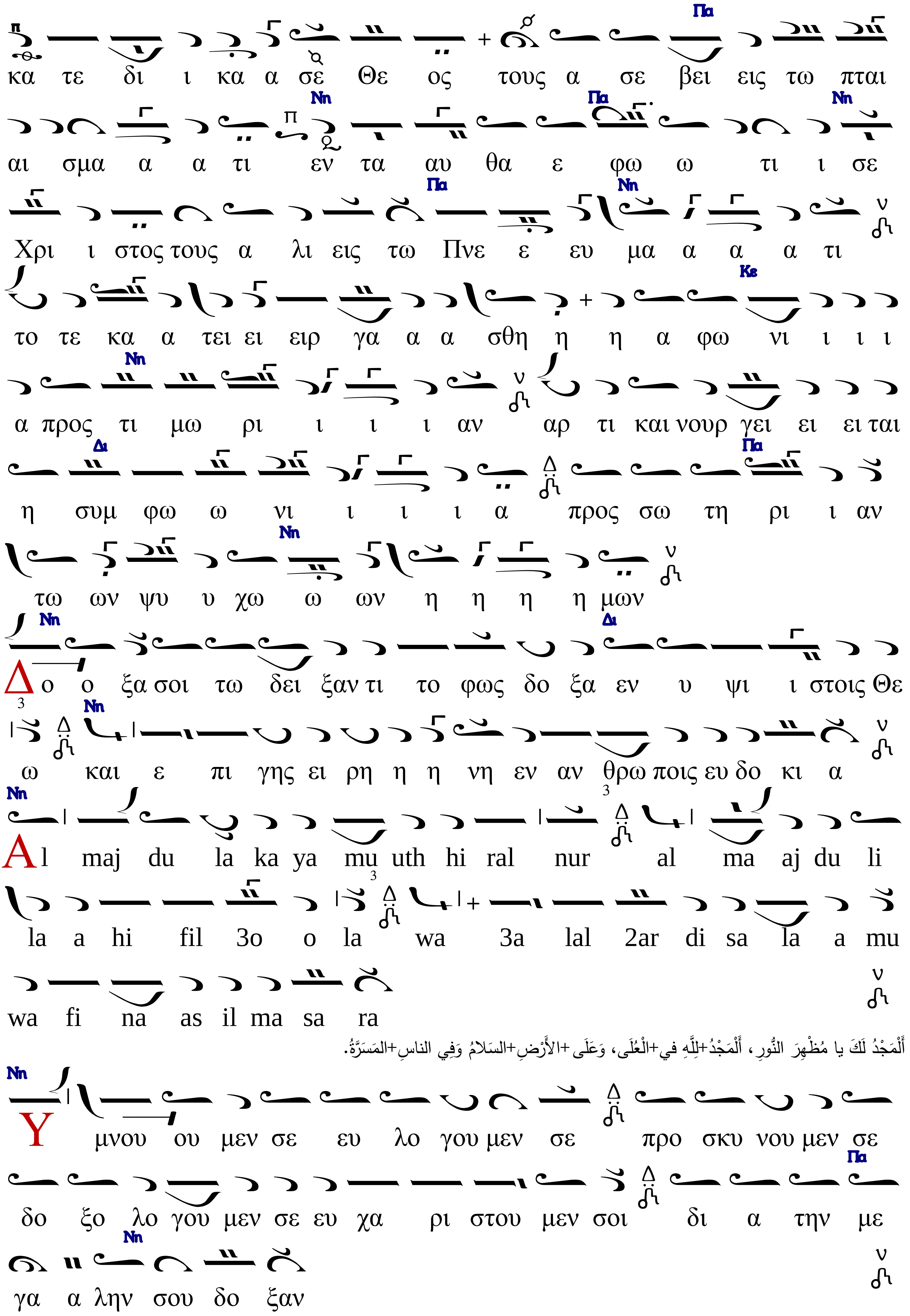
κα τε δι ι κα α σε Θε ος τους α σε βει εις τω πται
αι σμα α α τι εν τα αυ θα ε φω ω τι ι σε
Χρι ι στος τους α λι εις τω Πνε ε ευ μα α α α τι
το τε κα α τει ει ειρ γα α α σθη η η α φω νι ι ι ι
α προς τι μω ρι ι ι ι αν αρ τι και νουρ γει ει ει ται
η συμ φω ω νι ι ι ι α προς σω τη ρι ι αν
τω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μων
Δο ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις Θε
ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α
Al maj du la ka ya mu uth hi ral nur al ma aj du li
la a hi fil 3o o la wa 3a lal 2ar di sa la a mu
wa fi na as il ma sa ra
أَلْمَجْدُ لَكَ يا مُظْهِرَ النُّورِ، أَلْمَجْدُ+لِلَّهِ في+الْعُلَى، وَعَلَى+الأَرْضِ+السَلامُ وَفِي الناسِ+المَسَرَّةُ.
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε
δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα α λην σου δο ξαν

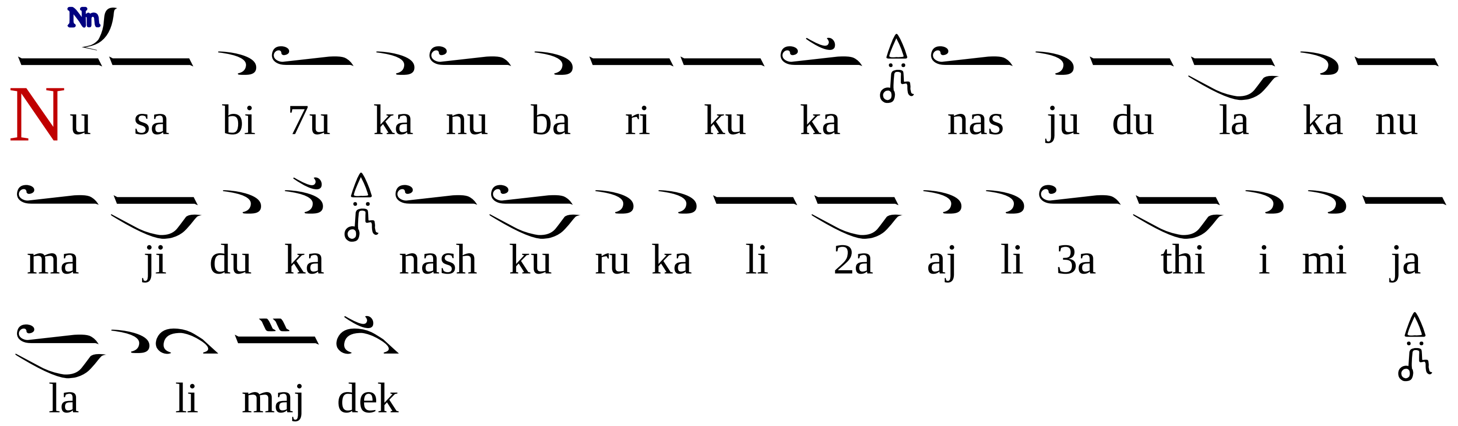

نُسَبِّحُكَ نُبارِكُكَ، نَسْجُدُ لَكَ نُمَجِّدُكَ، نَشْكُرُكَ لِأَجْلِ+عَظِيمِ جَلالِ+مَجْدِكَ.

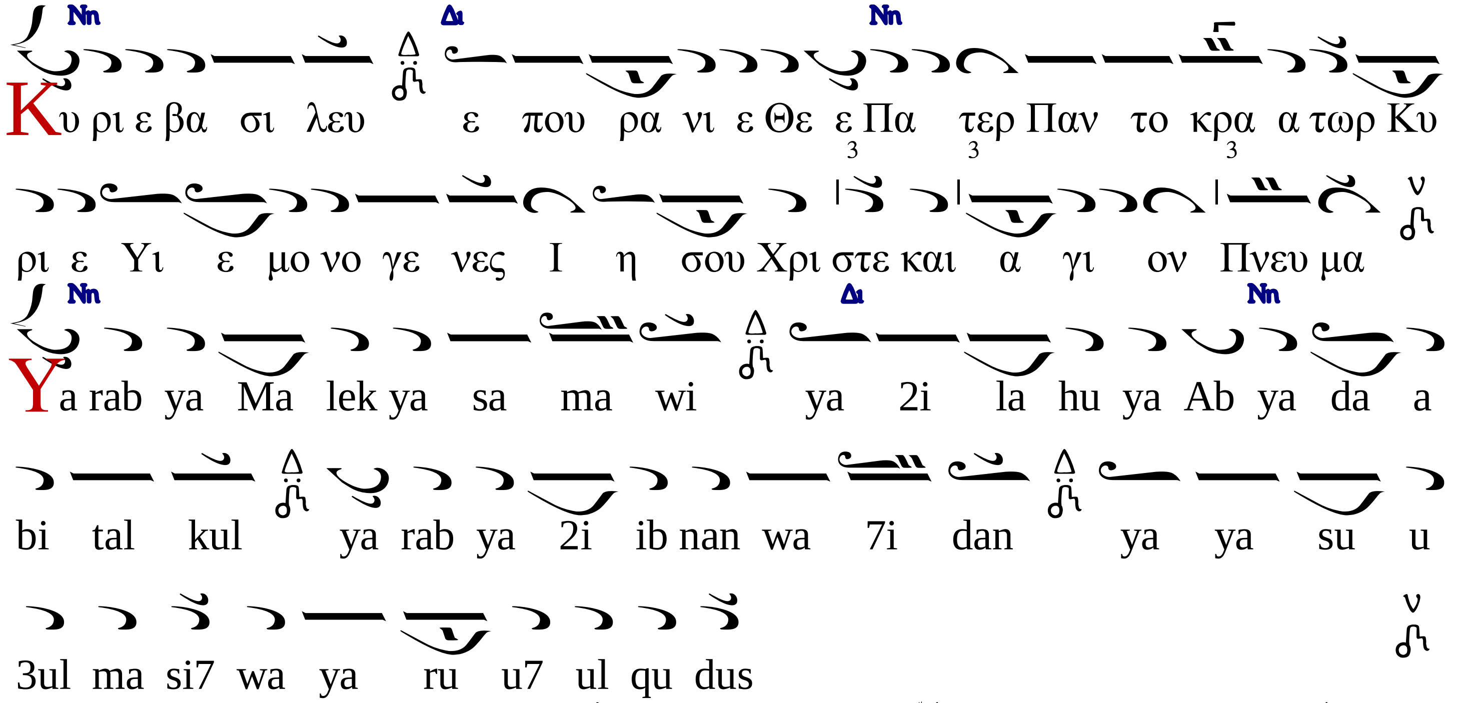

يا رَبُ يَا مَلِكُ، يَا سَمَاوِيُ، يَا إِلَهُ يَا آب يا ضَابِطَ+الكُلِّ، يَا رَبُ يَا إِبْنًا وَحيدًا يَا يَسُوعُ+الْمَسِيحُ، وَيـا روحُ+القُدُسِ.

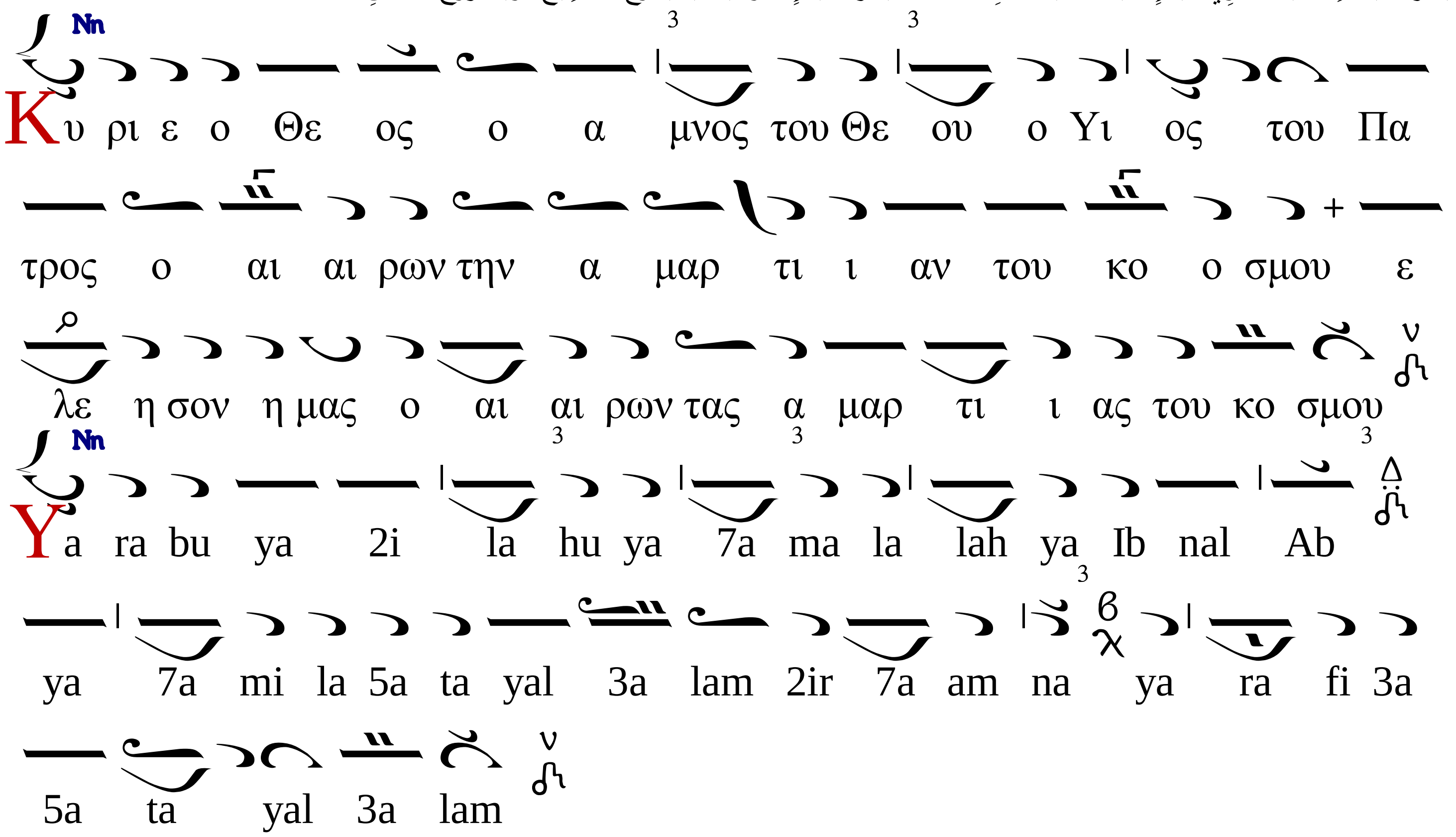

يَا رَبُ يَا إِلَهُ يَا حَمَلَ+اللهِ، يا ابْنَ+الآبِ، يَا حَامِلَ خَطايا+العَالَمِ، إِرْحَمْنَا يَا رَافِعَ خَطَايا+العالَمْ .

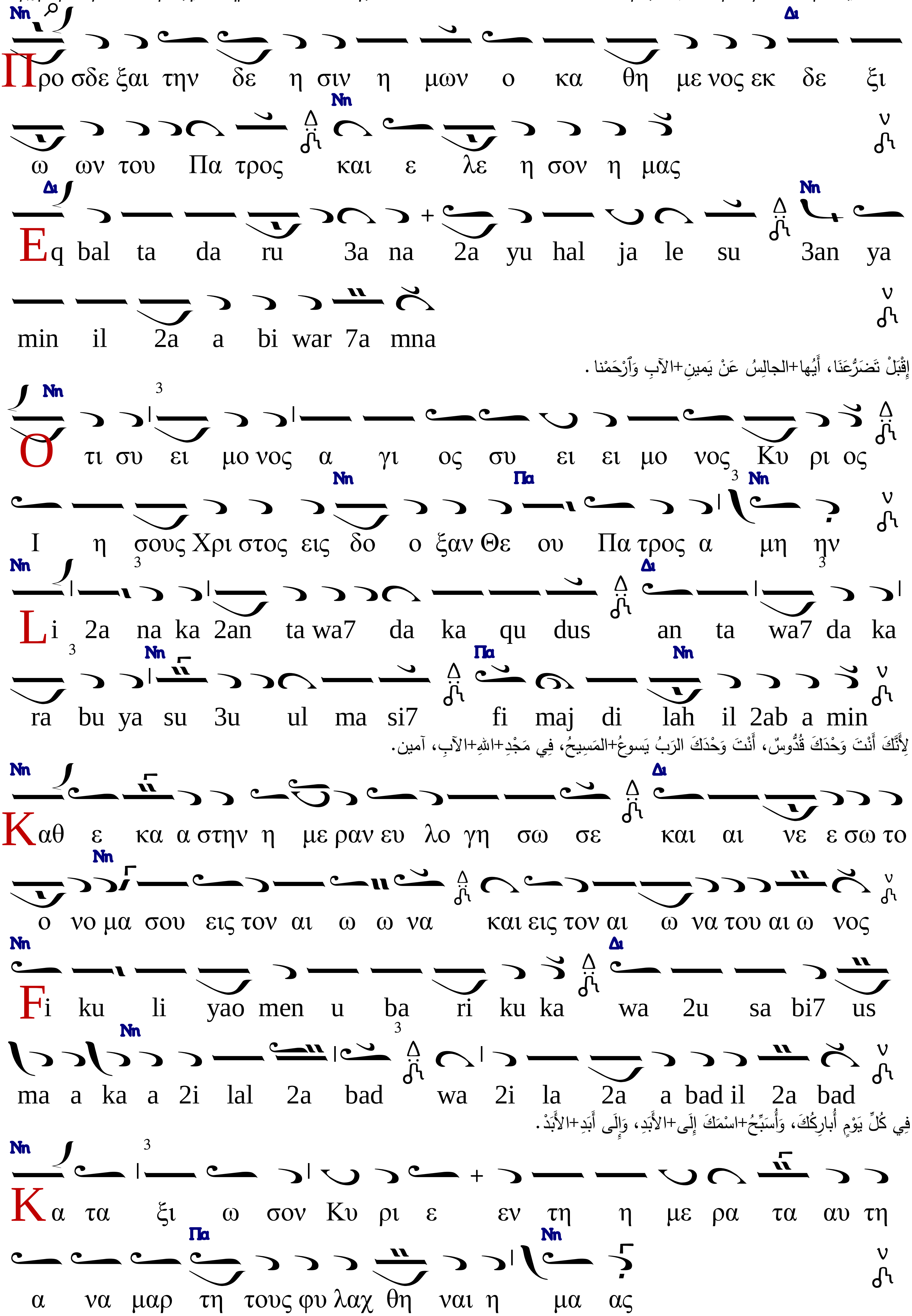
Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ δε ξι
ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας
Eq bal ta da ru 3a na 2a yu hal ja le su 3an ya
min il 2a a bi war 7a mna
إِقْبَلْ تَضَرُّعَنَا، أَيُّها+الجالِسُ عَنْ يَمينِ+الآبِ وَارْحَمْنا.
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην
Li 2a na ka 2an ta wa7 da ka qu dus an ta wa7 da ka
ra bu ya su 3u ul ma si7 fi maj di lah il 2ab a min
لِأَنَّكَ أَنْتَ وَحْدَكَ قُدُّوسٌ، أَنْتَ وَحْدَكَ الرَّبُّ يَسوعُ+المَسِيحُ، فِي مَجْدِ+اللهِ+الآبِ، آمين.
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε ε σω το
ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Fi ku li yao men u ba ri ku ka wa 2u sa bi7 us
ma a ka a 2i lal 2a bad wa 2i la 2a a bad il 2a bad
فِي كُلِّ يَوْمٍ أُبارِكُكَ، وَأُسَبِّحُ+اسْمَكَ إِلَى+الأَبَدِ، وَإِلَى أَبَدِ+الأَبَدْ.
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λαχ θη ναι η μα ας

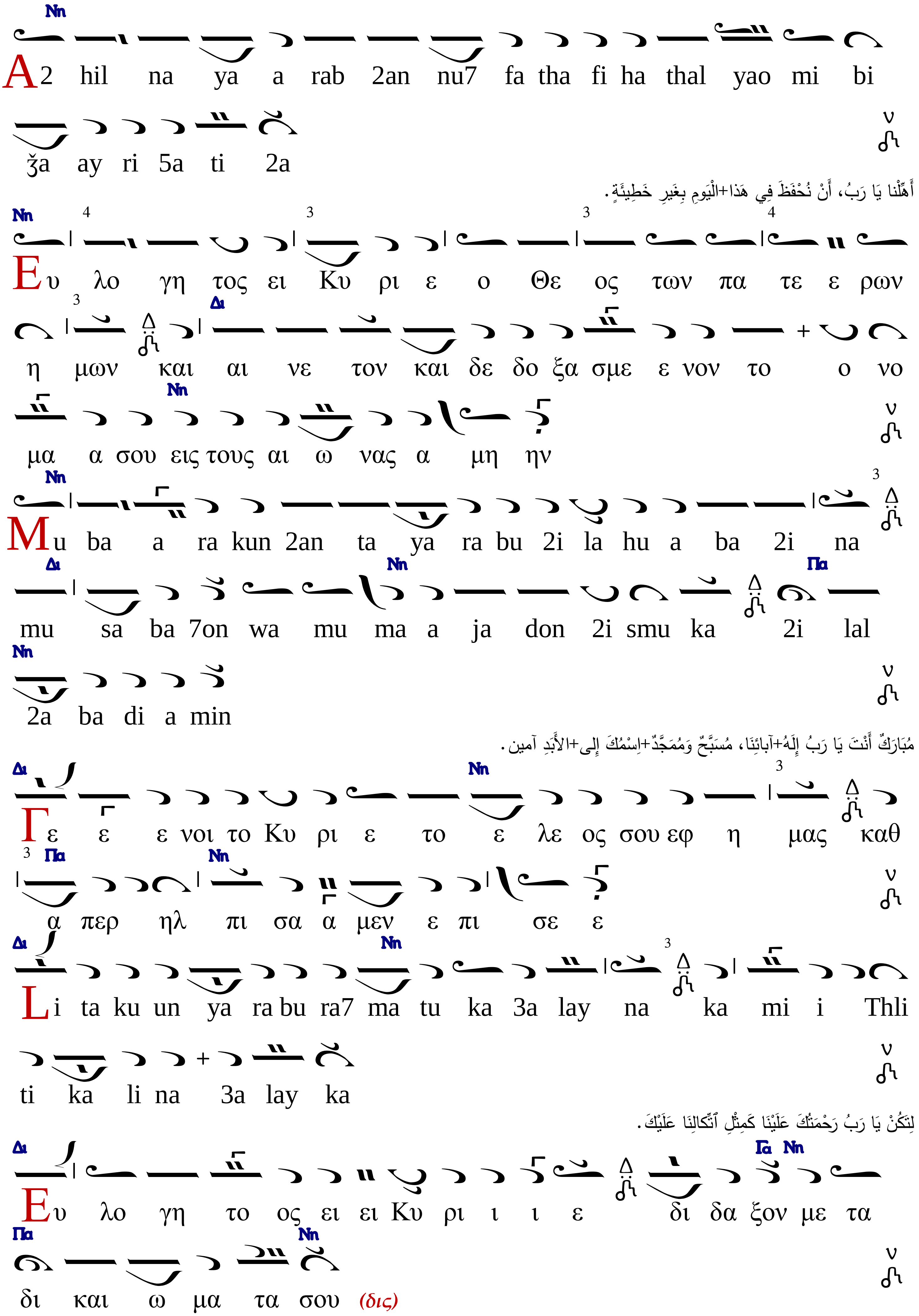
A2 hil na ya a rab 2an nu7 fa tha fi ha thal yao mi bi
ǯa ay ri 5a ti 2a
أَهِّلْنا يا رَبُّ، أَنْ نُحْفَظَ فِي هَذا+الْيومِ بِغَيرِ خَطِيئَةٍ.
Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε ρων
η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο
μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην
Mu ba a ra kun 2an ta ya ra bu 2i la hu a ba 2i na
mu sa ba 7on wa mu ma a ja don 2i smu ka 2i lal
2a ba di a min
مُبارَكٌ أَنْتَ يا رَبُّ إِلَهُ+آبائِنَا، مُسَبَّحٌ وَمُمَجَّدٌ+اِسْمُكَ إِلى+الأَبَدِ آمين.
Γε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ
α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε
Li ta ku un ya ra bu ra7 ma tu ka 3a lay na ka mi i Thli
ti ka li na 3a lay ka
لِتَكُنْ يا رَبُّ رَحْمَتُكَ عَلَيْنَا كَمِثْلِ اتِّكالِنا عَلَيْكَ.
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα σου (δις)

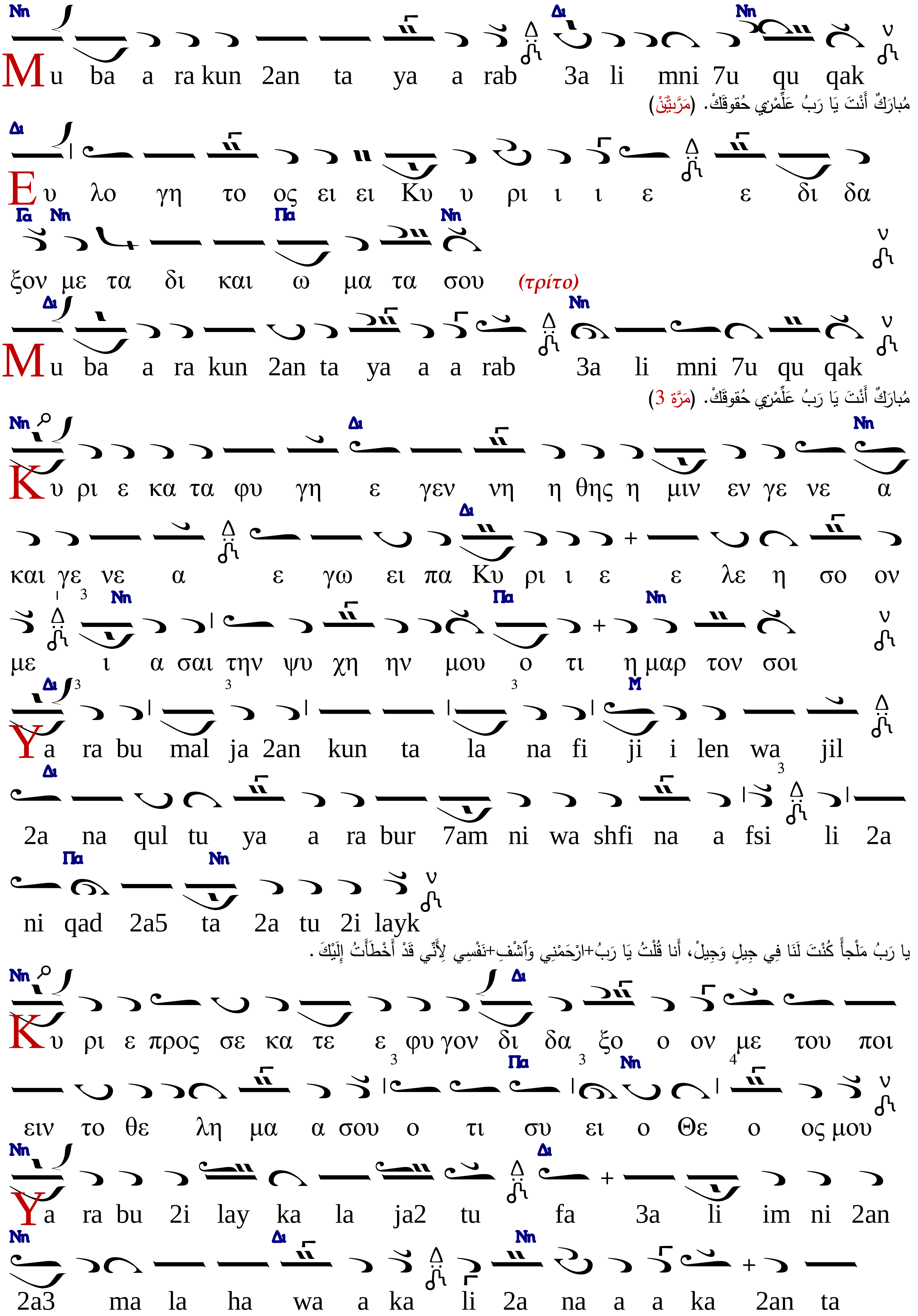
Mu ba a ra kun 2an ta ya a rab 3a li mni 7u qu qak
مُبارَكٌ أَنْتَ يَا رَبُّ عَلِّمْنِي حُقوقَكَ. (مَرَّتَيْنْ)
Ευ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ι ε ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα σου (τρίτο)
Mu ba a ra kun 2an ta ya a a rab 3a li mni 7u qu qak
مُبارَكٌ أَنْتَ يَا رَبُّ عَلِّمْنِي حُقوقَكَ. (مَرَّة 3)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε νε α
και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο ον
με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι
Ya ra bu mal ja 2an kun ta la na fi ji i len wa jil
2a na qul tu ya a ra bur 7am ni wa shfi na a fsi li 2a
ni qad 2a5 ta 2a tu 2i layk
يا رَبُّ مَلْجأً كُنْتَ لَنا فِي جِيلٍ وَجِيلْ، أَنا قُلْتُ يَا رَبُّ+ارْحَمْنِي وَٱشْفِ+نَفْسِي لِأَنِّي قَدْ أَخْطَأْتُ إِلَيْكَ .
Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου
Ya ra bu 2i lay ka la ja2 tu fa 3a li im ni 2an
2a3 ma la ha wa a ka li 2a na a a ka 2an ta

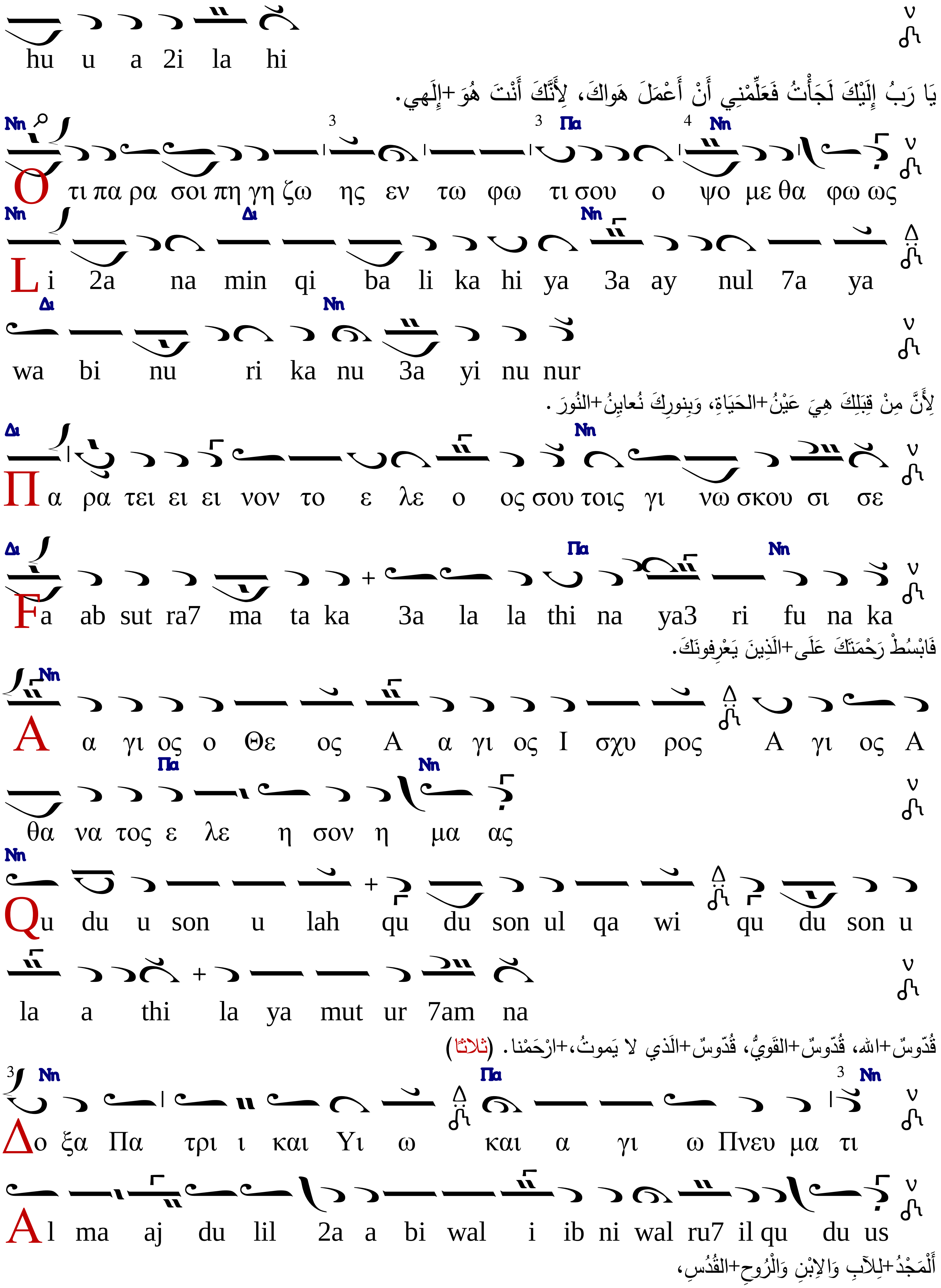
hu u a 2i la hi
يَا رَبُّ إِلَيْكَ لَجَأْتُ فَعَلِّمْنِي أَنْ أَعْمَلَ هَوَاكَ، لِأَنَّكَ أَنْتَ هُوَ+إِلَهِي.
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο ψο με θα φω ως
Li 2a na min qi ba li ka hi ya 3a ay nul 7a ya
wa bi nu ri ka nu 3a yi nu nur
لِأَنَّ مِنْ قِبَلِكَ هِيَ عَيْنُ+الحَيَاةِ، وَبِنورِكَ نُعايِنُ+النُورَ .
Πα ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω σκου σι σε
Fa ab sut ra7 ma ta ka 3a la la thi na ya3 ri fu na ka
فَابْسُطْ رَحْمَتَكَ عَلَى+الَّذِينَ يَعْرِفونَكَ.
Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α
θα να τος ε λε η σον η μα ας
Qu du u son u lah qu du son ul qa wi qu du son u
la a thi la ya mut ur 7am na
قُدّوسٌ+الله، قُدّوسٌ+القَوِيُّ، قُدّوسٌ+الَّذي لا يَموتُ،+ارْحَمْنا. (ثلاثًا)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Al ma aj du lil 2a a bi wal i ib ni wal ru7 il qu du us
أَلْمَجْدُ+لِلآبِ وَالاِبْنِ وَالْرُوحِ+القُدُسِ،

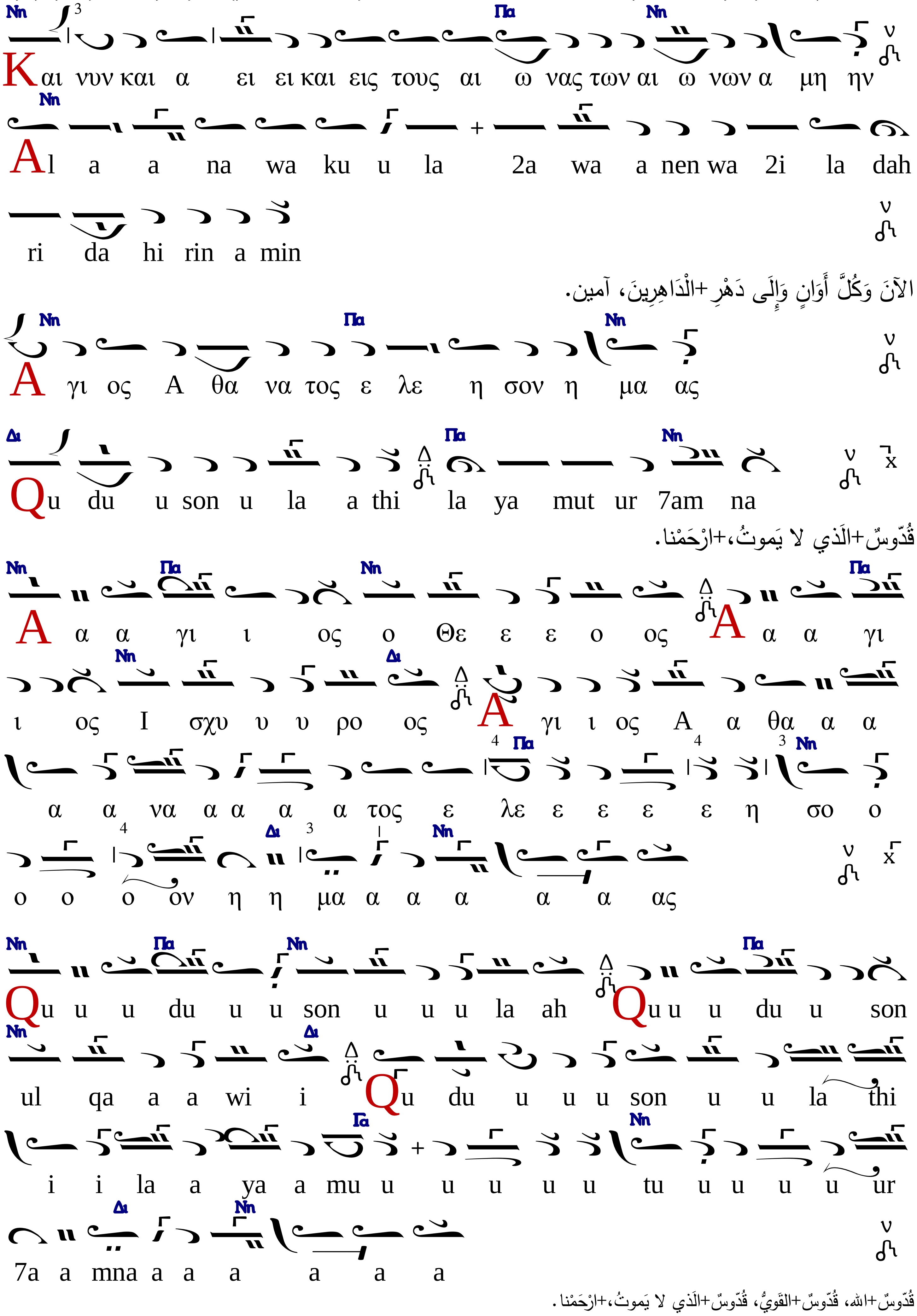
Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μη ην
Al a a na wa ku u la 2a wa a nen wa 2i la dah
ri da hi rin a min
الآنَ وَكُلَّ أَوانٍ وَإِلَى دَهْرِ+الْدَاهِرِينَ، آمين.
Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μα ας
Qu du u son u la a thi la ya mut ur 7am na
قُدّوسٌ+الَذي لا يَموتُ،+ارْحَمْنا.
Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α γι
ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α α θα α α
α α να α α α α τος ε λε ε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α α ας
Qu u u du u u son u u u la ah Qu u u du u son
ul qa a a wi i Qu du u u u son u u la thi
i i la a ya a mu u u u u u tu u u u u ur
7a a mna a a a a a a
قُدّوسٌ+الله، قُدّوسٌ+القَويُّ، قُدّوسٌ+الَذي لا يَموتُ،+ارْحَمْنا .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ δ΄, Νη اللحن الثامن

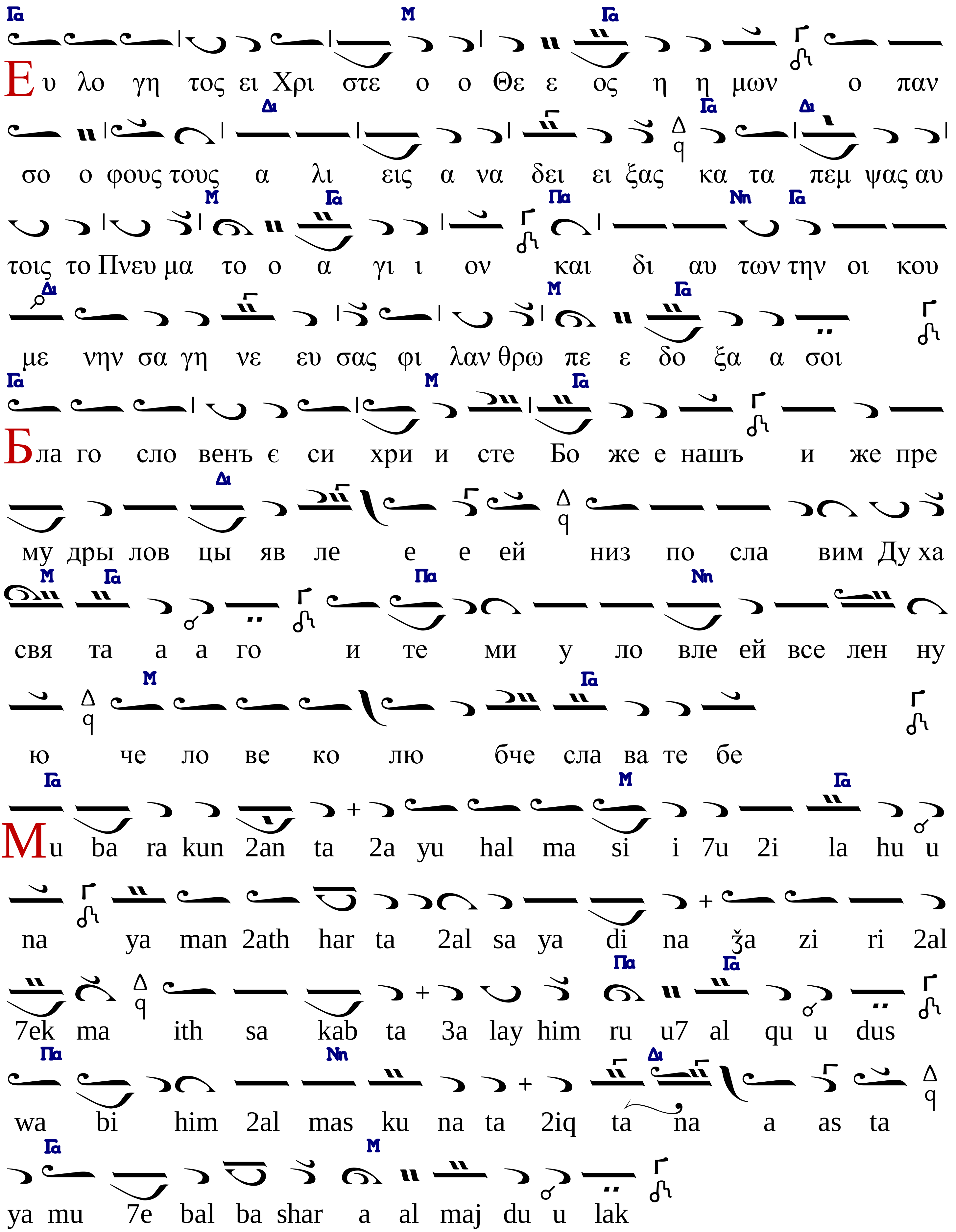

مُبارَكٌ أَنْتَ أَيُها الْمَسيحُ إِلَهُنا. يا مَنْ أَظْهَرْتَ أَلْصَيادينَ, غَزيرِيِ+أَلْحِكْمَةَ إِذ سَكَبْتَ عَلَيْهِمْ رُوحَ +الْقُدُسْ.
وَبِهِمِ أَلْمَسْكُونَةَ إِقْتَنَصْتَ يا مُحِبَّ+الْبَشَرَ+الْمَجْدُ+لَكْ.

Εἰς τήν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνον Α', Ἦχος Β', Δι

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.
Στίχ. Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

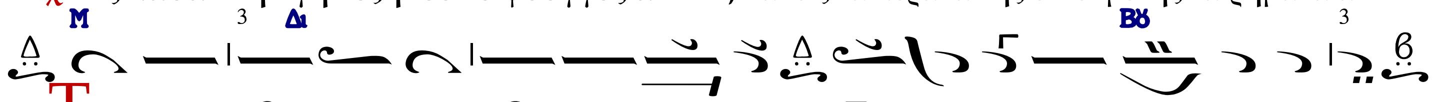

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω σον η μας

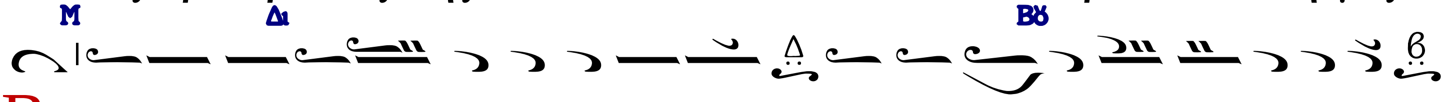

Bi sha fa 3a ti wa li da til 2i lah ya mu 5a a les 5a le es na

بِشَفَاعَةِ والِدَةِ ٱلإِلٰهِ يا مُخَلِّصُ خَلِّصْنَا

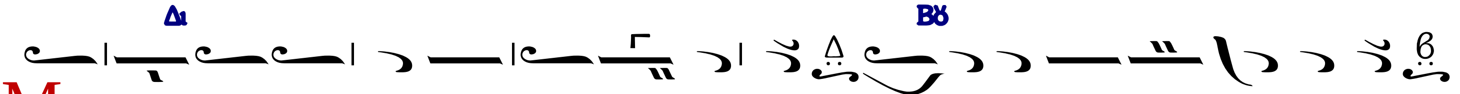

Мо ли тва ми Бо го ро о ди цы Спа а се спа си и и нас

Ἀντίφωνον Β', Ἦχος ὁ αὐτὸς, Δι

Στίχ Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ
Στίχ. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.
Στίχ. Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.

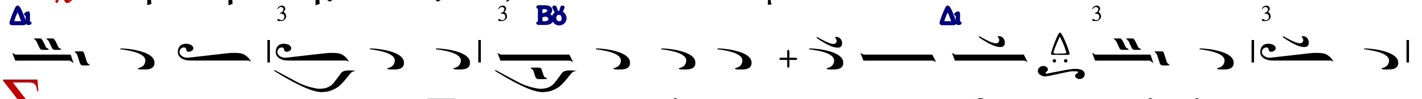

Σω σον η μα ας Πα ρα α κλη τε α γα θε ψαλ λον ντας σοι

Αλ λη λου ου ι α

5a les na a 2a yu hal mu 3a a zi i a sa le7 li nu

ra ti la la ka ha li lu u i ya

خَلِّصْنَا أَيُّهَا الْمُعَزِّي الْصَّالِحَ لِنُرَتِّلَ لَكَ هَلِّلِيويا.

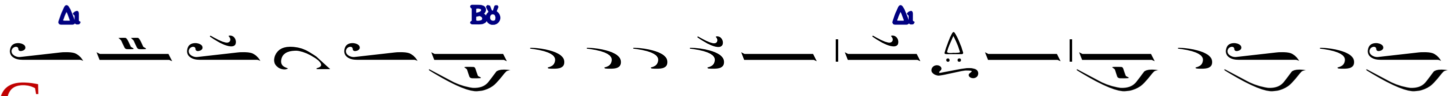

Спа си ны ў те ши и те е лю бла гий по ю щы я ти Ал

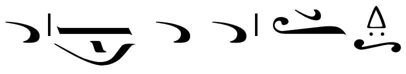

ли лу у і а

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι. Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

يا كَلِمَةَ ٱللهِ ٱلابْنَ ٱلْوَحيد، ٱلَّذي لَمْ يَزَلْ غَيْرَ مائِتٍ ، لَقَدْ ٱقْتَبَلْتَ أَنْ تَتَجَسَّدَ لأَجْلِ خَلاصِنا ، مِنَ ٱلْقِدِّيسَةِ والِدَةِ ٱلإِلٰهِ ٱلدَّائِمَةِ ٱلْبَتُولِيَّةِ مريَمَ، وَتَأَنَّسْتَ بِغَيْرِ ٱسْتِحالَةٍ، وَصُلِبْتَ أَيُّها ٱلْمَسِيحُ إِلٰهُنا ، وَبِمَوْتِكَ وَطِئْتَ ٱلْمَوْتَ، وَلَمْ تَزَلْ أَحَدَ ٱلثَّالوثِ ٱلْقُدُّوسِ ٱلْمُمَجَّدِ مَعَ ٱلآبِ وَٱلرُّوحِ ٱلْقُدُسِ خَلِّصْنا.

Ἀντίφωνον Γ', Ἦχος πλ. δ'

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (Εὐλογητός εἶ Χριστέ...)

Στίχ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Στίχ. Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Στίχ. Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εἰσοδικὸν, Ἦχος β'

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ᾄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου· Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Ἦχος Α', Πα

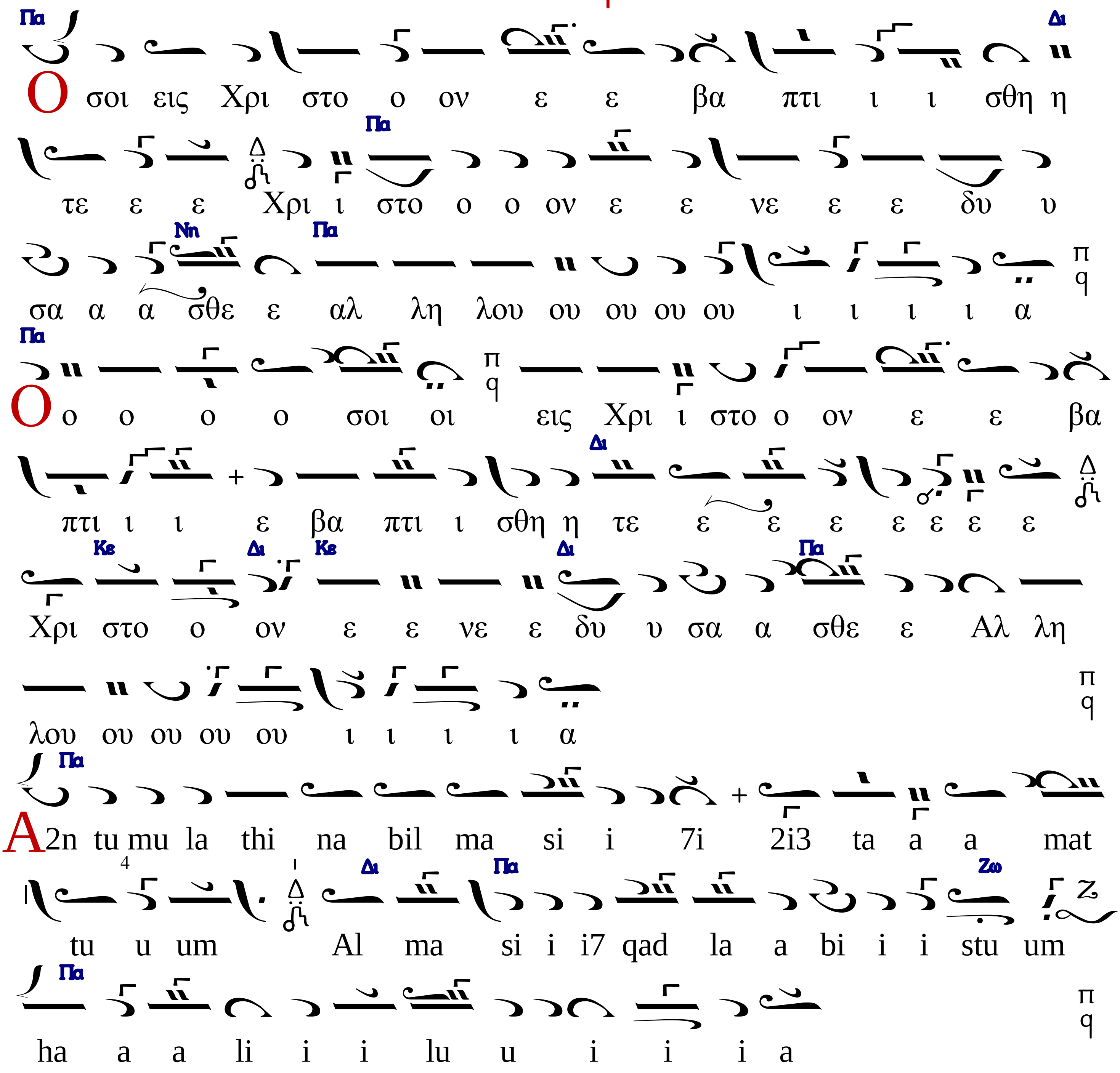

أَنْتُمُ الَّذِينَ بِالْمَسِيحِ إِعْتَمَدْتُمْ الْمَسِيحَ قَدْ لَبِسْتُمْ هَلِلِيلويا.

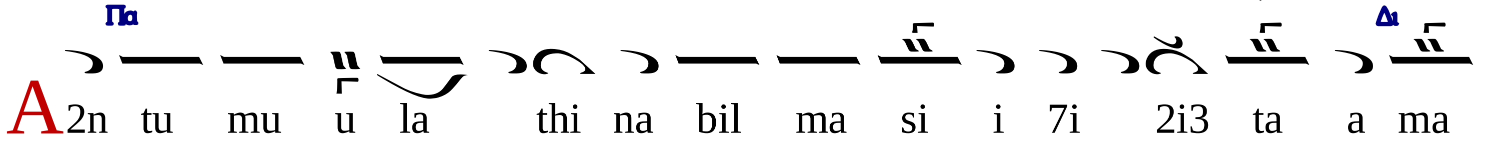

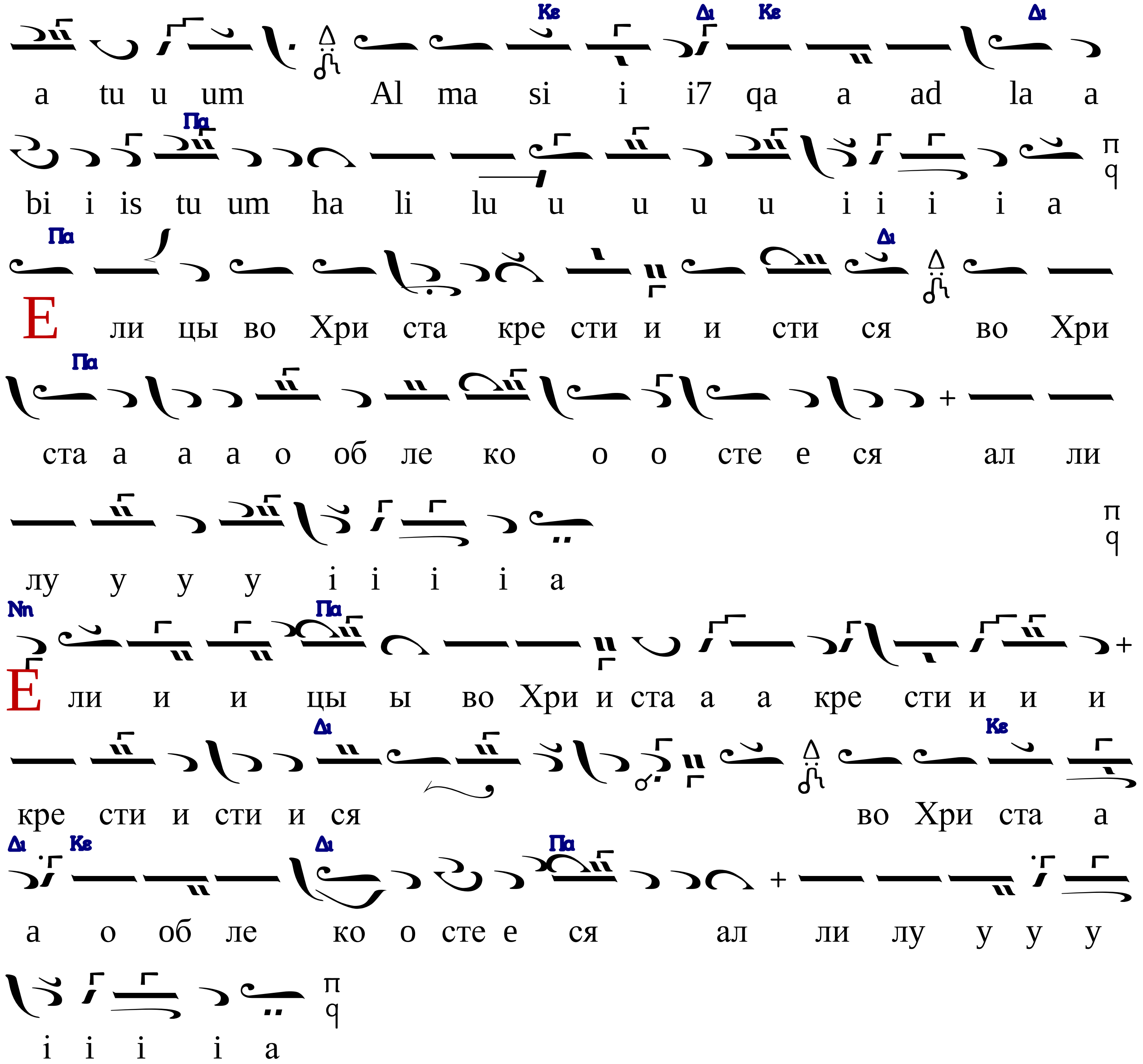

«Φήμη» Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἦχος Β', Δι

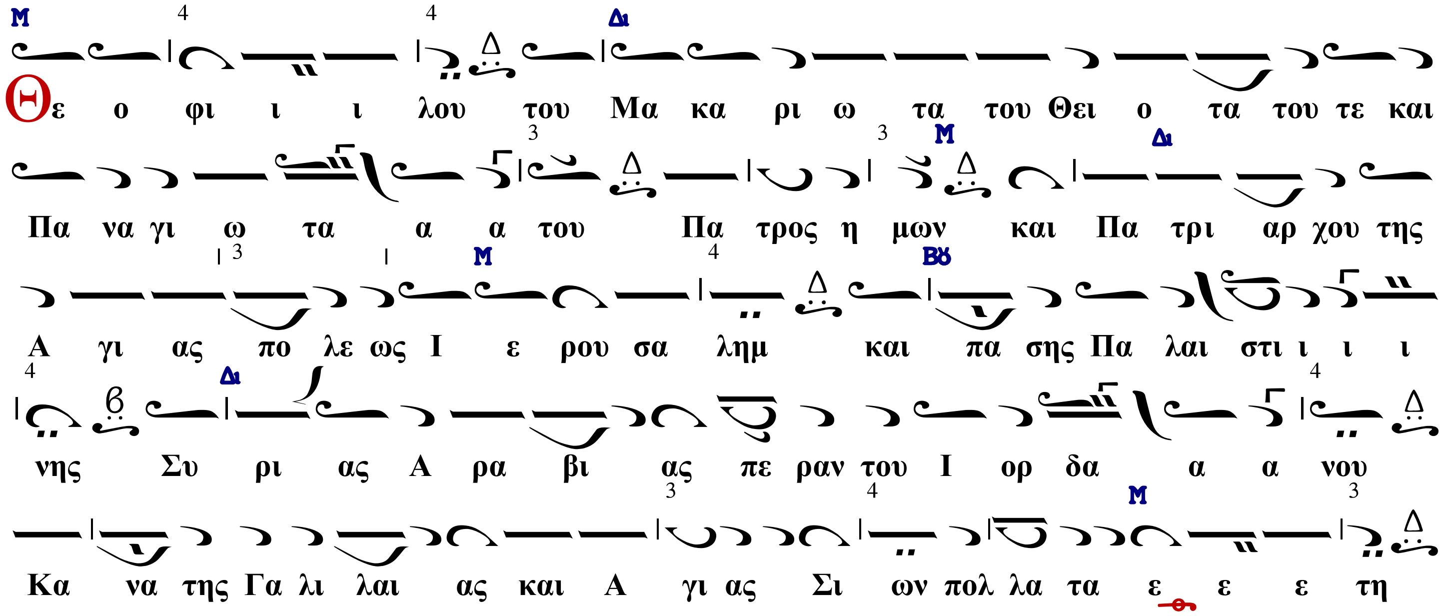

Φήμη Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἀραβικά Ἦχος Β', Δι

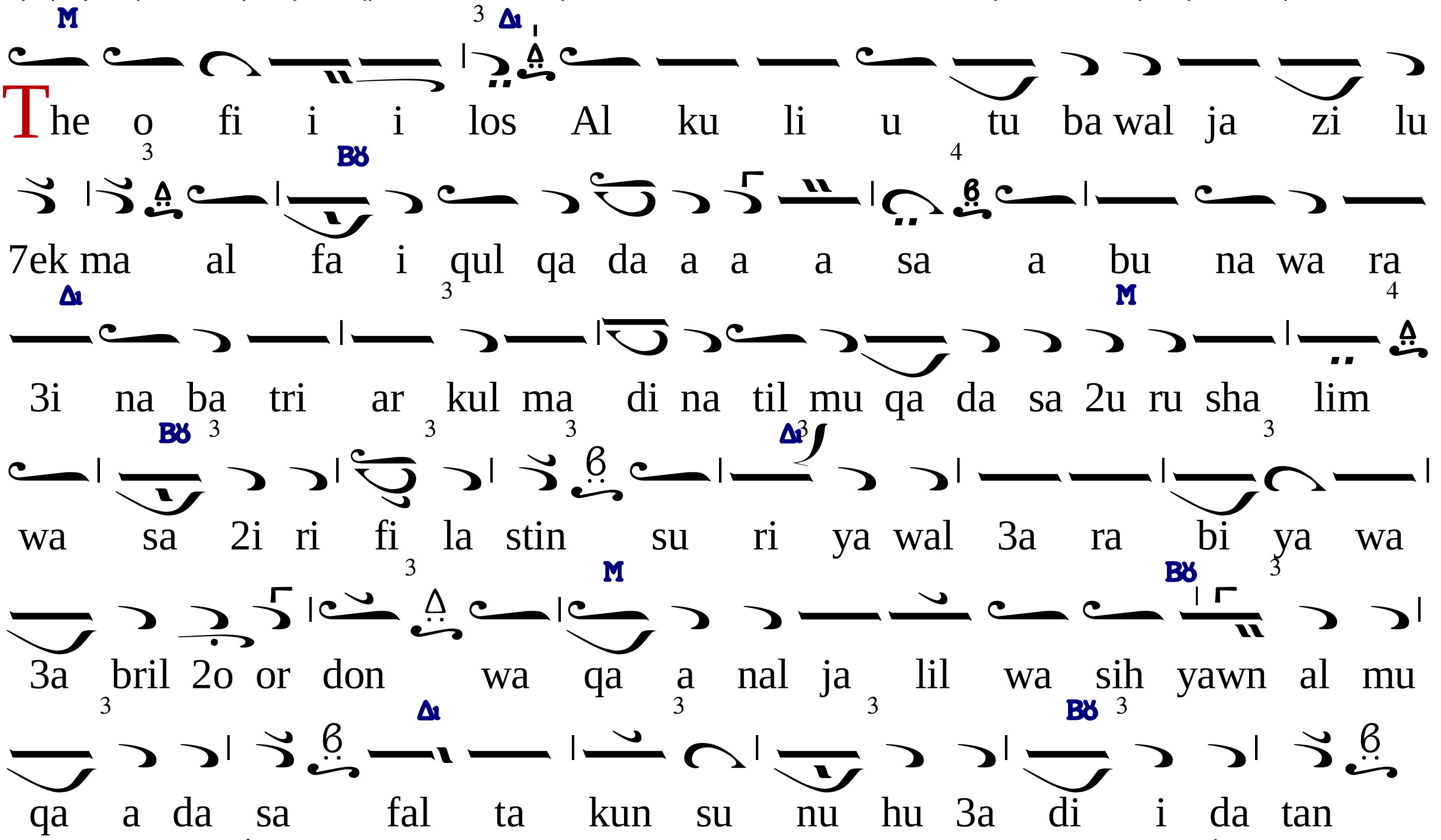

(فلان) ٱلْكُلِّيُّ ٱلطُّوبَى ٱلْجَزِيلُ الْحِكْمَة ٱلْفائَقُ ٱلْقَداسَةِ أَبُونَا وَراعِينَا بَطْرِيَرْكُ ٱلْمَدينَةِ ٱلْمُقدَّسَةِ أُورُشَلِيمَ وَسَائِرِ فِلَسْطِينَ سُورِيًّا وَٱلْعَرَبِيَّةِ وَعَبْرِ ٱلأَرْدُنِّ وَقَانَا ٱلْجَلِيلِ وَصِهيَوْنَ ٱلْمُقَدَّسَةِ فَلْتَكُنْ سُنُوُّهُ عَدِيدَةً.

Χερουβικόν Θεοδώρου Φωκαέως, Ἦχος Α', Πα

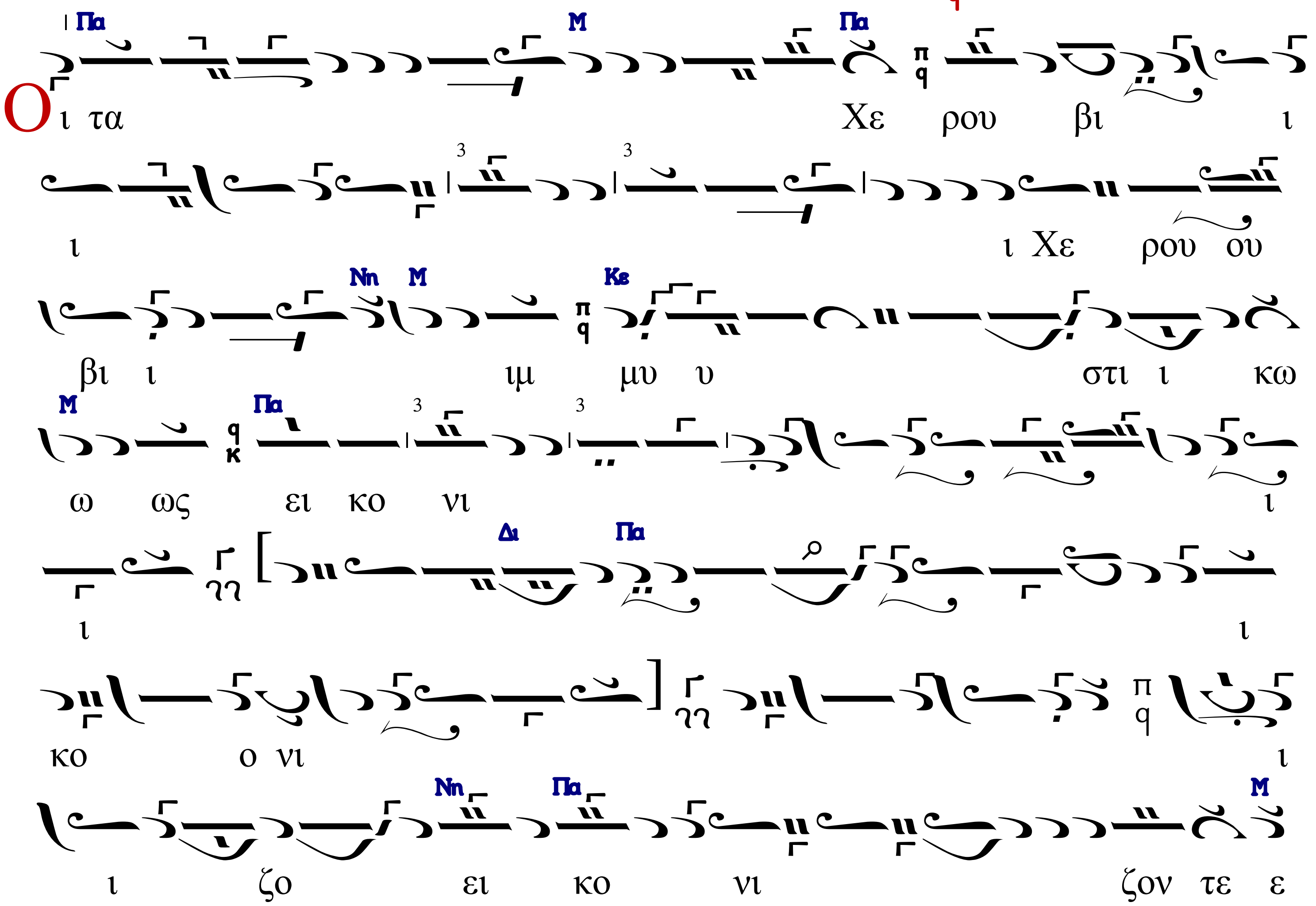

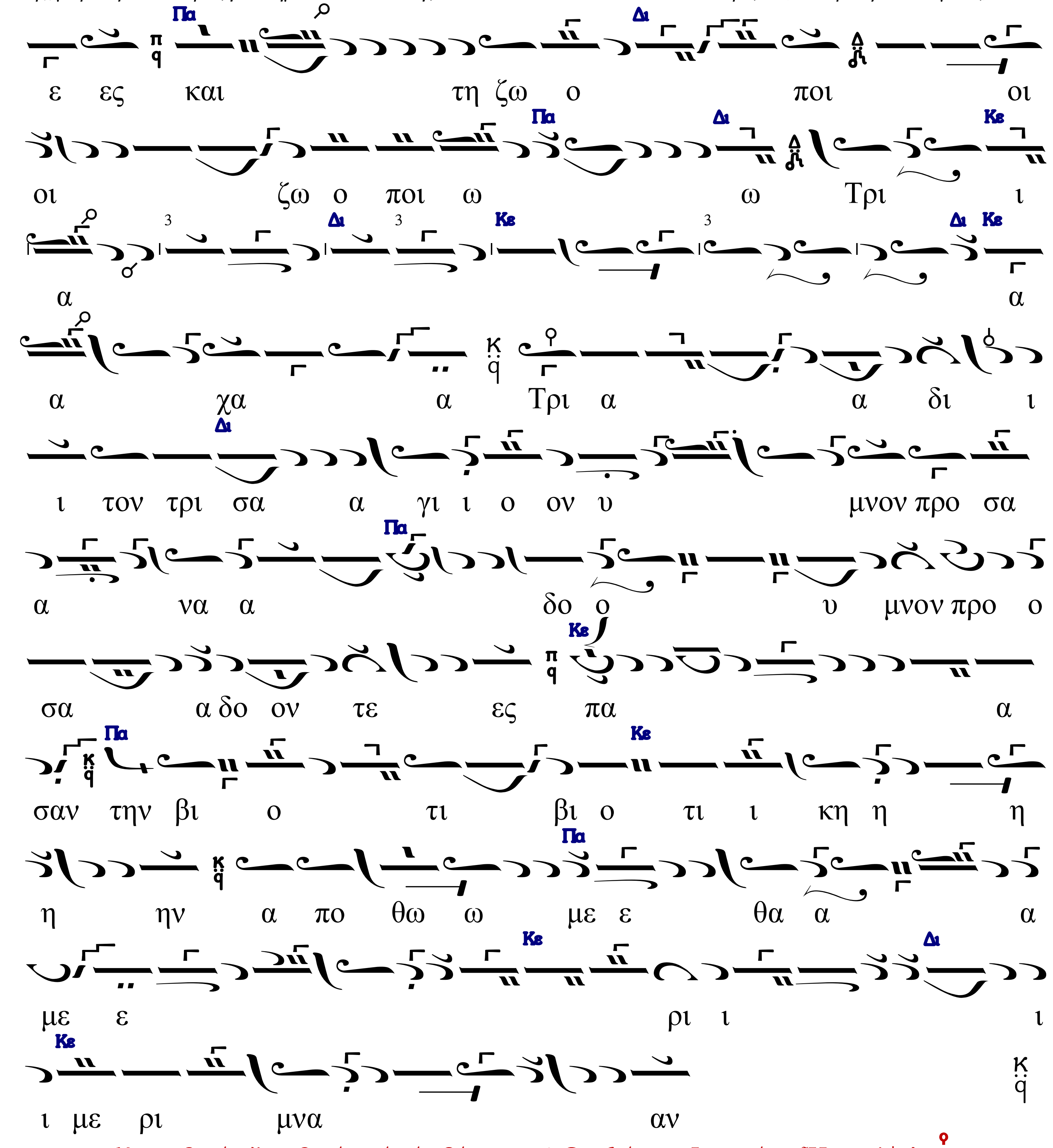

Χερουβικόν Ἀραβικόν μέ τάς θέσεις τοῦ Θεοδώρου Φωκαέως Ἦχος Α' Πα

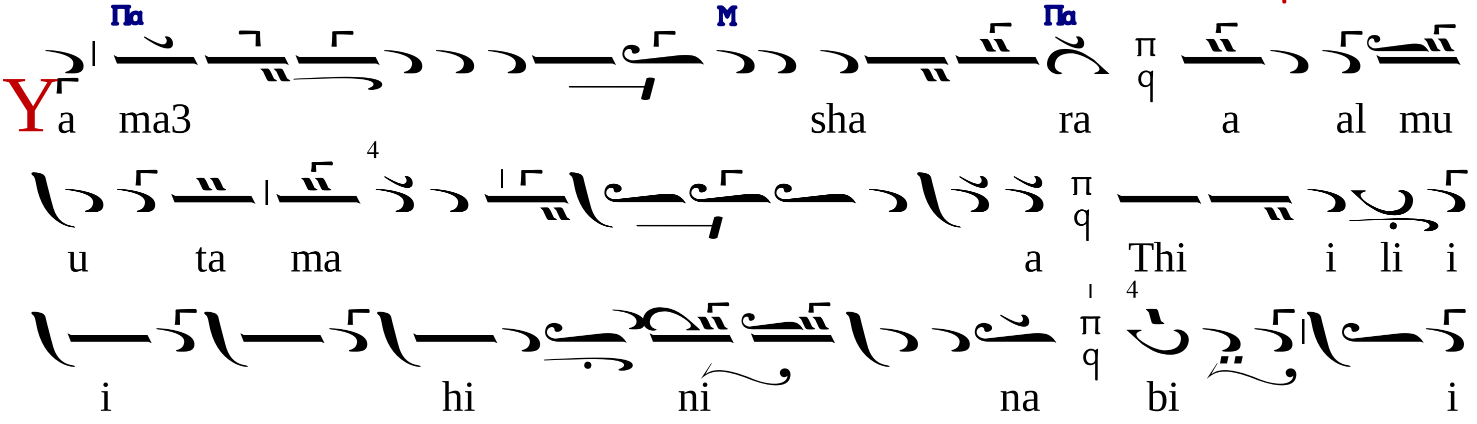

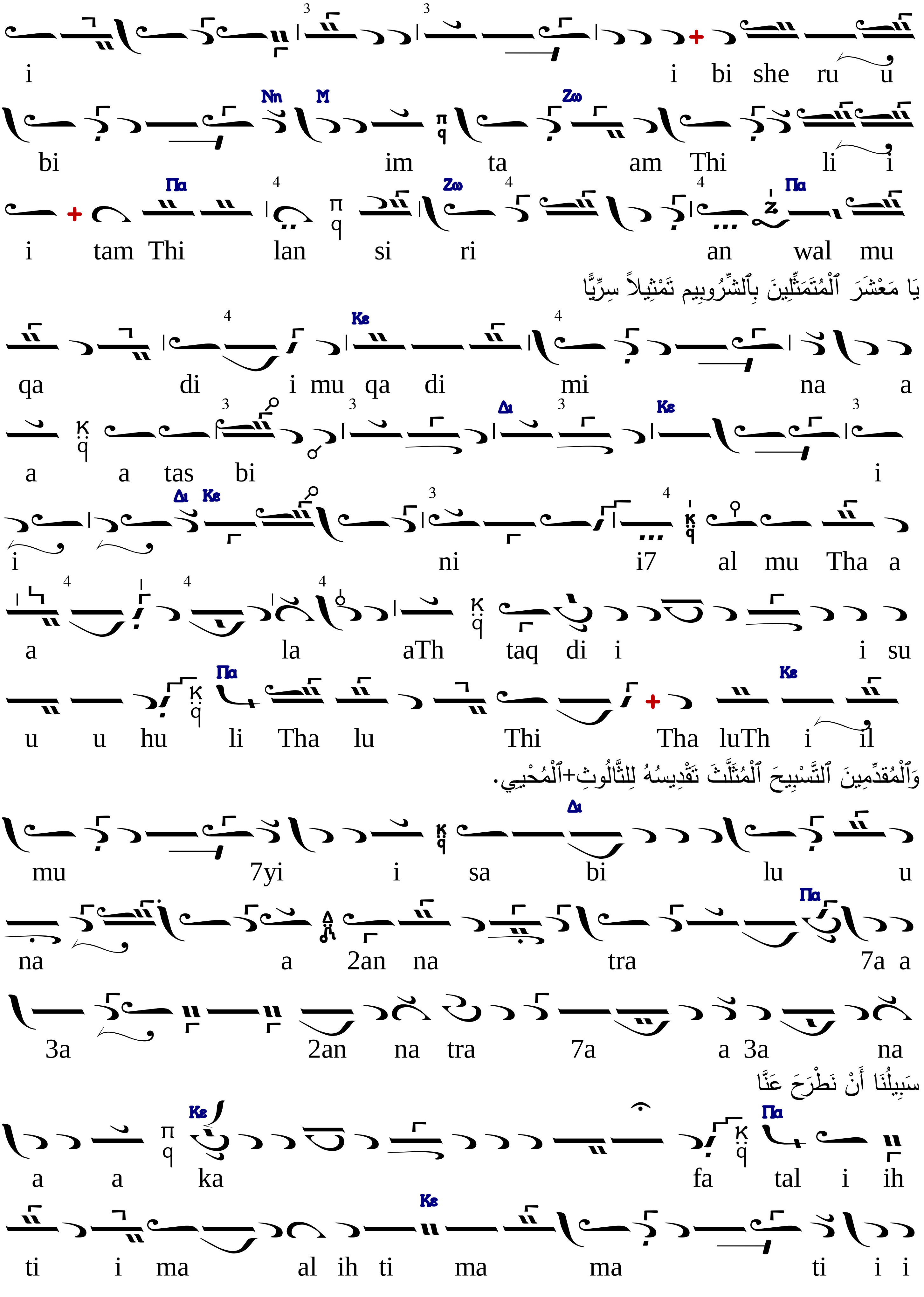
i i bi she ru u
bi im ta am Thi li i
i tam Thi lan si ri an wal mu
يَا مَعْشَرَ ٱلْمُتَمَثِّلِينَ بِٱلشَّرُوبِيمِ تَمْثِيلاً سِرِّيًّا
qa di i mu qa di mi na a
a a tas bi i
i ni i7 al mu Tha a
a la aTh taq di i i su
u u hu li Tha lu Thi Tha luTh i il
وَٱلْمُقدِّمِينَ ٱلتَّسْبِيحَ ٱلْمُثَلَّثَ تَقْدِيسَهُ لِلثَّالُوثِ+ٱلْمُحْيِي.
mu 7yi i sa bi lu u
na a 2an na tra 7a a
3a 2an na tra 7a a 3a na
سَبِيلُنَا أَنْ نَطْرَحَ عَنَّا
a a ka fa tal i ih
ti i ma al ih ti ma ma ti i i

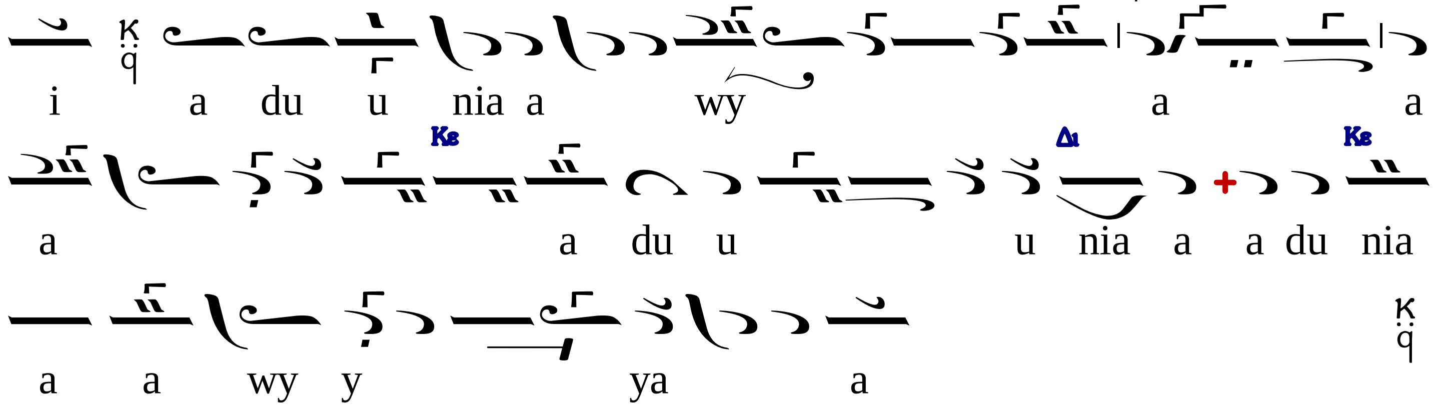

كَافَةَ ٱلاهْتِمَامَاتِ ٱلدُّنْيَوِيَّةِ.

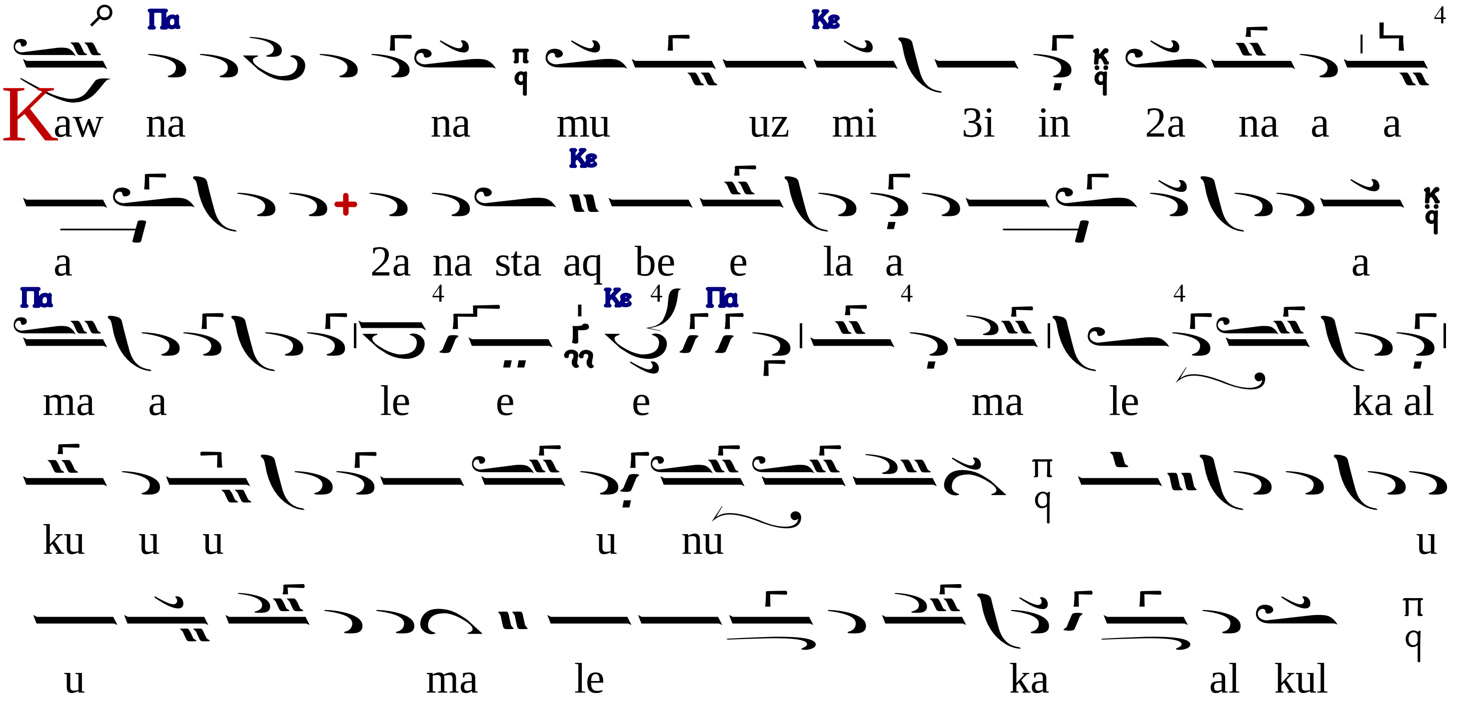

كَوْنَنا مُزْمِعِينَ أَنْ نَسْتَقْبِلَ مَلِكَ+ٱلْكُلِّ.

Ταῖς Ἀγγελικαῖς

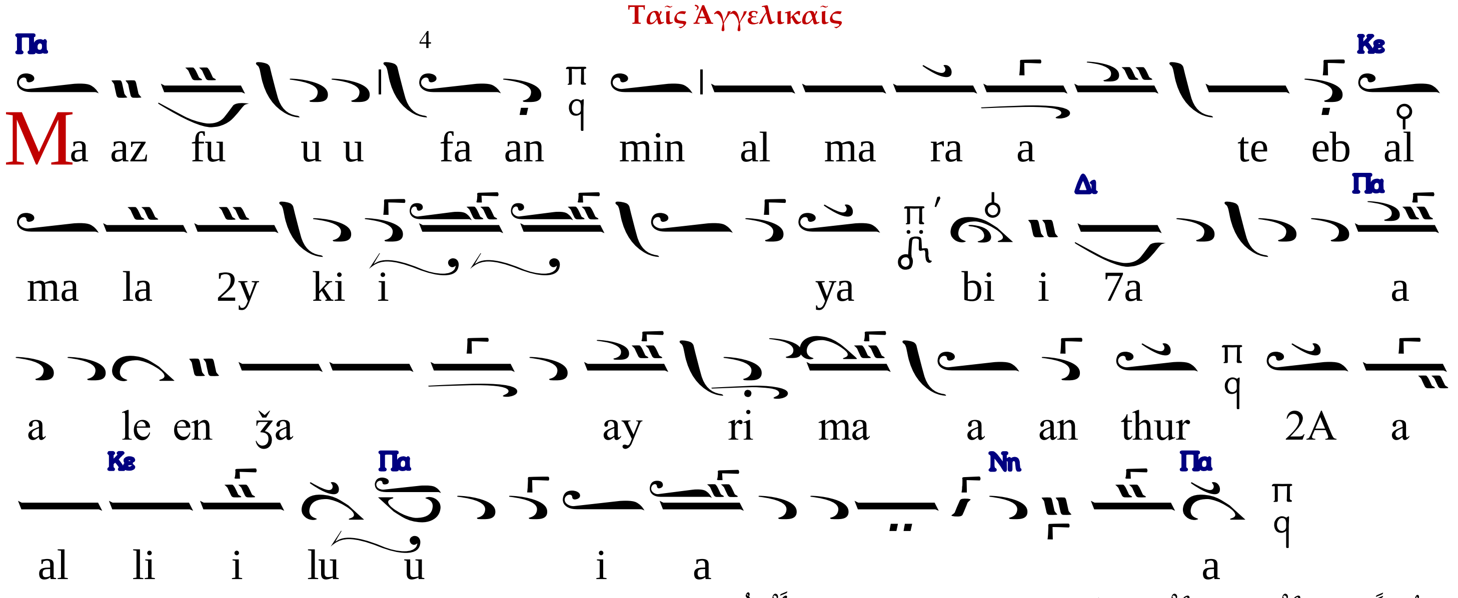

مَزْفُوفاً مِنَ+ٱلْمَرَاتِبِ ٱلْمَلائِكِيَّةِ، بِحَالٍ غَيْرِ مَنْظور. أَللِّيلُويَا.

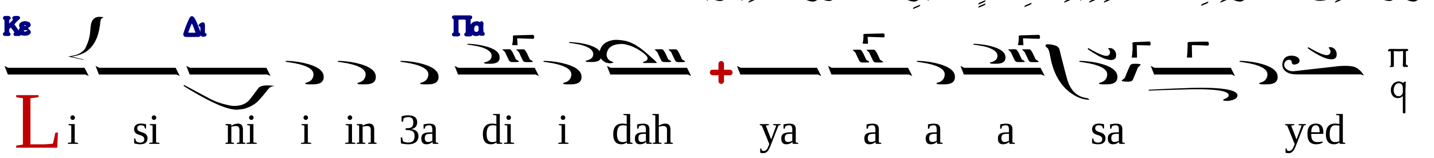

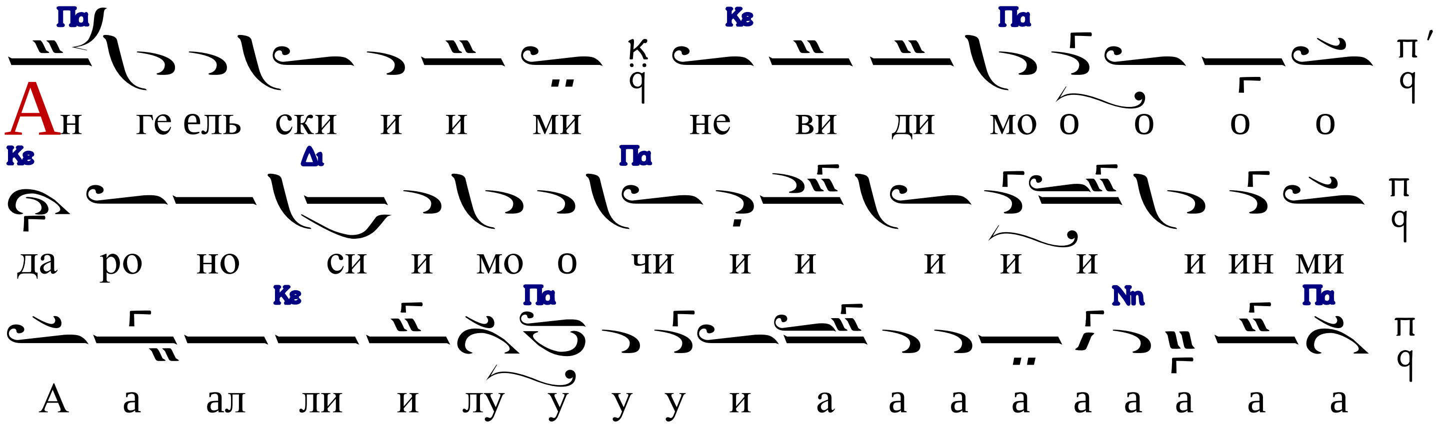

Λειτουργικά Ἑλληνοαραβικά Παναγιώτου Κανελίδου Ἦχος πλ. α΄, Πα

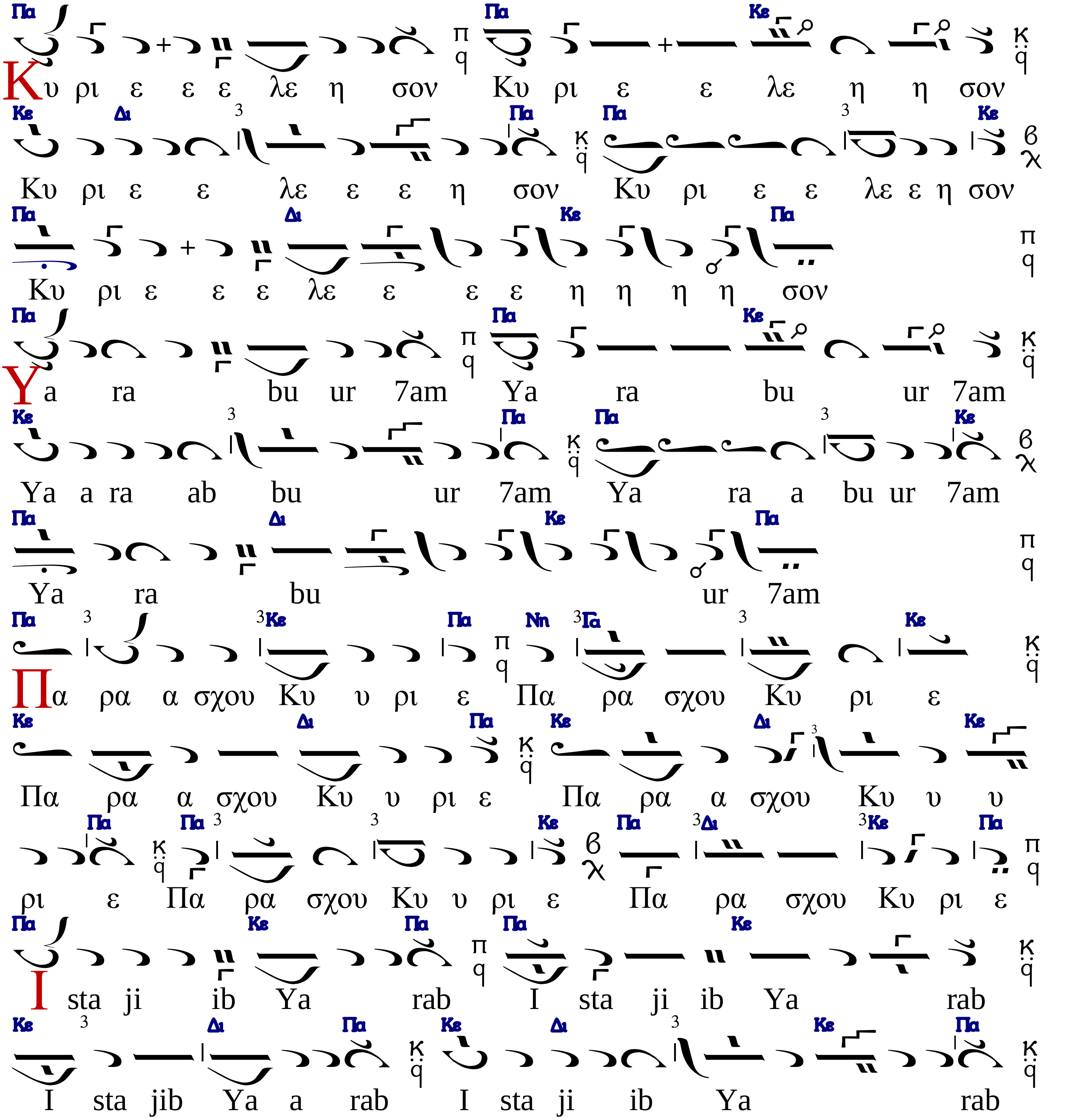

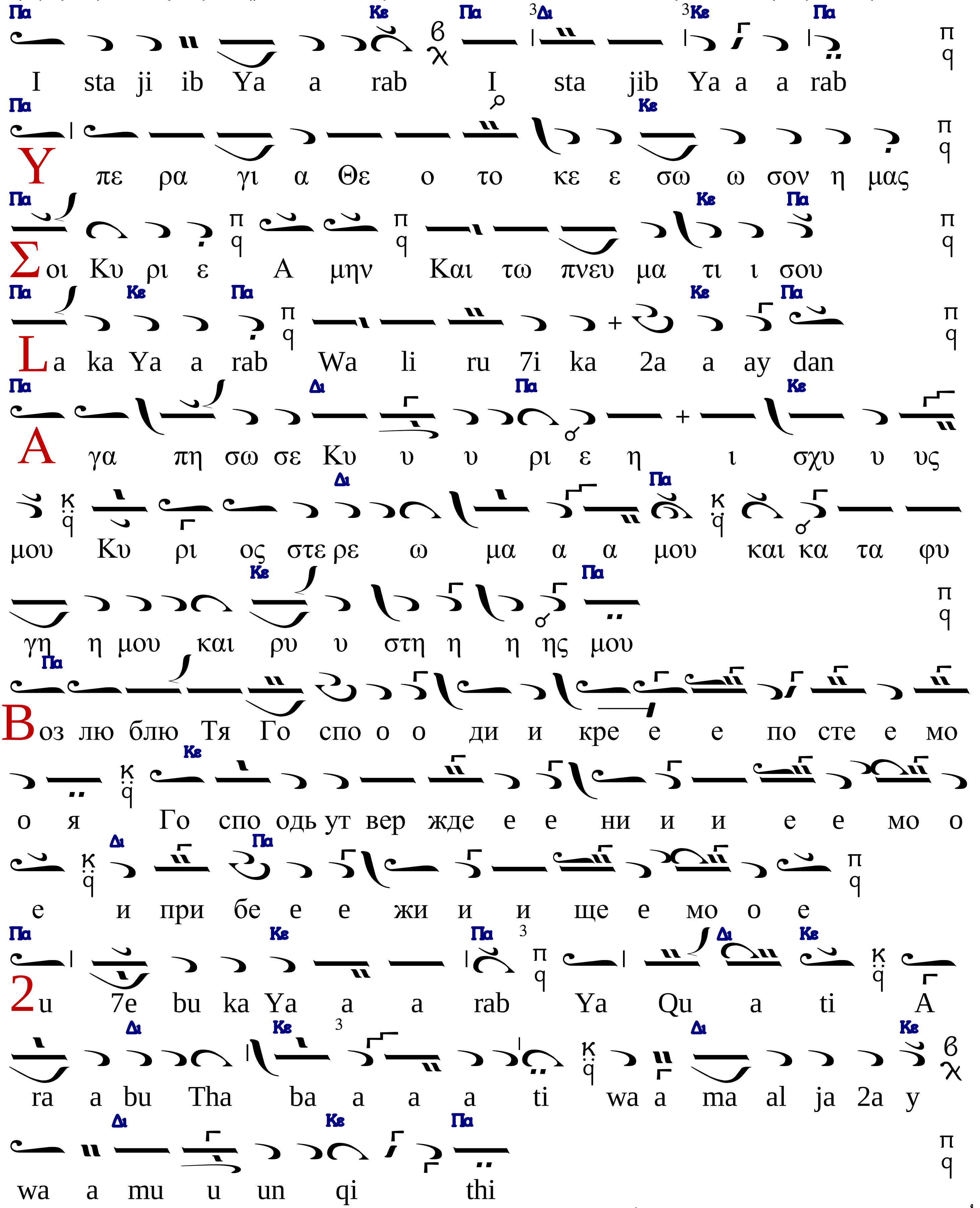

أُحِبُّكَ يا رَبُّ يا قوَّتي ٱلرَّبُّ ثَبَاتِي وَمَلْجَأِي وَمُنْقِذِي.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα

ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν

أُومِنُ بِإِلٰهٍ وَاحِدٍ آبٍ ضَابِطِ ٱلْكُلِّ. خَالِقِ ٱلسَّمَاءِ وَٱلأَرْضِ كُلِّ مَا يُرَى وَمَا لاَ يُرَى. وَبِرَبٍّ وَاحِدٍ يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ، ٱبْنِ ٱللهِ ٱلْوَحِيدِ ٱلْمَولُودِ مِنَ ٱلآبِ قَبْلَ كُلِّ ٱلدُّهُورِ ، نُورٍ مِنْ نُورٍ ، إِلٰهٍ حَقٍّ مِنْ إِلٰهٍ حَقٍّ ، مَوْلُودٍ غَيْرِ مَخْلُوقٍ، مُسَاوِي ٱلآبَ فِي ٱلْجَوْهَرِ، ٱلَّذِي بِهِ كَانَ كُلُ شَيءٍ ، ٱلَّذِي مِنْ أَجْلِنَا نَحْنُ ٱلْبَشَرَ وَمِنْ أَجْلِ خَلاصِنَا نَزَلَ مِنَ ٱلسَّمَاءِ وَتَجسَّدَ مِنَ ٱلرُّوحِ ٱلقُدُسِ وَمَنْ مَريمَ ٱلْعَذْرَاءِ تَأَنَّسَ ، وَصُلِبَ عَنَّا عَلَى عَهْدِ بِيلاَطَسَ ٱلبُنْطِيِّ وَتَأَلَّمَ وَقُبِرَ ، وَقَامَ فِي ٱلْيَومِ ٱلثَّالِثِ عَلَى مَا فِي ٱلْكُتُبِ، وَصَعِدَ إِلَى ٱلسَّمَاءِ وَجَلَسَ عَنْ يَمِينِ ٱلآبِ، وَأَيْضًا يَأْتِي بِمَجْدٍ لِيَدِينَ ٱلأَحْيَاءَ وَٱلأَمواتَ، ٱلَّذِي لا فَنَاءَ لِمُلْكِهِ. وَبِٱلرُّوحِ ٱلْقُدُسِ ٱلرَّبِّ ٱلمَحْيِي ٱلْمُنْبَثِقْ مِنَ ٱلآبْ ٱلَّذِي هُوَ مَعَ ٱلآبِ وَٱلابْنِ مَسْجُودٌ لَهُ وَمَمَجَّدٌ ٱلنَّاطِقُ بِٱلأَنْبِيَاءِ. وَبِكَنِيسَةٍ وَاحِدَةٍ جَامِعَةٍ مُقَدَّسَةٍ رَسُولِيَّةٍ. وَأَعْتَرِفُ بِمَعْمُودِيَّةٍ وَاحِدَةٍ لِمَغْفِرَةِ ٱلْخَطَايَا. وَأَتَرَجَّى قِيَامَةَ ٱلْمَوتَى وَٱلْحَيَاةَ فِي ٱلدَّهْرِ ٱلآتِي. آمِين.

Ве'рую во Еди'ного Бо'га Отца' Вседержи'теля, Творца' не'бу и земли', ви'димым же всем и неви'димым. И во Еди'ного Го'спода Иису'са Христа', Сы'на Бо'жия, Единоро'дного, Иже от Отца' рожде'ннаго пре'жде всех век. Све'та от све'та, Бо'га и'стинна от Бога истинна, рожде'нна, не сотворе'нна, единосу'щна Отцу', И'мже вся бы'ша. Нас ра'ди, челове'к, и на'шего ра'ди спасе'ния сше'дшаго с небе'с, и воплоти'вшагося от Ду'ха Свя'та и Мари'и Де'вы, и вочелове'чшася. Распя'того же за ны при Понти'йстем Пила'те, И страда'вша, и погребе'на. И воскре'сшаго в тре'тий день по писа'нием. И возше'дшаго на небеса', и седя'ща одесну'ю Отца'. И па'ки гряду'щаго со сла'вою суди'ти живы'м и ме'ртвым, Его'же Ца'рствию не бу'дет конца'. И в Ду'ха Свята'го, Го'спода Животворя'щаго , И'же от Отца' исходя'щаго, И'же со Отце'м и Сы'ном спокланя'ема и ссслави'ма, глаголо'вшаго проро'ки. Во еди'ную Святу'ю Собо'рную и Апо'стольскую Це'рковь. Испове'даю еди'но креще'ние во оставле'ние грехо'в. Ча'ю воскресе'ния ме'ртвых, и жи'зни бу'дущаго ве'ка. Ами'нь.

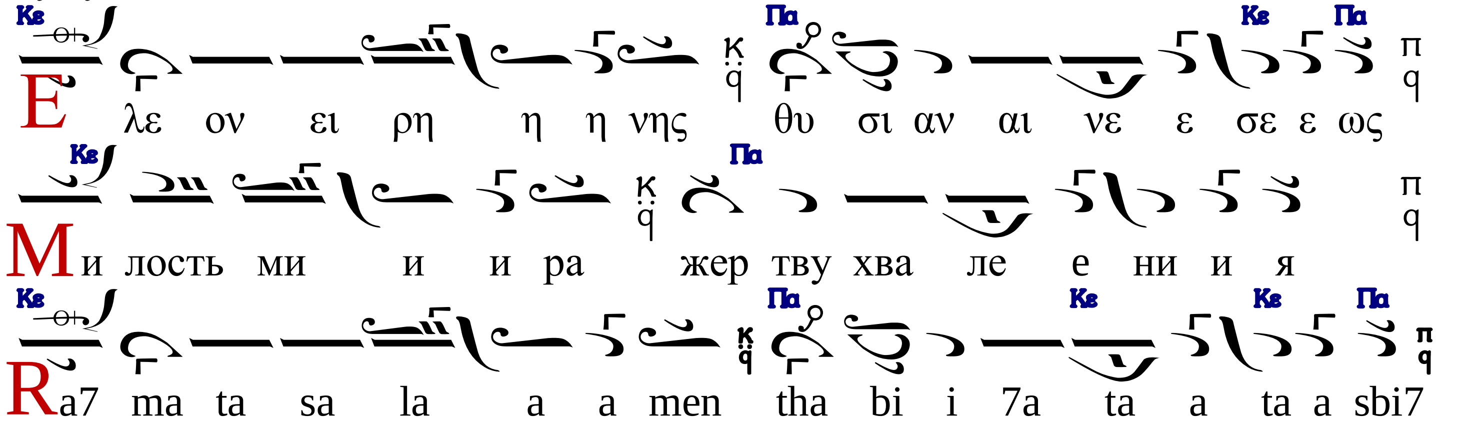

رَحْمَةَ سَلامٍ، ذَبِيحَةَ ٱلتَّسْبِيحِ.

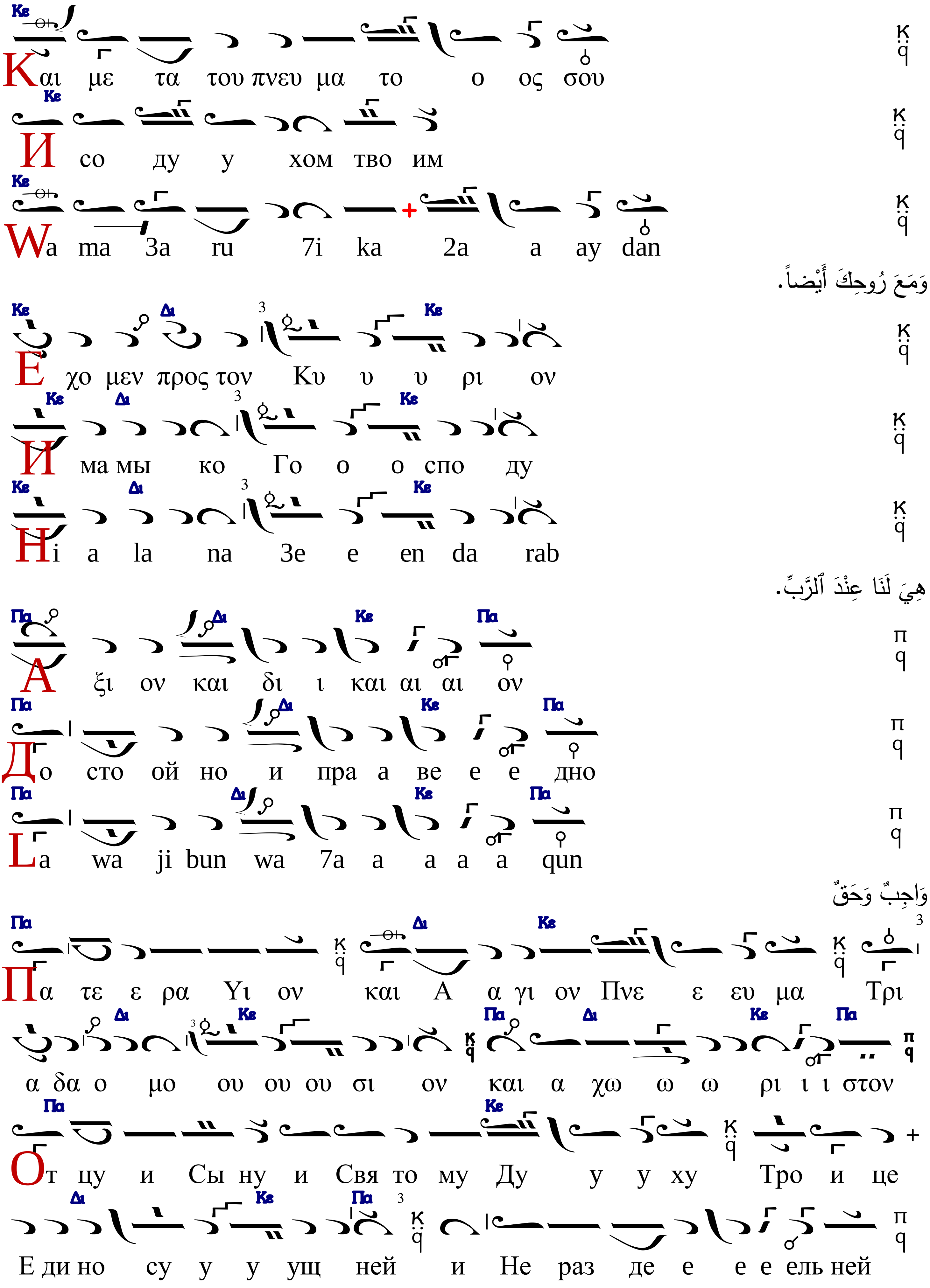
Και με τα του πνευ μα το ο ος σου
И со ду у хом тво им
Wa ma 3a ru 7i ka 2a a ay dan
وَمَعَ رُوحِكَ أَيْضاً.
Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
И ма мы ко Го о о спо ду
Hi a la na 3e e en da rab
هِيَ لَنَا عِنْدَ ٱلرَّبِّ.
Α ξι ον και δι ι και αι αι ον
До сто ой но и пра а ве е е дно
La wa ji bun wa 7a a a a a qun
وَاجِبٌ وَحَقٌ
Πα τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου ου ου σι ον και α χω ω ω ρι ι ι στον
От цу и Сы ну и Свя то му Ду у у ху Тро и це
Е ди но су у у ущ ней и Не раз де е е е ель ней

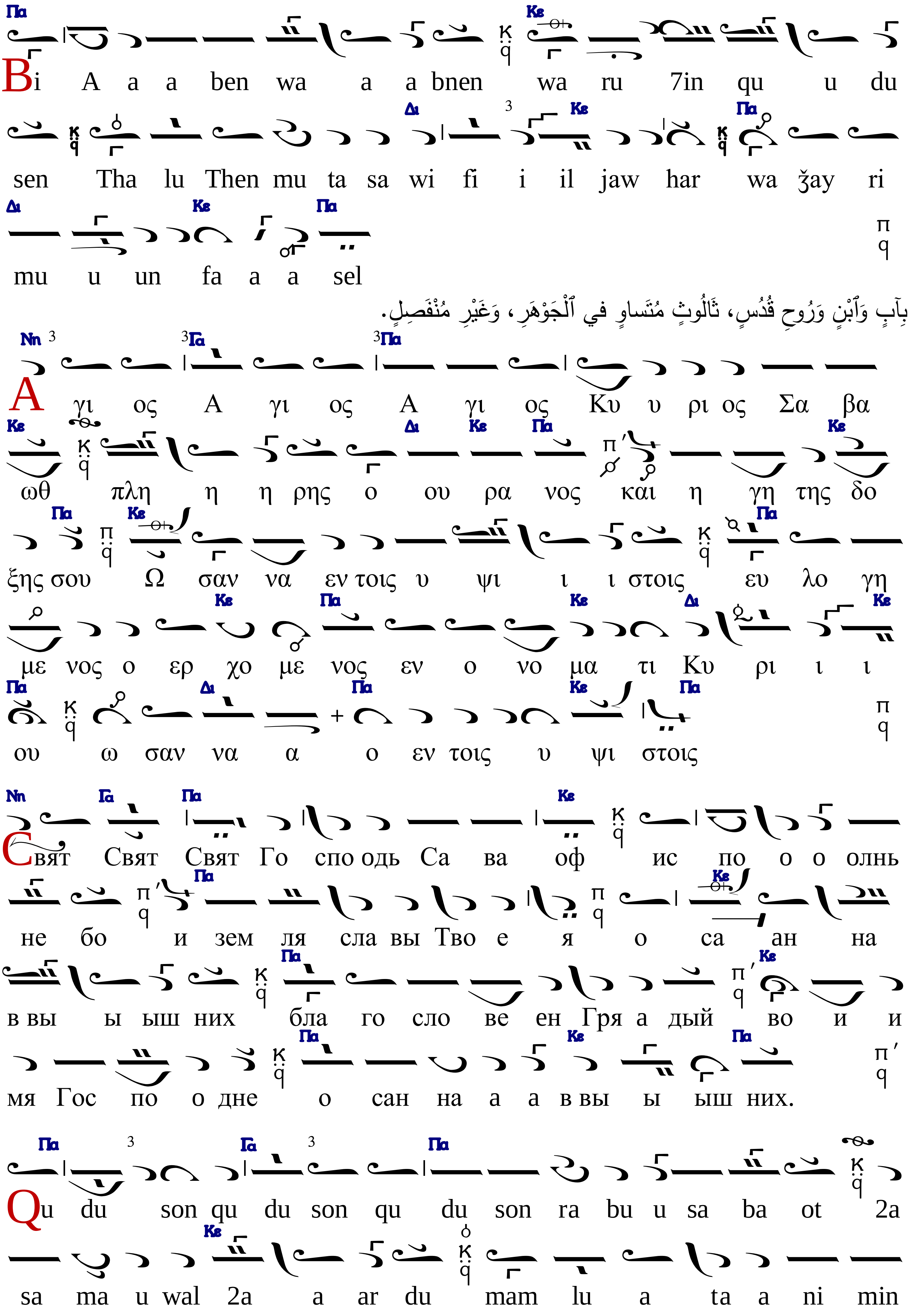
Bi A a a ben wa a a bnen wa ru 7in qu u du
sen Tha lu Then mu ta sa wi fi i il jaw har wa ʒay ri
mu u un fa a a sel
بِآبٍ وَٱبْنٍ وَرُوحِ قُدُسٍ، ثَالُوثٍ مُتَساوٍ في ٱلْجَوْهَرِ، وَغَيْرِ مُنْفَصِلٍ.
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα
ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος και η γη της δο
ξης σου Ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ου ω σαν να α ο εν τοις υ ψι στοις
Свят Свят Свят Го спо одь Са ва оф ис по о о олнь
не бо и зем ля сла вы Тво е я о са ан на
в вы ы ыш них бла го сло ве ен Гря а дый во и и
мя Гос по о дне о сан на а а в вы ы ыш них.
Qu du son qu du son qu du son ra bu u sa ba ot 2a
sa ma u wal 2a a ar du mam lu a ta a ni min

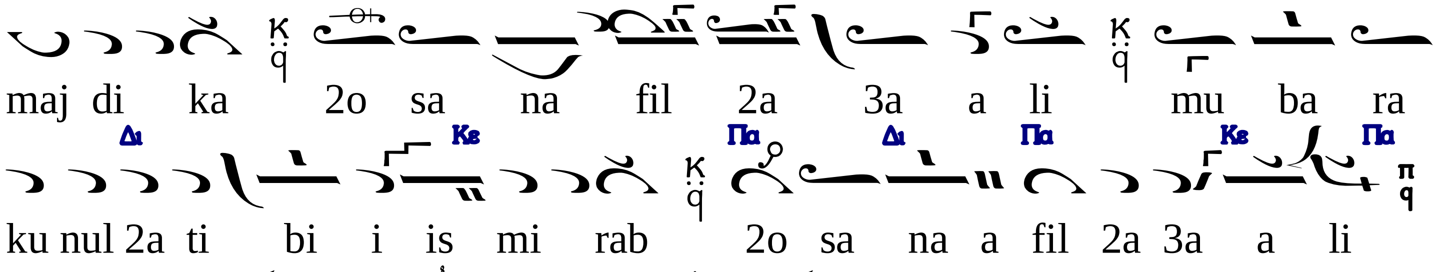

قُدُّوسٌ قُدُّوسٌ رَبُّ ٱلصَّباؤُوتِ. ٱلسَّماءُ وَٱلأَرْضُ مَمْلُوءَتَانِ مِنْ مَجْدِكَ. أُوصَنَّا في ٱلأَعَالِي مُبَارَكٌ ٱلآتِي
بِٱسْمِ ٱلرَّبِّ. أُوصَنَّا في ٱلأَعَالِي.

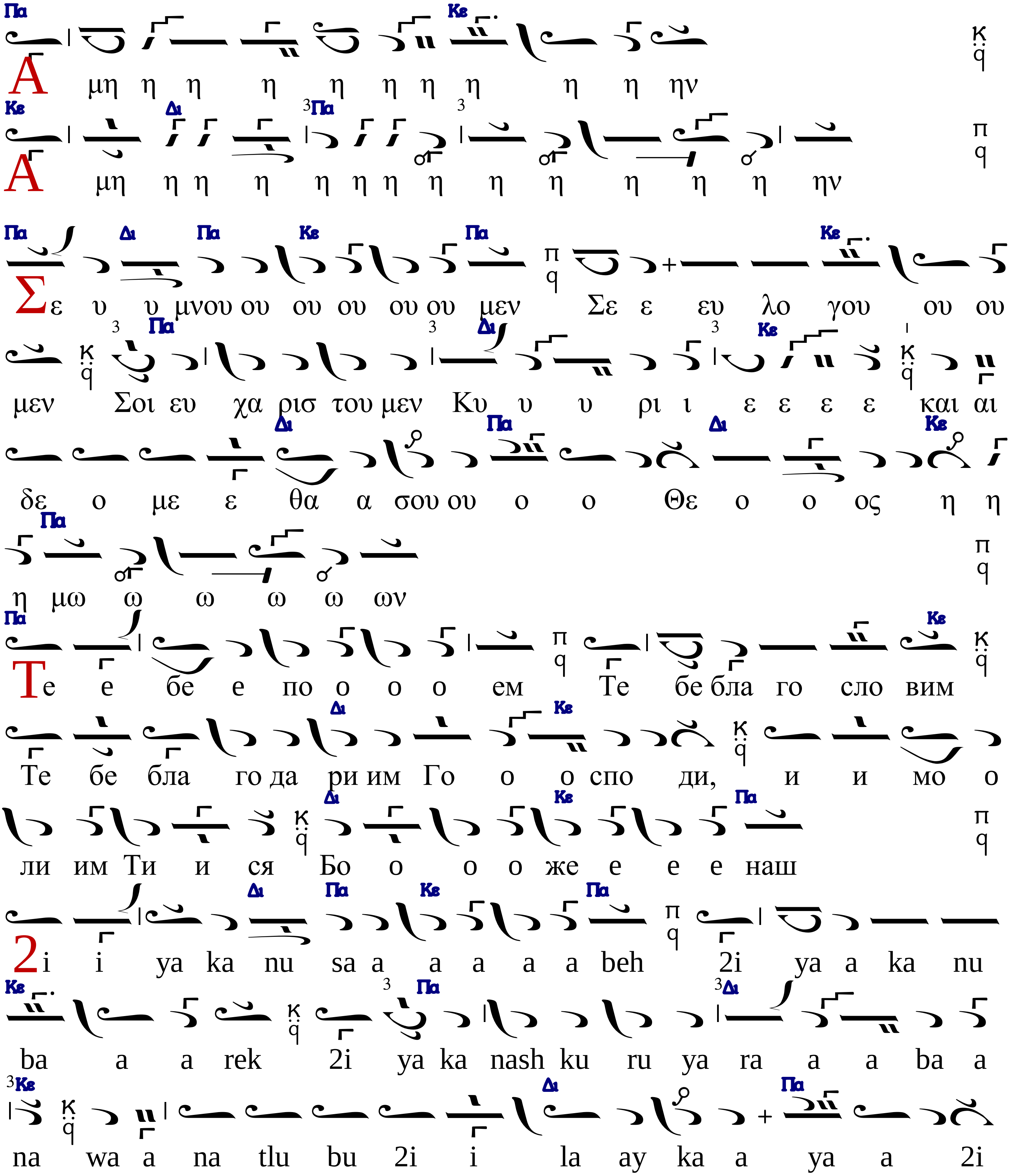

إِيَّاكَ نُسَبِّحُ. إِيَّاكَ نُبَارِكُ. إِيَّاكَ نَشْكُرُ يا رَبَّنَا. وَنَطْلُبُ إِلَيْكَ يا إِلَهَنَا.

Ἀντί τοῦ Ἄξιόν ἐστιν, ὑπό Πέτρου Πελλοπονησίου, Ἦχος δ', Βου

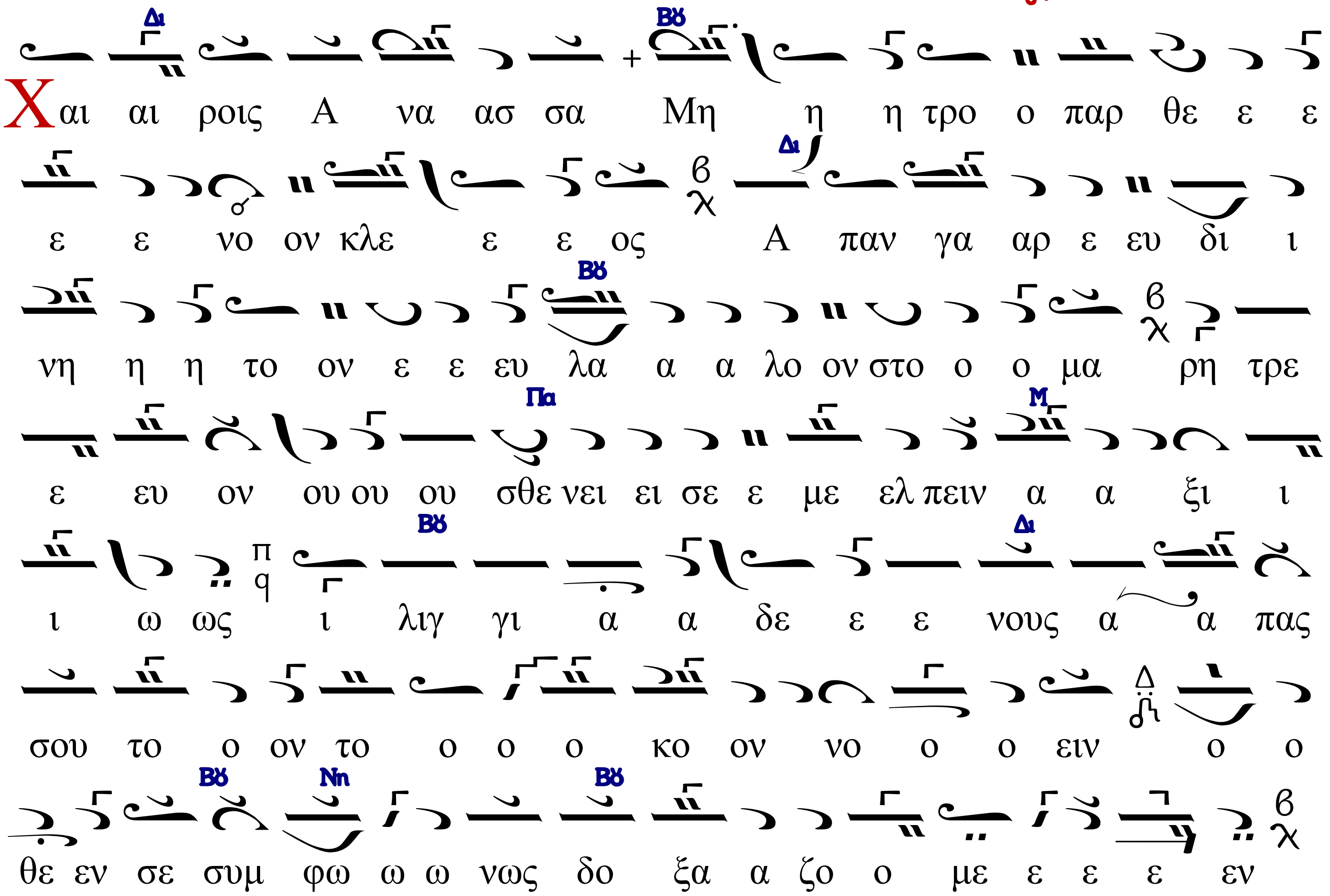

Μεγαλυνάριον

Πνεῦμα τὸ πανάγιον καταβάν, ἐν πυρίναις γλώσσαις, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός, τὸ θεῖον Αὐτοῦ Πνεῦμα, ὅπως αὐτοὺς σοφίσῃ, τοῖς ἔθνεσι κηρῦξαι τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

أَبَانَا ٱلَّذِي فِي ٱلسَّمَاوَاتِ، لِيَتَقَدَّسِ ٱسْمُكَ، لِيَأْتِ مَلَكُوتُكَ، لِتَكُنْ مَشِيئَتُكَ كَمَا فِي ٱلسَّمَاءِ كَذَٰلِكَ عَلَى ٱلأَرْضِ. خُبْزَنَا ٱلْجَوْهَرِيَّ أَعْطِنَا ٱلْيَوْمَ، وَٱتْرُكْ لَنَا مَا عَلَيْنَا كَمَا نَتْرُكُ نَحْنُ لِمَنْ لَنَا عَلَيْهِ، وَلاَ تُدْخِلْنَا فِي تَجْرِبَةٍ، لٰكِنْ نَجِّنَا مِنَ ٱلشِّرِّيرِ.

О'тче наш, Иже' еси' на небесе'х! Да святи'тся и'мя Твое', да прии'дет Ца'рствие Твое', да бу'дет во'ля Твоя', я'ко на небеси' и на земли'. Хлеб наш насу'щный да'ждь нам днесь, и оста'ви нам долги' на'ша, я'коже и мы оставля'ем должнико'м на'шим, и не введи' нас во искуше'ние, но изба'ви нас от лука'ваго.

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri, şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

قُدُّوسٌ واحِدٌ، رَبٌّ واحِدٌ، يَسوعُ ٱلْمَسِيح، في مَجْدِ ٱللهِ ٱلآبِ. آمِين.

Еди'н Свят, еди'н Госпо'дь Иису'с Христо'с, во сла'ву Бо'га Отца'. Ами'нь

Unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu-Tatăl. Amin.

Κοινωνικόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπό Πέτρου Βυζαντίου[1], Ἦχος Α', Πα

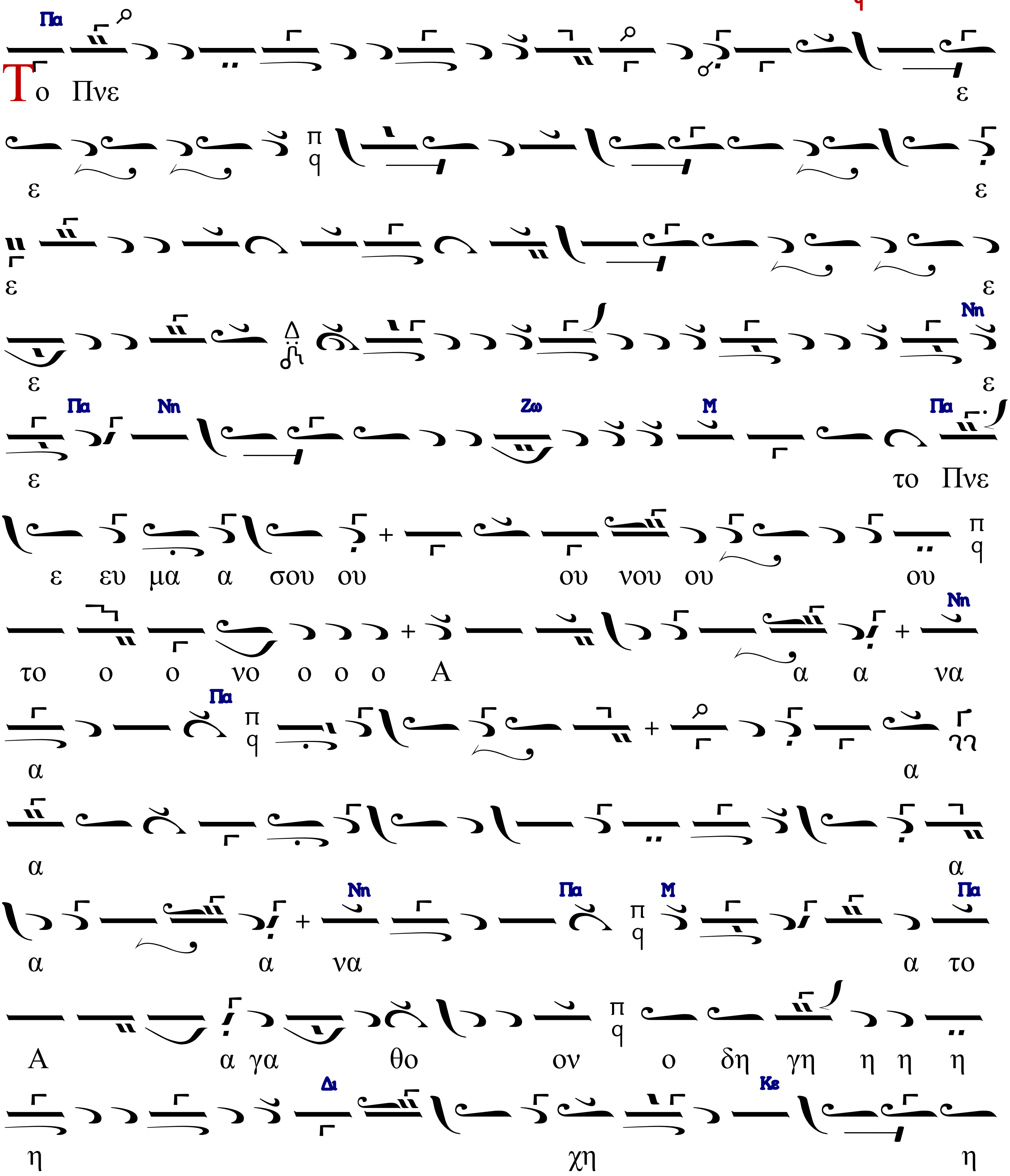

[1] *Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου, «Αἱ δύο Μέλισσαι», Τόμος Β', Κων/πολις 1906, σελ. 661-663.*

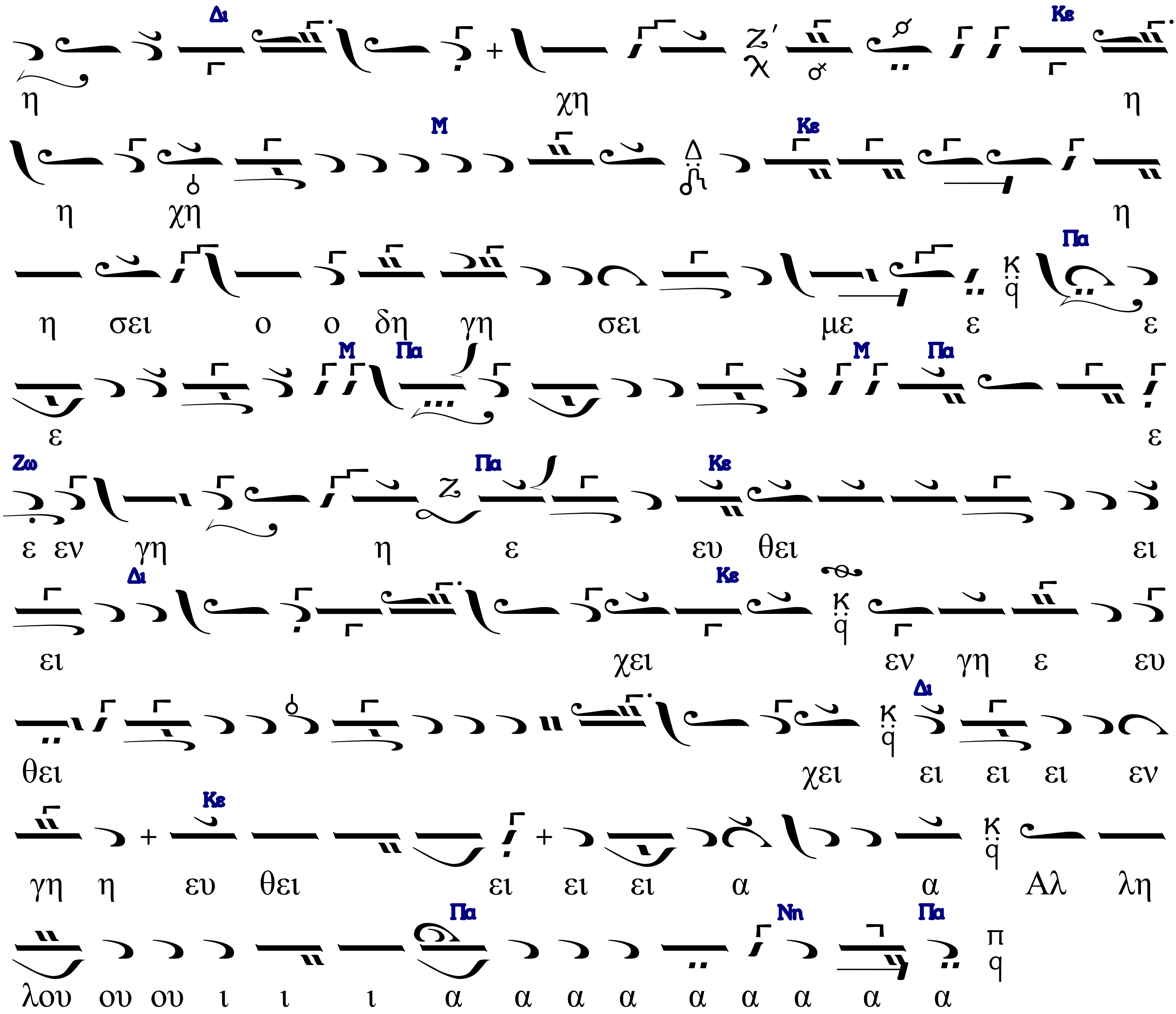

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἴπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

اَقْبَلْنِي اَلْيَومَ شَرِيكاً لِعَشَائِكَ اَلسِّرِّيِّ يا اَبْنَ اَللهِ. لأَنِّي لَنْ أَقُولَ سِرَّكَ لأَعْدَائِكَ وَلاَ أُقَبِّلُكَ قُبْلَةً غَاشَةً مِثْلَ يَهُوذَا· لٰكِنِّي كَاَللِّصِّ أَعْتَرِفُ لَكَ قَائِلاً اَذْكُرْنِي يا رَبُّ في مَلَكُوتِكَ.

Те'ло Христо'во приими'те, исто'чника бессме'ртнаго вкуси'те.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

لِيَكُنْ اَسْمُ اَلرَّبِّ مُبَارَكاً، مِنَ اَلآنَ وَإِلى اَلدَّهْرِ.

Бу'ди и'мя Госпо'дне благослове'но отны'не и до ве'ка.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ δ', Νη اللحن الثامن

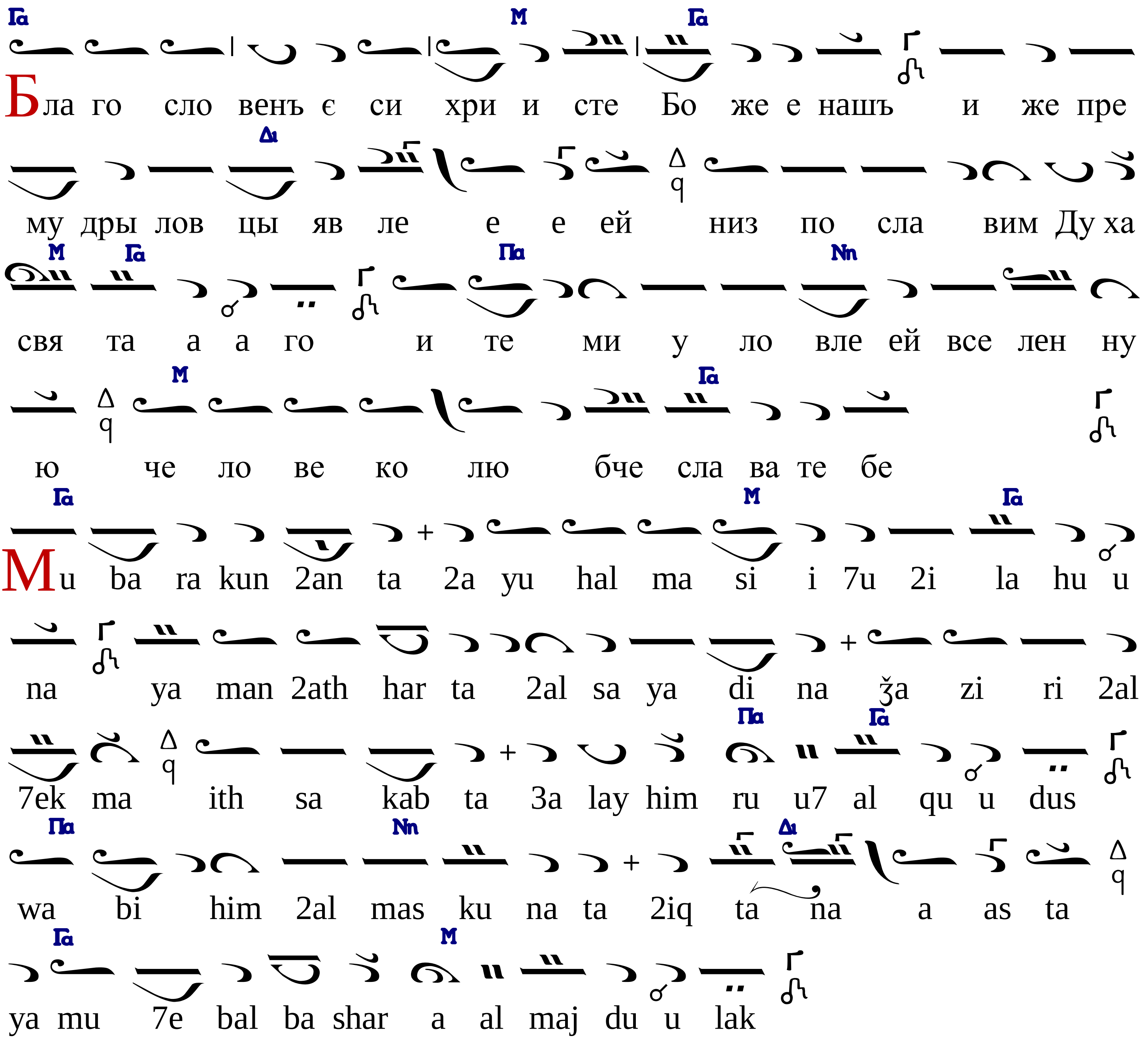

مُبارَكٌ أَنْتَ أيُها الْمَسيحُ إِلَهُنا.   يا مَنْ أَظْهَرْتَ أَلْصَيادينَ, غَزيرِي+أَلْحِكْمَةْ إِذ سَكَبْتَ عَلَيْهُمْ رُوحَ   +الْقُدُسْ. وَبِهِمْ أَلْمَسْكُونَةَ إِقْتَنَصْتَ يا مُحِبَّ+الْبَشَرَ+الْمَجْدُ+لَكْ.
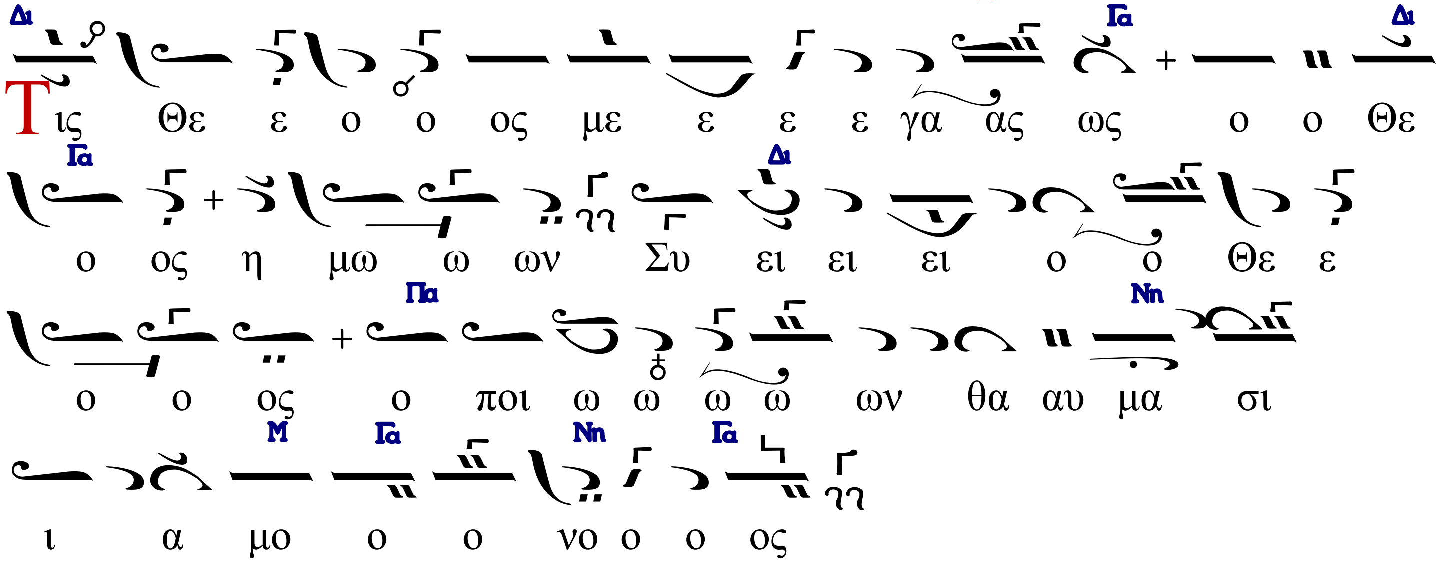
Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς,